



Fremsat den 25. juni 2026 af justitsministeren (Nicolai Wammen)

Forslag

til

Lov om reparation af varer¹⁾

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov finder anvendelse på reparation af varer, som forbrugere har købt, i tilfælde af en defekt ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgers køberetlige mangelsansvar, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 7-15 finder kun anvendelse på varegrupper, der er nævnt i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer.

§ 2. Denne lov og de i medfør af denne lov udfærdigede forskrifter kan ikke ved aftale fraviges til skade for forbrugere.

Stk. 2. Denne lov er ikke til hinder for, at reparatører kan tilbyde forbrugere aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der fastsættes i eller i medfør af denne lov.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Forbruger: Enhver person, der i forbindelse med aktiviteter efter denne lov hovedsageligt handler uden for sit erhverv.
- 2) Reparator: Enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med vedkommendes erhverv, forretning, håndværk eller profession leverer en reparationstjeneste, herunder fabrikanten og sælgere, der leverer reparationstjenester, og leverandører af reparationstjenester, uanset om de er uafhængige eller tilknyttet sådanne fabrikanten eller sælgere.
- 3) Reparation: Én eller flere handlinger, der udføres for at bringe et defekt produkt eller affald tilbage til en tilstand, hvor det opfylder sin tilsigtede anvendelse.
- 4) Sælger: Enhver fysisk eller juridisk person, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder

i denne fysiske eller juridiske persons navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med aktiviteter efter denne lov.

- 5) Fabrikant: Enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet, og som markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke.
- 6) Bemyndiget repræsentant: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser.
- 7) Importør: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet.
- 8) Distributør: Enhver anden fysisk eller juridisk person i forsyningskæden udover fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet.
- 9) Varer:
 - a) Enhver løsøregenstand, bortset fra vand, gas og elektricitet, eller
 - b) enhver løsøregenstand, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller en digital tjeneste på en sådan måde, at fraværet af dette digitale indhold eller denne digitale tjeneste ville forhindre varerne i at opfylde deres funktion.
- 10) Istandsættelse: Handlinger, der udføres for at bearbejde, rengøre, teste og om nødvendigt reparere et produkt eller et kasseret produkt for at genoprette dets ydeevne eller funktionalitet med hensyn til den tilsigtede anvendelse og ydeevne som oprindeligt udformet i designfasen på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning.

¹⁾ Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828, EU-Tidende, L af 10. juli 2024.

- 11) Krav om reparationsmuligheder: Krav i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, som gør det muligt at reparere en vare, herunder krav om at gøre demontering lettere, samt krav vedrørende adgang til reservedele, reparationsrelaterede oplysninger og værktøjer, der kan anvendes på varer eller specifikke komponenter i varer.
- 12) Varigt medium: Ethvert middel, som sætter modtageren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

Kapitel 2

Europæisk reparationsoplysningsskema

§ 4. Reparatorer kan udlevere det europæiske reparationsoplysningsskema, jf. bilag 1 til denne lov, til forbrugeren. Det europæiske reparationsoplysningsskema skal udleveres på et varigt medium inden for en rimelig tid efter anmodningen, og inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester.

Stk. 2. Det europæiske reparationsoplysningsskema skal udleveres gratis, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Er der behov for en fejlfindings-tjeneste, herunder en fysisk undersøgelse eller fjernundersøgelse, for at fastslå defektens art og typen af reparation og for at anslå prisen for reparation kan reparatøren dog anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger forbundet hermed. Reparatøren skal oplyse forbrugeren om de i 1. pkt. nævnte omkostninger.

§ 5. Det europæiske reparationsoplysningsskema skal indeholde følgende reparationsoplysninger og -betingelser på en klar og forståelig måde:

- 1) Reparatørens identitet.
- 2) Den fysiske adresse, hvor reparatøren er etableret, samt reparatørens telefonnummer og e-mailadresse og eventuelle andre former for onlinekommunikation, som sætter forbrugeren i stand til på en hurtig, effektiv og tilgængelig måde at kontakte og kommunikere med reparatøren.
- 3) Den vare, der skal repareres.
- 4) Defektens art og den type reparation, der foreslås.
- 5) Prisen eller, hvis prisen ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal beregnes, og maksimumsprisen for reparationen.
- 6) Den tid, der er nødvendig for at gennemføre reparationen.
- 7) Tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer under reparationen og eventuelle omkostninger ved midlertidig omlevering for forbrugeren.
- 8) Det sted, hvor forbrugeren overdrager varen med henblik på reparation.
- 9) Hvor det er relevant, tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og trans-

port, der tilbydes af reparatøren, og eventuelle detaljerede omkostninger ved disse ydelser for forbrugeren.

- 10) Gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema.

- 11) Yderligere oplysninger, hvor det er relevant.

Stk. 2. Reparatøren må ikke ændre de reparationsbetingelser, der er angivet i det europæiske reparationsoplysningsskema, i en periode på 30 kalenderdage fra den dato, hvor skemaet blev udleveret til forbrugeren. Reparatøren og forbrugeren kan aftale en længere gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema.

Stk. 3. Accepterer forbrugeren inden for gyldighedsperioden, jf. stk. 2, de betingelser, der er fastsat i det europæiske reparationsoplysningsskema, bliver reparatøren forpligtet til at udføre reparationstjenesten på disse betingelser.

§ 6. Har reparatøren udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, jf. §§ 4 og 5, anses reparatøren for at have opfyldt følgende krav:

- 1) Oplysningskrav vedrørende de vigtigste egenskaber ved reparationstjenesten, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, nr. 1, i lov om forbrugeraftaler samt § 3, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere.
- 2) Oplysningskrav vedrørende reparatørens identitet og kontaktoplysninger, jf. § 8, stk. 1, nr. 2-4, og § 17, stk. 1, nr. 2, i lov om forbrugeraftaler, § 3, stk. 1, i lov om tjenesteydelser i det indre marked, samt § 3, stk. 1, nr. 1-3, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere.
- 3) Oplysningskrav vedrørende prisen, jf. § 8, stk. 1, nr. 6-7, og § 17, stk. 1, nr. 3, i lov om forbrugeraftaler, samt § 3, stk. 1, nr. 8, og § 4, stk. 2, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere.
- 4) Oplysningskrav vedrørende ordningerne for udførelsen og den tid, det tager at udføre reparationstjenesten, jf. § 8, stk. 1, nr. 10, og § 17, stk. 1, nr. 4, i lov om forbrugeraftaler.

Kapitel 3

Reparationsforpligtelse

§ 7. Fabrikanten skal på forbrugers anmodning reparere en vare, hvis der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter, som fremgår af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Fabrikantens forpligtelse til reparation, jf. stk. 1, gælder ikke, hvis reparation er umulig.

Stk. 3. Fabrikanten kan give reparation i underentreprise for at opfylde sin reparationsforpligtelse.

§ 8. Reparation efter § 7 skal foretages på følgende betingelser:

- 1) Gratis eller til en rimelig pris.

- 2) Inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor fabrikanten fysisk er i besiddelse af varen, har modtaget varen eller har fået adgang til varen af forbrugeren.

Stk. 2. Fabrikanten kan låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparationen pågår.

Stk. 3. Fabrikanten kan tilbyde forbrugeren en istandsat vare, hvis reparation er umulig.

§ 9. Er den fabrikant, der er forpligtet efter § 7, etableret uden for EU, opfylder fabrikantens bemyndigede repræsentant i EU reparationsforpligtelsen.

Stk. 2. Har fabrikanten ikke nogen bemyndiget repræsentant i EU, opfylder importøren af den pågældende vare fabrikantens forpligtelse.

Stk. 3. Er der ikke nogen importør af den pågældende vare, opfylder distributøren fabrikantens forpligtelse.

Stk. 4. Den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren kan give reparation i underentreprise for at opfylde deres reparationsforpligtelse.

§ 10. Fabrikanter, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige til varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der fremgår af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, skal tilbyde disse reservedele og værktøjer til en rimelig pris, som ikke hindrer reparation.

§ 11. Fabrikanter eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, der er forpligtet til at reparere efter §§ 7 eller 9, sikrer, at forbrugeren via et frit tilgængeligt websted kan få adgang til oplysninger om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer.

§ 12. Fabrikanter må ikke anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retten og national ret.

Stk. 2. Fabrikanterne må navnlig ikke hindre, at uafhængige reparatører anvender originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printede reservedele, hvis de er i overensstemmelse med kravene i EU-retten eller national ret såsom krav om produktsikkerhed eller i overensstemmelse med intellektuelle ejendomsrettigheder.

§ 13. Fabrikanter må ikke afvise at reparere varer, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, alene med henvisning til at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller af andre personer.

§ 14. Forbrugeren kan søge reparation hos enhver reparatør efter eget valg, uden at det berører reparationsforpligtelsen i henhold til dette kapitel.

Kapitel 4

Oplysningspligt

§ 15. Fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren skal som minimum i hele varigheden af deres reparationsforpligtelse efter kapitel 3 gratis gøre oplysninger om deres reparations-tjenester tilgængelig på en lettilgængelig, klar og forståelig måde.

Kapitel 5

Onlineplatform for reparation

§ 16. Justitsministeren udpeger en national repræsentant, der kan være en offentlig eller privat aktør, til Kommissionens ekspertgruppe, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation.

Stk. 2. Justitsministeren udpeger et nationalt kontaktpunkt til den europæiske onlineplatform for reparation, der kan være en offentlig eller privat aktør, jf. artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation. Justitsministeren kan fastsætte regler om det nationale kontaktpunkt, herunder regler om, at det nationale kontaktpunkt kan varetage opgaver, bl.a. træffe afgørelser, efter regler fastsat i medfør af denne lov. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at afgørelser, der træffes af det nationale kontaktpunkt, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om reparatørers adgang til og anvendelse af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation samt regler om opkrævning af gebyr for registrering på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform.

Kapitel 6

Tilsyn og strafbestemmelser

§ 17. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med overholdelsen af loven. Tilsynet føres efter reglerne i lov om markedsføring.

§ 18. Overtrædelse af §§ 4-15 straffes med bøde.

Stk. 2. I regler, som udstedes i medfør af lovens § 16, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 19. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 20 finder ikke anvendelse på købsaftaler indgået før lovens ikrafttræden. For sådanne købsaftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Kapitel 8

Ændringer i anden lovgivning

§ 20. I købeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1853 af 24. september 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 75 c, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »holdbarhed,«: »reparationsmuligheder,«.

2. I § 78 a indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Inden sælgeren foretager afhjælpning af mangler ved salgsgenstanden, skal sælgeren oplyse køberen om dens ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt om den mulige forlængelse af købers frist for at give sælger meddelelse om mangler ved salgsgenstanden, jf. § 83, stk. 4.

Stk. 7. Mens sælgeren afhjælper manglen ved salgsgenstanden, kan sælgeren, afhængigt af de særlige forhold, der gør sig gældende for genstande af samme type, navnlig køberens behov for at have sådanne genstande til rådighed permanent, gratis låne køberen en erstatningsgenstand, herunder en istandsat genstand.

Stk. 8. Sælgeren kan efter udtrykkelig anmodning fra køberen levere en istandsat genstand med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at omlevere salgsgenstanden, jf. § 78, stk. 1.«

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 9-11.

3. I § 78 a, stk. 7 og stk. 8, der bliver stk. 10 og stk. 11, ændres »stk. 6« til: »stk. 9«.

4. I § 78 b, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 78 a, stk. 6 og 7« til: »§ 78 a, stk. 9 og 10«.

5. I § 83 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Udbedres en mangel ved salgsgenstanden ved afhjælpning, jf. § 78 a, forlænges perioden i stk. 1 én gang med 12 måneder.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

6. I § 86 a, stk. 2, ændres »§ 78 a, stk. 4-8« til: »§ 78 a, stk. 4-11«.

Kapitel 9

Territorialbestemmelse

§ 21. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland, med de ændringer som de grønlandske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter for Grønland.

Bilag 1**EUROPÆISK REPARATIONSOPLYSNINGSSKEMA****Del I. Identitet af og kontaktoplysninger for den reparatør, der leverer reparationstjenesten**

Reparatør	[Navn]
Adresse	[Fysisk adresse, der skal anvendes af forbrugeren]
Telefonnummer	
E-mailadresse	
Hvis reparatøren stiller sådanne til rådighed, andre elektroniske kommunikationsmidler, som sætter forbrugeren i stand til at kontakte og kommunikere med reparatøren hurtigt og effektivt	

Del II. Oplysninger om reparationstjenesten

Vare, der skal repareres	[Identifikation af varen]
Defektens art	[Beskrivelse af defekten]
Foreslået type reparation	[Hvilke foranstaltninger vil der blive truffet for at reparere defekten]
Pris for reparationen eller, hvis den ikke kan beregnes, den beregningsmetode, der anvendes, og maksimumspris for reparationen	[Det vil sige det samlede beløb eller, hvis dette ikke er muligt, beregningsmetoden og loftet for reparationstjenesten i EUR/national valuta]
Tid til færdiggørelse af reparationen	[Tidsrum, inden for hvilket reparatøren forpligter sig til at udføre tjenesten, i dage]
Tilgængelighed af en midlertidig erstatningsvare	[Ved midlertidig erstatningsvare forstås, at forbrugeren vil modtage en tilsvarende vare til brug i reparationsperioden; reparatøren skal angive »Ja« eller »Nej«]
Hvis ja, angives eventuelle tilsvarende omkostninger:	[I EUR/national valuta]
Sted, hvor varerne overdrages	[Det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på reparation]
Hvis det er relevant, tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser	[Angiv, om og i hvilket omfang der tilbydes tilknyttede tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, eller »Ingen«, hvis der ikke tilbydes nogen tilknyttet tjenesteydelse til den pågældende reparation]
Hvis ja, angives eventuelle tilsvarende omkostninger:	[I EUR/national valuta pr. tilbudt tjenesteydelse]
Gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema	[Gyldighedsperiode på mindst 30 dage]
Hvis det er relevant, yderligere oplysninger	

Teksten i skarp parentes er en forklaring til reparatøren og skal erstattes af de pågældende oplysninger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Formål og anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.1.2.1. Formål

2.1.2.2. Anvendelsesområde

2.1.2.3. Ufravigelighed

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.3.1. Anvendelsesområde

2.1.3.2. Ufravigelighed

2.2. Definitioner

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Forbruger

2.2.1.2. Reparator

2.2.1.3. Reparation

2.2.1.4. Sælger

2.2.1.5. Fabrikant

2.2.1.6. Bemyndiget repræsentant

2.2.1.7. Importør

2.2.1.8. Distributør

2.2.1.9. Varer

2.2.1.10. Istandsættelse

2.2.1.11. Krav om reparationsmuligheder

2.2.1.12. Varigt medium

2.2.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.2.2.1. Forbruger

2.2.2.2. Reparator

2.2.2.3. Reparation

2.2.2.4. Sælger

2.2.2.5. Fabrikant

- 2.2.2.6. *Bemyndiget repræsentant*
- 2.2.2.7. *Importør*
- 2.2.2.8. *Distributør*
- 2.2.2.9. *Varer*
- 2.2.2.10. *Istandsættelse*
- 2.2.2.11. *Krav om reparationsmuligheder*
- 2.2.2.12. *Varigt medium*

2.2.3. *Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

- 2.2.3.1. *Forbruger*
- 2.2.3.2. *Reparatør*
- 2.2.3.3. *Reparation*
- 2.2.3.4. *Sælger*
- 2.2.3.5. *Fabrikant*
- 2.2.3.6. *Bemyndiget repræsentant*
- 2.2.3.7. *Importør*
- 2.2.3.8. *Distributør*
- 2.2.3.9. *Varer*
- 2.2.3.10. *Istandsættelse*
- 2.2.3.11. *Krav om reparationsmuligheder*
- 2.2.3.12. *Varigt medium*

2.3. *Europæisk reparationsoplysnings-skema*

- 2.3.1. *Gældende ret*
- 2.3.2. *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828*
- 2.3.3. *Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.4. *Reparationsforpligtelse*

- 2.4.1. *Gældende ret*
- 2.4.2. *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828*
- 2.4.3. *Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.5. *Oplysningspligt om reparationsforpligtelse*

- 2.5.1. *Gældende ret*
- 2.5.2. *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828*
- 2.5.3. *Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.6. *Europæisk onlineplatform for reparation*

- 2.6.1. *Gældende ret*
- 2.6.2. *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af*

reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.6.2.1. Den europæiske onlineplatform og de nationale onlineplatforme

2.6.2.2. Kommissionens ekspertgruppe

2.6.2.3. Krav til nationale afsnit og nationale onlineplatforme

2.6.2.4. Nationalt kontaktpunkt

2.6.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6.3.1. Den europæiske onlineplatform og de nationale onlineplatforme

2.6.3.2. Kommissionens ekspertgruppe

2.6.3.3. Nationalt kontaktpunkt

2.6.3.4. Sanktion

2.7. Tilsyn, håndhævelse og sanktioner

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Forbrugerombudsmandens opgaver i forhold til tilsyn, håndhævelse og sanktioner

2.7.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.7.2.1. Håndhævelse

2.7.2.2. Sanktioner

2.7.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8. Forbrugeroplysninger

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Forordning (EU) 2018/1724 om Single Digital Gateway

2.8.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.8.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.9. Foranstaltninger til fremme af reparation

2.9.1. Gældende ret

2.9.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.9.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10. Ændringer i varedirektivet og konsekvenserne heraf

2.10.1. Gældende ret

2.10.1.1. Varens overensstemmelse (købelovens §§ 75 a-77 a)

2.10.1.2. Sælgers ansvarsperiode (købelovens §§ 81 og 83)

2.10.1.3. Købers ret til afhjælpning og omlevering (købelovens §§ 78 og 78 a)

2.10.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.10.2.1. Varens overensstemmelse (artikel 16, nr. 1, om ændring af varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d)

2.10.2.2. *Forlængelse af sælgers ansvarsperiode (artikel 16, nr. 2, litra a, om ændring af varedirektivets artikel 10)*

2.10.2.3. *Købers ret til afhjælpning og omlevering (artikel 16, nr. 3 og 4, om ændring af varedirektivets artikel 13 og 14)*

2.10.3. *Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.10.3.1. *Varens overensstemmelse (artikel 16, nr. 1, om ændring af varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d)*

2.10.3.2. *Forlængelse af sælgers ansvarsperiode (artikel 16, nr. 2, litra a, om ændring af varedirektivets artikel 10)*

2.10.3.3. *Købers ret til afhjælpning og omlevering (artikel 16, nr. 3 og 4, om ændring af varedirektivets artikel 13 og 14)*

2.11. *Ændring af anden lovgivning*

2.11.1. *Gældende ret*

2.11.2. *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828*

2.11.3. *Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 (det såkaldte Right to Repair-direktiv, herefter "direktivet").

Direktivets overordnede formål er at fremme reparation af varer i stedet for at skifte varer ud. På den måde skal direktivet bidrage til et velfungerende indre marked for afhjælpningsydelser (reparationsydelser) og samtidig sikre et højt forbruger- og miljøbeskyttelsesniveau og fremme cirkulær økonomi. Med henblik herpå indfører direktivet krav til fabrikanter, reparatører og medlemsstater samt ændrer i tre andre retsakter, herunder direktiv (EU) 2019/771 (herefter varedirektivet), med det formål at prioritere afhjælpning, det vil sige reparation, samt motivere forbrugere og virksomheder til at anvende reparation frem for at foretrække nye varer. Direktivet skal ses i forlængelse af EU's målsætning om klimaneutralitet i 2050.

Direktivet fastsætter en række nye forpligtelser, der knyt-

ter sig til reparation af varer, og direktivet foreslås derfor gennemført ved en ny hovedlov: lov om reparation af varer. Ændringerne af varedirektivet foreslås gennemført ved ændringer af købeloven, hvori varedirektivet er implementeret.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

Der indføres en reparationspligt for fabrikanter, for så vidt angår specifikke varekategorier, der er angivet på EU-niveau, jf. bilag II til direktivet, herunder bl.a. hårde hvidevarer som vaskemaskiner og køleskabe samt elektronik som mobiltelefoner. Reparationsforpligtelsen er uafhængig af det køberetlige mangelsansvar, og reparation vil skulle ske på forbrugers anmodning og mod betaling, hvis fabrikanten kræver det. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.4.

Der indføres et fælles europæisk reparationsoplysningsskema, som erhvervsdrivende kan anvende i forbindelse med aftaleindgåelse om reparationsydelser med forbrugere. Den erhvervsdrivendes anvendelse af det fælles europæiske reparationsoplysningsskema vil opfylde visse af de oplysningskrav, der følger af forbrugeraftaleloven. Skemaet fremgår af det foreslåede bilag 1 til loven og angår nøgleoplysninger

om bl.a. reparationens pris, sted og reparationstid. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.3.

Der indføres et myndighedstilsyn med overholdelse af lovens regler. Formålet hermed er at sikre, at direktivets bestemmelser overholdes, og at der fastsættes regler om sanktioner i tilfælde af overtrædelser af regler, der vedrører udlevering af det europæiske reparationsoplysningsskema, reparationsforpligtelsen samt oplysningspligten vedrørende reparationsforpligtelsen. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.7.

I medfør af direktivet vil der endvidere blive etableret en fælles europæisk onlineplatform for reparation, hvor hver medlemsstat enten skal drive et nationalt afsnit eller linke til en national platform. Der lægges med lovforslaget op til at der skal drives et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform, og lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at kunne fastsætte nærmere regler i relation til den europæiske onlineplatform for reparation. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.6.

Lovforslaget indeholder enkelte ændringer af købelovens regler om bl.a. reklamationsfrist i reparationstilfælde. Formålet hermed er at gennemføre direktivets ændringer af varedirektivet, som i dansk ret er implementeret i købeloven. Reklamationsfristen forlænges én gang med 12 måneder, hvis der sker afhjælpning af en køberetlig mangel ved reparation, og sælgeren kan opfylde sin pligt til omlevering i mangelsituationer ved på forbrugerens anmodning at levere en istandsat vare. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.10.

I medfør af direktivet skal det derudover sikres, at forbrugerne har adgang til oplysning om deres rettigheder efter direktivet. Der vil bl.a. blive oprettet en engelsksproget underside på LifeInDenmark.dk med oplysninger om de forbrugerrettigheder, som lovforslaget vil indføre, og håndhævelse af rettighederne. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.8.

Direktivet er et totalharmoniseringsdirektiv. Det betyder, at der inden for direktivets anvendelsesområde ikke kan fastsættes nationale særregler, medmindre direktivet udtrykkeligt giver mulighed herfor. Direktivet giver medlemsstaterne valgfrihed på tre punkter:

Medlemsstaterne kan – for så vidt angår ovennævnte ændring af varedirektivet (implementeret i købeloven) – vælge at fastsætte en længere tillægsfrist til den normale reklamationsfrist end de 12 måneder, der følger af direktivet. Tillægsfristen bliver aktuel, hvis en forbruger vælger reparation som køberetlig mangelsbeføjelse, altså hvis en vare led af en mangel på leveringstidspunktet, som sælgeren har pligt til at udbedre gratis. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.10.

Derudover giver direktivet medlemsstaterne mulighed for at udvide anvendelsesområdet for det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation, således at det ikke

kun omfatter reparatører, men også sælgere af istandsatte varer og købere af defekte varer til istandsættelse samt lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer. Medlemsstaterne har desuden valgfrihed i forhold til at fastsætte betingelser for registrering af bl.a. reparatører på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.6.

Der lægges op til, at implementeringen af direktivet vil ske uden overimplementering. Således lægges der op til ikke at udnytte valgmuligheden i forhold til at fastsætte en længere tillægsfrist til den almindelige reklamationsfrist i reparationstilfælde end de 12 måneder, der følger af direktivet. Det skyldes, at det vurderes, at reglerne balancerer hensynene til forbrugere og erhvervsliv, og at overimplementering efter omstændighederne vil kunne pålægge erhvervslivet unødige byrder. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.10.3.2. Herudover lægges der op til ikke at udnytte valgmulighederne i forbindelse med den europæiske onlineplatform for reparation. Det lægges således op til en direktivnær implementering. En udvidelse af anvendelsesområdet indebærer risiko for at gøre det uoverskueligt og besværligt for forbrugere, at finde frem til relevante professionelle reparatører, hvilket – i strid med direktivets formål – kan afstedkomme at reparation fravælges. Fastsættelse af betingelser for registrering kan endvidere afholde reparatører fra at registrere sig, hvilket kan svække den tilstræbte effekt af reglerne, som er at fremme reparation. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.6.3.

Der lægges med lovforslaget op til – uanset direktivets ordlyd – at definere begrebet »forbruger« i overensstemmelse med det gældende danske forbrugerbegreb på tværs af dansk forbrugerbeskyttende lovgivning. Således vil forbrugerbegrebet i lov om reparation af varer ligesom i bl.a. købeloven være bredere end varedirektivets forbrugerbegreb. Det bemærkes hertil, at et af justitsministeren nedsat sagkyndigt udvalg bestående af repræsentanter for både erhvervslivet og forbrugersiden i forbindelse med implementeringen af varedirektivet i dansk ret vurderede, at det gældende danske forbrugerbegreb i købeloven kunne opretholdes inden for rammerne af varedirektivet. Der henvises herom til lovforslagets pkt. 2.2.3.

De bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet i dansk ret, skal være vedtaget, offentliggjort og træde i kraft senest den 31. juli 2026.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Formål og anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

Der er i dansk ret ikke regler om fabrikanters forpligtelse til at reparere defekte varer uden for sælgerens køberetlige mangelsansvar.

2.1.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)

2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.1.2.1. Formål

Efter direktivets artikel 1, stk. 1, fastsætter direktivet fælles regler til styrkelse af bestemmelserne i forbindelse med reparation af varer med henblik på at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt forbruger- og miljøbeskyttelsesniveau.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 1, at direktivet forfølger målet om at forbedre det indre markeds funktion og samtidig opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og øget cirkularitet i økonomien. I forbindelse med den grønne omstilling forfølger direktivet målet om at forbedre det indre markeds funktion og samtidig fremme et mere bæredygtigt forbrug og supplerer dermed det mål, der forfølges med direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet).

Det fremgår af præambelbetragtning 2, at for at nå disse mål og navnlig for at lette den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og konkurrencen mellem reparatører af varer, som forbrugere køber på det indre marked, er det nødvendigt at fastsætte ensartede regler, der fremmer reparation af varer, som forbrugere har købt, inden for og ud over sælgerens ansvar i henhold til varedirektivet. Medlemsstaterne har allerede indført eller overvejer at indføre regler, der fremmer reparation og genbrug af varer, som forbrugere har købt, uden for sælgerens eksisterende ansvar i henhold til varedirektivet.

Endvidere fremgår det af præambelbetragtning 2, at forskellige bindende nationale regler på dette område udgør faktiske eller potentielle hindringer for det indre markeds funktion og påvirker grænseoverskridende transaktioner mellem erhvervsdrivende, der opererer på dette marked, negativt. Disse erhvervsdrivende kan være nødt til at tilpasse deres tjenester for at overholde de forskellige obligatoriske nationale regler og kan stå over for yderligere transaktionsomkostninger for at opnå den nødvendige juridiske rådgivning om kravene i lovgivning i den medlemsstat, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted, som er gældende i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I-forordningen), og de kan være nødt til at tilpasse deres aftaler om levering af reparations-tjenester i overensstemmelse hermed. Dette vil især berøre små og mellemstore virksomheder, som udgør hovedparten af reparationssektoren. Fragmentering af lovgivningen kan også have en negativ indvirkning på forbrugernes tillid til grænseoverskridende reparation på grund af usikkerhed om faktorer, der er vigtige for beslutningen om at reparere varer.

Det fremgår af præambelbetragtning 3, at for at mindske tidlig afhændelse af stadig brugbare varer, som forbrugere har købt, og for at tilskynde forbrugerne til at bruge deres varer længere, er det nødvendigt at styrke bestemmelserne om reparation af varer, så forbrugerne kan opnå en prisover-

kommelig reparation fra deres valgte leverandør af reparationstjenester. Reparation bør resultere i et bæredygtigt forbrug, da det sandsynligvis vil generere mindre affald som følge af kasserede varer, mindre efterspørgsel efter ressourcer, herunder energi, som skyldes fremstillings- og salgsprocessen for nye varer, der erstatter mangelfulde varer, samt færre drivhusgasemissioner. Det fremgår endelig, at direktivet fremmer et bæredygtigt forbrug med henblik på at opnå fordele for miljøet ved at fremme en livscyklus for varer, der omfatter genbrug, reparation og istandsættelse og samtidigt skaber fordele for forbrugerne ved at undgå omkostninger i forbindelse med nye indkøb på kort sigt.

Det fremgår af præambelbetragtning 4, at forbrugernes adfærd består af en lang række aspekter. I valget mellem reparation og erhvervelse af en ny vare spiller beslutningskriterier såsom prisbillighed, holdbarhed, reparationstjenestens tilgængelighed og nærhed og den tid, som en reparation tager, en vigtig rolle. Forskellige hindringer kan også afholde forbrugerne fra at vælge reparation. Direktivet har til formål at tackle nogle af disse hindringer.

Det fremgår af præambelbetragtning 5, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen) navnlig fastsætter krav på udbudssiden, der forfølger et mere bæredygtigt produkt design i produktionsfasen. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/825 (ECGT-direktivet) fastsætter krav på efterspørgselssiden, der sikrer bedre information om varers holdbarhed og reparationsmuligheder på salgsstedet, hvilket bør sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede bæredygtige købsbeslutninger.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 5, at direktivet har til formål at supplere disse krav på udbuds- og efterspørgselssiden ved at fremme reparation og genbrug i eftersalgfasen uden for sælgerens ansvar, samt at varedirektivet ændres for at fremme reparation inden for sælgerens ansvar. Direktivet forfølger således inden for rammerne af den europæiske grønne pagt målene om at fremme et mere bæredygtigt forbrug, en cirkulær økonomi og den grønne omstilling.

2.1.2.2. Anvendelsesområde

Efter direktivets artikel 1, stk. 2, finder direktivet anvendelse på reparation af varer, som forbrugere har købt, i tilfælde af en defekt ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgerens ansvar i henhold til artikel 10 i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet).

Efter direktivets artikel 1, stk. 3, finder direktivets artikel 5 (om reparationsforpligtelse) og artikel 6 (om oplysningspligt om reparationsforpligtelse) kun anvendelse på varer, for hvilke og i det omfang der er fastsat krav om reparationsmuligheder i de EU-retsakter, der er opført i bilag II til direktivet. Direktivets bilag II oplister EU-retsakter om fastsættelse af krav om reparationsmuligheder. De varegrupper, som er

oplistet, omfatter bl.a. hårde hvidevarer som vaskemaskiner og køleskabe samt elektronik som mobiltelefoner.

Efter direktivets artikel 1, stk. 4, berører direktivet ikke direktiv (EU) 2018/958 (proportionalitetsdirektivet).

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning 6, at direktivet ikke bør berøre medlemsstaternes frihed til at regulere andre aspekter af kontrakter om levering af reparationstjenester end dem, der er harmoniseret ved EU-retten. Direktivet bør ikke berøre hverken medlemsstaternes frihed til at regulere aspekter af generel aftaleret såsom regler om indgåelse, gyldighed, ugyldighed og virkninger af aftaler, herunder konsekvenserne af at ophæve en aftale, for så vidt de ikke er reguleret i direktivet eller retten til erstatning. Direktivet bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 (GPSR-forordningen), navnlig i tilfælde af en sikkerhedsbegrundet tilbagekaldelse af produkter.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning 7, at medlemsstaterne, hvor det er foreneligt med forpligtelserne i direktivet og anden gældende EU-ret, fortsat frit bør kunne opretholde eller indføre bestemmelser om andre aspekter vedrørende fremme af reparation af varer, som kan supplere reglerne i direktivet, f.eks. i forbindelse med handelsmæssige garantier, eksistensen af reparationsservicecentre eller finansielle incitamenter til reparation.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning 8, at direktivet fuldt ud bør finde anvendelse på alle varer. Bestemmelserne vedrørende forpligtelserne til at reparere og oplyse som anført i direktivet bør dog kun finde anvendelse på varer, for hvilke der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter. Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 9, at kravene om reparationsmuligheder bør omfatte alle krav i henhold til EU-retsakter, som sikrer, at varer kan repareres, herunder, men ikke begrænset til, krav i henhold til den ramme for miljøvenligt design, der er omhandlet i ecodesignforordningen, for at dække en bred vifte af varer samt den fremtidige udvikling på andre områder af EU-retten.

Derudover fremgår det af direktivets præambelbetragtning 21, at reparationsforpligtelsen begrænses til de varer, for hvilke og i det omfang eventuelle krav om reparationsmuligheder er fastsat i EU-retsakter med det formål at undgå at overbebyrde fabrikanterne og sikre, at de er i stand til at opfylde forpligtelsen.

2.1.2.3. Ufravigelighed

Det fremgår af direktivets artikel 14, stk. 1, at medmindre andet fremgår af direktivet, er en aftale, der til skade for forbrugeren bestemmer, at nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet ikke skal finde anvendelse, eller fraviger eller ændrer disses retsvirkninger, ikke bindende for forbrugeren.

Det fremgår endvidere af direktivets artikel 14, stk. 2, at direktivet ikke er til hinder for, at reparatøren kan tilbyde

forbrugeren aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der fastsættes i direktivet.

De bestemmelser i direktivet, der er rettet mod forbrugernes rettigheder, er således beskyttelsespræceptive.

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.3.1. Anvendelsesområde

Som det fremgår af pkt. 2.1.1 ovenfor, er der i dag ikke dansk lovgivning om fabrikanters forpligtelse til at reparere defekte varer uden for sælgerens køberetlige mangelsansvar.

Som det fremgår af pkt. 2.1.2.2 ovenfor, følger det af direktivets artikel 1, stk. 2, at direktivet finder anvendelse på reparation af en vare, som forbrugere har købt, i tilfælde af en defekt ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgerens køberetlige mangelsansvar efter artikel 10 i varedirektivet. Derudover følger det af direktivets artikel 1, stk. 3, at reparationsforpligtelsen i direktivets artikel 5 og pligten ifølge artikel 6 til at oplyse om reparationspligten kun finder anvendelse på varer, for hvilke og i det omfang der er fastsat krav om reparationsmuligheder i de EU-retsakter, der er opført i direktivets bilag II.

Det foreslås på den baggrund, at der med henblik på at implementere direktivets artikel 1, stk. 2 og 3, jf. pkt. 2.1.2.2, fastsættes regler om lovens anvendelsesområde, hvorefter loven vil finde anvendelse på reparation af varer i forbrugerkøb, hvis der opstår en defekt ved en vare uden for det køberetlige mangelsansvar, dog således at reparationspligten og pligten til at oplyse herom alene finder anvendelse på varegrupper, som er opført i direktivets bilag II.

Der henvises til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

2.1.3.2. Ufravigelighed

Som det fremgår af pkt. 2.1.1 ovenfor, er der i dag ikke dansk lovgivning om fabrikanters forpligtelse til at reparere defekte varer uden for sælgerens køberetlige mangelsansvar og derfor heller ikke bestemmelser om sådanne reglers ufravigelighed.

Som det fremgår af pkt. 2.1.2.3 ovenfor, følger det af direktivets artikel 14, stk. 1, at en aftale, der til skade for forbrugeren bestemmer, at nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet ikke skal finde anvendelse, eller fraviger eller ændrer disses retsvirkninger, ikke er bindende for forbrugeren.

Det følger endvidere af direktivets artikel 14, stk. 2, at direktivet ikke er til hinder for, at reparatøren kan tilbyde forbrugeren aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der fastsættes i direktivet.

Det foreslås med henblik på at implementere direktivets artikel 14, jf. pkt. 2.1.2.3 ovenfor, at der fastsættes regler om

lovens ufravigelighed i § 2, hvorefter loven og de i medfør af denne udfærdigede forskrifter ikke vil kunne fraviges til skade for forbrugeren, dog således at loven dog ikke vil være til hinder for, at reparatøren kan tilbyde forbrugeren aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der er fastsættes i eller i medfør af loven.

Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

2.2. Definitioner

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Forbruger

I dansk civilretlig forbrugerlovgivning er begrebet »forbruger« både defineret udtrykkeligt og indirekte. Forbrugerbegrebet omfatter entydigt på tværs af den civilretlige forbrugerlovgivning en person, der hovedsageligt handler uden for sit erhverv.

Det danske forbrugerbegreb er entydigt på tværs af den civilretlige forbrugerlovgivning, og herefter er en forbruger en person, der hovedsageligt handler uden for sit erhverv.

Således fremgår det af kreditaftalelovens § 4, nr. 1, at en »forbruger« er en person, der i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af kreditaftaleloven, hovedsageligt handler uden for sit erhverv.

I forbrugeraftaleloven og aftaleloven er begrebet »forbruger« ikke defineret, men kan derimod fastlægges indirekte, idet begrebet »forbrugeraftale« er defineret i de pågældende love. Således fremgår det af forbrugeraftalelovens § 2, stk. 1, at der ved en forbrugeraftale forstås en aftale, som en erhvervsdrivende eller en person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, indgår som led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv, ligesom det fremgår af aftalelovens § 38 a, stk. 2, at der ved en forbrugeraftale forstås en aftale, som en erhvervsdrivende indgår som led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

Købeloven indeholder heller ikke en udtrykkelig definition af begrebet »forbruger«, men begrebet kan fastlægges indirekte på baggrund af, at det fremgår af lovens § 4 a, stk. 1, 1. pkt., at der ved »forbruger køb« forstås et køb, som en køber (forbruger) foretager hos en erhvervsdrivende (sælger), der handler som led i sit erhverv, når køberen hovedsagelig handler uden for sit erhverv (ikke-erhvervsmæssigt). Forbruger købsdefinitionen stemmer således overens med tilsvarende definitioner af det civilretlige forbrugerbegreb i bl.a. aftaleloven og forbrugeraftaleloven.

2.2.1.2. Reparator

Begrebet »reparator« er ikke defineret i dansk civilretlig forbrugerlovgivning.

2.2.1.3. Reparation

Det følger af artikel 2, nr. 20, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), at begrebet »reparation« er defineret som én eller flere handlinger, der udføres for at bringe et defekt produkt eller affald tilbage til en tilstand, hvor det opfylder sin tilsigtede anvendelse. Ecodesignforordningen finder umiddelbar anvendelse i dansk ret.

Den danske civilretlige forbrugerlovgivning indeholder ikke i øvrigt en definition af begrebet »reparation«.

2.2.1.4. Sælger

Købeloven, som gælder for alle køb, bortset fra køb af fast ejendom, indeholder ikke en udtrykkelig definition af begrebet »sælger«. Begrebet er indirekte fastlagt ved lovens definition af begrebet »forbruger køb«. Det fremgår af købelovens § 4 a, stk. 1, 1. pkt., at ved forbruger køb forstås et køb, som en køber (forbruger) foretager hos en erhvervsdrivende (sælger), der handler som led i sit erhverv, når køberen hovedsagelig handler uden for sit erhverv (ikke-erhvervsmæssigt). Af købelovens § 4 a, stk. 1, 2. pkt., fremgår, at sælgere har bevisbyrden for, at købet ikke er et forbruger køb. En »erhvervsdrivende« sidestilles således med en »sælger« i den forbindelse.

Begrebet »sælger« må således i forbrugersammenhæng forstås som en fysisk eller juridisk person, der handler som led i sit erhverv.

2.2.1.5. Fabrikant

I dansk civilretlig forbrugerlovgivning er begrebet »fabrikant« defineret ensartet og gennemgående i regler på produktområdet og i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Det følger af artikel 2, nr. 42, i codesignforordningen, at begrebet »fabrikant« er defineret som enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet, og som markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke. Ecodesignforordningen finder umiddelbar anvendelse i dansk ret.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse (markedsovervågningsforordningen) fastsætter den overordnede lovgivningsmæssige ramme for produkter, der indføres på EU-markedet. Forordningen indeholder definitioner af de erhvervsdrivende, der ofte har en rolle i moderne forsyningskæder, herunder fabrikanten, der i artikel 3, nr. 8, defineres som enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet og markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke.

Markedsovervågningsforordningen er en overordnet ramme, som gælder for produkter omfattet af en lang række EU-harmoniseringsretsakter, herunder f.eks. direktiv (EU) 2009/48

(legetøjsdirektivet), som er implementeret hovedsageligt ved bekendtgørelse nr. 815 af 7. juni 2022 om legetøj, og direktiv (EU) 2019/882 (tilgængelighedsdirektivet), som er implementeret hovedsageligt ved lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven). Dette indebærer, at der findes lignende definitioner af »fabrikant« i bekendtgørelse om legetøj og i tilgængelighedsloven.

2.2.1.6. Bemyndiget repræsentant

I dansk civilretlig forbrugerlovgivning er begrebet »bemyndiget repræsentant« defineret ensartet og gennemgående i regler på produktområdet og i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Det følger af artikel 2, nr. 43, i codesignforordningen, at begrebet »bemyndiget repræsentant« er defineret som enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til codesignforordningen. Codesignforordningen finder umiddelbar anvendelse i dansk ret.

Markedsovervågningsforordningen fastsætter den overordnede lovgivningsmæssige ramme for produkter, der indføres på EU-markedet. I forlængelse heraf indeholder forordningen definitioner af de erhvervsdrivende, der ofte har en rolle i moderne forsyningskæder, herunder bemyndigede repræsentanter.

Det fremgår herudover af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 12, at en bemyndiget repræsentant i henhold til forordningen skal forstås som enhver i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at agere på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specificerede opgaver for så vidt angår fabrikantens forpligtelser i henhold til relevante EU-harmoniseringslovgivning eller i henhold til kravene i markedsovervågningsforordningen. Lignende definitioner fremgår bl.a. af bekendtgørelse nr. 815 af 7. juni 2022 om legetøj og tilgængelighedsloven, jf. det anførte om markedsovervågningsforordningens i pkt. 2.2.1.5.

2.2.1.7. Importør

I dansk civilretlig forbrugerlovgivning er begrebet »importør« defineret ensartet og gennemgående i regler på produktområdet og i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Det følger af artikel 2, nr. 44, i codesignforordningen, at begrebet »importør« er defineret som enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet. Codesignforordningen finder umiddelbar anvendelse i dansk ret.

Det fremgår herudover af markedsovervågningsforordnin-

gens artikel 3, nr. 9, at en importør i henhold til forordningen skal forstås som enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet. Lignende definitioner fremgår bl.a. af bekendtgørelse nr. 815 af 7. juni 2022 om legetøj og tilgængelighedsloven, jf. det anførte om markedsovervågningsforordningens i pkt. 2.2.1.5.

2.2.1.8. Distributør

I dansk civilretlig forbrugerlovgivning er begrebet »distributør« defineret ensartet og gennemgående i regler på produktområdet og i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Det følger af artikel 2, nr. 45, i codesignforordningen, at begrebet »distributør« er defineret som enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden end fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet. Codesignforordningen finder umiddelbar anvendelse i dansk ret.

Det fremgår herudover af markedsovervågningsforordningens artikel 3, nr. 10, at en distributør i henhold til forordningen skal forstås som enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet. Lignende definitioner fremgår bl.a. af bekendtgørelse nr. 815 af 7. juni 2022 om legetøj og tilgængelighedsloven, jf. det anførte om markedsovervågningsforordningens i pkt. 2.2.1.5.

2.2.1.9. Varer

Købeloven, som gælder for alle køb, bortset fra køb af fast ejendom, indeholder ikke en udtrykkelig definition af begrebet »varer«, men som anført i bemærkningerne til købeloven, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 223 som fremsat, side 16, forstås et køb traditionelt som en aftale om overdragelse af et formuegode mod vederlag i penge, ligesom kerneområdet er overdragelse af ejendomsretten til en løsøregenstand. »Varer« vil på denne baggrund almindeligvis omfatte løsøregenstande, forstået som fysiske ting.

2.2.1.10. Istandsættelse

Det følger af artikel 2, nr. 18, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), at begrebet »istsandsættelse« er defineret som handlinger, der udføres for at bearbejde, rengøre, teste og om nødvendigt reparere et produkt eller et kasseret produkt for at genoprette dets ydeevne eller funktionalitet med hensyn til den tilsigtede anvendelse og ydeevne som oprindeligt udformet i designfasen på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning. Codesignforordningen finder umiddelbar anvendelse i dansk ret.

Den danske civilretlige forbrugerlovgivning indeholder ikke andre definitioner af begrebet »istsandsættelse«.

2.2.1.11. Krav om reparationsmuligheder

Den danske civilretlige forbrugerlovgivning indeholder ikke en definition af begrebet »krav om reparationsmuligheder«.

2.2.1.12. Varigt medium

Begrebet »varigt medium« er i dansk civilretlig forbrugerlovgivning defineret i bl.a. købeloven. Det fremgår af købelovens § 3 a, nr. 11, at varigt medium skal forstås som ethvert middel, som sætter modtageren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

Herudover er begrebet bl.a. også defineret i forbrugeraftalelovens § 3, nr. 8, hvorefter varigt medium skal forstås som ethvert middel, som sætter forbrugeren eller den erhvervsdrivende i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

2.2.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktivet (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.2.2.1. Forbruger

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 1, at begrebet »forbruger« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 2, i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet), hvorefter en forbruger defineres som enhver fysisk person, der i forbindelse med de af sidstnævnte direktiv omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession.

Det fremgår af præambelbetragtning 22 til varedirektivet, at definitionen af en forbruger bør dække fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession. I tilfælde af aftaler med dobbelt formål, hvor aftalen indgås dels som led i, dels ikke som led i den pågældende persons erhverv, og hvor det erhvervsmæssige formål er marginalt i forbindelse med aftalen, bør medlemsstaterne imidlertid også stadig frit kunne bestemme, om og under hvilke omstændigheder den pågældende person ligeledes bør betragtes som en forbruger.

2.2.2.2. Reparator

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 2, at der ved begrebet »reparator« forstås enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med vedkommendes erhverv, forretning, håndværk eller profession leverer en reparationstjeneste, herunder fabrikanten og sælgere, der leverer reparationstjenester, og leverandører af reparationstjenester, uanset om de er uafhængige eller tilknyttet sådanne fabrikanten eller sælgere.

2.2.2.3. Reparation

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 3, at begrebet »reparation« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 20, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), hvorefter en reparation defineres som én eller flere handlinger, der udføres for at bringe et defekt produkt eller affald tilbage til en tilstand, hvor det opfylder sin tilsigtede anvendelse.

2.2.2.4. Sælger

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 4, at begrebet »sælger« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 3, i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet), hvorefter en sælger defineres som enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i denne fysiske eller juridiske persons navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med de af varedirektivet omfattede aftaler.

2.2.2.5. Fabrikant

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 5, at begrebet »fabrikant« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 42, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), hvorefter en fabrikant defineres som enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet, og som markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke.

2.2.2.6. Bemyndiget repræsentant

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 6, at begrebet »bemyndiget repræsentant« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 43, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), hvorefter en bemyndiget repræsentant defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til ecodesignforordningen.

2.2.2.7. Importør

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 7, at begrebet »importør« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 44, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), hvorefter en importør defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet.

2.2.2.8. Distributør

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 8, at begrebet »distributør« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 45, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), hvorefter en distributør defineres som enhver anden fysisk eller juridisk

person i forsyningskæden end fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet.

2.2.2.9. Varer

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 9, at begrebet »varer« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 5, i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet), bortset fra vand, gas og elektricitet. Det fremgår af varedirektivets artikel 2, nr. 5, litra a og b, at der ved »varer« forstås:

- a) enhver løsøregenstand; vand, gas og elektricitet skal betragtes som varer i henhold til varedirektivet, når det udbydes til salg i et afgrænset volumen eller en bestemt mængde
- b) enhver løsøregenstand, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller en digital tjeneste på en sådan måde, at fraværet af dette digitale indhold eller denne digitale tjeneste ville forhindre varerne i at opfylde deres funktion (»varer med digitale elementer«).

2.2.2.10. Istandsættelse

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 10, at begrebet »istandsættelse« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 18, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), hvorefter istandsættelse defineres som handlinger, der udføres for at bearbejde, rengøre, teste og om nødvendigt reparere et produkt eller et kasseret produkt for at genoprette dets ydeevne eller funktionalitet med hensyn til den tilsigtede anvendelse og ydeevne som oprindeligt udformet i designfasen på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning.

2.2.2.11. Krav om reparationsmuligheder

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 11, at begrebet »krav om reparationsmuligheder« skal forstås som krav i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II, som gør det muligt at reparere en vare, herunder krav om at gøre demontering lettere samt krav vedrørende adgang til reservedele, reparationsrelaterede oplysninger og værktøjer, der kan anvendes på varer eller specifikke komponenter i varer.

Det fremgår af præambelbetragtning 8, at for at udnytte fordelene ved direktivet fuldt ud bør det finde anvendelse på alle varer, samt at bestemmelserne vedrørende forpligtelserne til at reparere og oplyse som anført i direktivet dog kun bør finde anvendelse på varer, for hvilke der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 9, at kravene om reparationsmuligheder bør omfatte alle krav i henhold til EU-retsakter, som sikrer, at varer kan repareres, herunder, men ikke begrænset til, krav i henhold til den ramme for miljøvenligt design, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), for at dække en bred vifte af varer samt den fremtidige udvikling på andre områder af EU-retten.

Det fremgår bl.a. af præambelbetragtning 22, at af hensyn til retssikkerheden bør direktivet i bilag II opregne EU-retsakter, der indeholder krav om reparationsmuligheder for relevante varekategorier, samt at for at sikre sammenhæng med den fremtidige lovgivningsmæssige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår tilføjelse af EU-retsakter til bilag II til direktivet, når der er vedtaget nye krav om reparationsmuligheder.

2.2.2.12. Varigt medium

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 12, at »varigt medium« skal forstås som defineret i artikel 2, nr. 11, i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet), hvorefter varigt medium defineres som ethvert middel, som sætter forbrugeren eller sælgeren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.3.1. Forbruger

Det danske forbrugerbegreb er bredere end det forbrugerbegreb, som er fastlagt i varedirektivet, jf. pkt. 2.2.1.1 og 2.2.2.1.

I forbindelse med implementeringen af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold i dansk ret afgav Udvalget om gennemførelse af varedirektivet, direktivet om digitalt indhold og visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers betænkning nr. 1576/2021 om gennemførelse af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold. Det fremgår af pkt. 4.3 i betænkningen, at det på baggrund af valgfriheden i direktiverne efter udvalgets vurdering var muligt at opretholde det gældende danske forbrugerbegreb i købeloven, samt at udvalget anbefalede, at man gjorde dette, henset til at det gældende forbrugerbegreb i købeloven fungerede hensigtsmæssigt i praksis, og at begrebet svarede til forbrugerbegrebet i den øvrige forbrugerbeskyttende lovgivning, og at en opretholdelse af begrebet derfor ville sikre, at det er samme persongruppe, der er beskyttet som forbruger på tværs af dansk ret.

Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af købeloven og lov om markedsføring (Ændring af reglerne om forbruger køb som følge af implementering af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold), at Justitsministeriet tilsluttede sig udvalgets overvejelser, og at lovforslaget blev udarbejdet i overensstemmelse hermed, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, lovforslag nr. L 223 som fremsat, side 27f.

Direktivets artikel 2, nr. 1, henviser til definitionen af forbrugerbegrebet i varedirektivets artikel 2, nr. 2, som er

snævrere end forbrugerbegrebet i dansk forbrugerbeskyttende lovgivning. Som anført ovenfor, er der dog inden for rammerne af varedirektivet mulighed for at opretholde det gældende danske forbrugerbegreb, hvilket blev valgt i forbindelse med implementeringen af varedirektivet.

Det foreslås på den baggrund, at der i lovens § 3, nr. 1, indsættes en bestemmelse, der definerer »forbruger« i overensstemmelse med forståelsen af det gældende danske forbrugerbegreb i bl.a. købeloven, jf. pkt. 2.2.1.1, det vil sige som enhver person, der i forbindelse med reparation af varer efter denne lov hovedsageligt handler uden for sit erhverv.

Det danske forbrugerbegreb i lov om reparation af varer vil således være bredere end direktivets forbrugerbegreb. Det er Justitsministeriets vurdering, at da direktivets artikel 2, nr. 1, henviser til varedirektivets definition af forbrugerbegrebet i dette direktivs artikel 2, nr. 2, vil begrebet kunne udvides i overensstemmelse med varedirektivets mulighed herfor.

Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt at opretholde det forbrugerbegreb, som entydigt anvendes i købeloven – som implementerer varedirektivet – og i dansk civilretlig forbrugerregulering i øvrigt. Den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at forbrugerbegrebet i lov om reparation af varer vil svare til begrebet i dansk civilretlig forbrugerlovgivning.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.2. *Reparatør*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at begrebet »reparatør« vil skulle forstås overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 2, jf. pkt. 2.2.2.2.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.3. *Reparation*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »reparation« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 3, som henviser til artikel 2, nr. 20, i ecodesignforordningen, jf. pkt. 2.2.1.3.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.4. *Sælger*

I forbindelse med implementeringen af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold i dansk ret overvejede Udvalget om gennemførelse af varedirektivet, direktivet om digitalt indhold og visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers betænkning i nr. 1576/2021 bl.a. sælgerbegrebet i købeloven. Det fremgår af betænkningen, s. 92, at udvalget

vurderede, at sælgerbegrebet i varedirektivet og direktivet om digitalt indhold harmonerer med købelovens begreb handlende/erhvervsdrivende. Med henvisning hertil fandt udvalget, at købelovens sælgerbegreb kunne opretholdes uændret i forbindelse med implementeringen af de nævnte direktiver.

Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af købeloven og lov om markedsføring (Ændring af reglerne om forbruger køb som følge af implementering af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold), at Justitsministeriet tilsluttede sig udvalgets overvejelser, og at lovforslaget blev udarbejdet i overensstemmelse hermed, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, lovforslag nr. L 223 som fremsat, side 27f.

Det er Justitsministeriets vurdering, at da sælgerbegrebet i købeloven harmonerer med varedirektivets og direktivet om digitalt indholds sælgerbegreb, men alene er indirekte fastlagt ved købelovens definition af begrebet »forbruger køb«, jf. pkt. 2.2.1.4, vil det i lovforslaget være hensigtsmæssigt at definere »sælger« i overensstemmelse med direktivets artikel 2, nr. 4, der henviser til definitionen i varedirektivet, jf. pkt. 2.2.2.4.

Lovforslaget er på denne baggrund udformet således, at der indsættes en bestemmelse, som definerer »sælger« i overensstemmelse med direktivets artikel 2, nr. 4.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.5. *Fabrikant*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »fabrikant« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 5, hvori der henvises til definitionen i artikel 2, nr. 42, i ecodesignforordningen, jf. pkt. 2.2.1.5 og 2.2.2.5.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.6. *Bemyndiget repræsentant*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »bemyndiget repræsentant« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 6, hvori der henvises til definitionen i artikel 2, nr. 43, i ecodesignforordningen, jf. pkt. 2.2.1.6 og 2.2.2.6.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.7. *Importør*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »importør« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2,

nr. 7, hvori der henvises til definitionen i artikel 2, nr. 44, i ecodesignforordningen, jf. pkt. 2.2.1.7 og 2.2.2.7.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.8. *Distributør*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »distributør« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 8, hvori der henvises til definitionen i artikel 2, nr. 45, i ecodesignforordningen, jf. pkt. 2.2.1.8 og 2.2.2.8.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.9. *Varer*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »varer« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 9, hvorved der, bortset fra vand, gas og elektricitet, henvises til definitionen i artikel 2, nr. 5, i varedirektivet, jf. pkt. 2.2.1.9 og 2.2.2.9.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.10. *Istandsættelse*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »istsandsættelse« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 10, hvori der henvises til definitionen i artikel 2, nr. 18, i ecodesignforordningen, jf. pkt. 2.2.1.10 og 2.2.2.10.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.11. *Krav om reparationsmuligheder*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »krav om reparationsmuligheder« vil skulle forstås som defineret i direktivets artikel 2, nr. 11, jf. pkt. 2.2.1.11 og 2.2.2.11.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

2.2.3.12. *Varigt medium*

Lovforslaget er med henblik på at implementere direktivet i dansk ret udformet således, at »varigt medium« vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 12, som henviser til definitionen i artikel 2, nr. 11, i varedirektivet, dog med den sproglige justering, at den foreslåede definition i lovforslaget henviser til »modtageren« i stedet for »forbrugeren eller sælgeren« og dermed

svarer til definitionen i købeloven, der gennemfører varedirektivet, jf. pkt. 2.2.1.12 og 2.2.2.12.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

2.3. *Europæisk reparationsoplysningsskema*

2.3.1. *Gældende ret*

Der er i dansk ret ikke regler om standardiserede oplysninger til brug for indgåelse af reparationsaftaler.

2.3.2. *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)*

2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

Det fremgår bl.a. af direktivets præambelbetragtning 10, at for at fremme forbrugers frie valg af, hvem der skal reparere dennes varer, og hjælpe med at identificere og vælge egnede reparationstjenester bør reparatører på frivillig basis kunne anvende det standardiserede europæiske reparationsoplysningsskema, der fremgår som bilag til direktivet og nærværende lovforslag. Det fremgår endvidere, at det europæiske reparationsoplysningsskema kan gøre det muligt for forbrugerne at vurdere og let sammenligne reparationstjenester, herunder alternative reparationstilbud, og lette leveringen af oplysninger om reparationstjenester, navnlig for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Det europæiske reparationsoplysningsskema er optrykt som bilag I til direktivet.

Direktivets artikel 4 fastsætter regler om det europæiske reparationsoplysningsskema.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, 1. pkt., at reparatører kan udlevere det europæiske reparationsoplysningsskema, jf. bilag I, til forbrugeren.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, 2. pkt., at det europæiske reparationsoplysningsskema udleveres på et varigt medium og inden for en rimelig tid efter anmodningen om reparation, og inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester.

Det fremgår om begrebet »rimelig tid« af direktivets præambelbetragtning 11, at hvis reparatøren udleverer det europæiske reparationsoplysningsskema, bør dette ske inden for en rimelig tid, som bør svare til den kortest mulige periode efter anmodningen, og inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester. Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 11, at hvis det europæiske reparationsoplysningsskema ikke udleveres, bør forbrugeren også kunne indgå en aftale om levering af reparationstjenester med en reparatør i henhold til oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er givet på anden vis i overensstemmelse med direktiv 2011/83/EU (forbrugerrettighedsdirektiv). Forbrugerrettighedsdirektivet er bl.a. gennemført i forbrugerftaleloven. Det følger bl.a. af forbrugerftalelovens §

7, stk. 1, at den erhvervsdrivende har pligt til at give forbrugeren oplysninger i overensstemmelse med reglerne i kapitel 3 om oplysningspligt. Det anførte i præambelbetragtningen indebærer således, at hvis det europæiske reparationsoplysningsskema ikke udleveres til forbrugeren, finder reglerne om oplysningspligt forud for aftaleindgåelse, som bl.a. er gennemført i forbrugeraftaleloven, anvendelse.

Det fremgår af direktivets artikel 4, stk. 2, at det europæiske reparationsoplysningsskema udleveres gratis.

Det fremgår af artikel 4, stk. 3, 1. pkt., at uanset stk. 2 kan reparatøren, hvis der er behov for en fejlfindingstjeneste, herunder en fysisk undersøgelse eller fjernundersøgelse, for at fastslå defektens art og typen af reparation og for at anslå prisen for reparation, anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger ved denne tjeneste.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 12, at det europæiske reparationsoplysningsskema bør udleveres gratis, samt at der imidlertid er situationer, hvor en reparatør er nødt til at udføre en fejlfindingstjeneste, det vil sige undersøge varen for at fastslå defektens art eller reparationstypen. I sådanne tilfælde bør reparatøren kunne anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger, som reparatøren afholder, herunder løn- eller transportomkostninger.

Det fremgår af artikel 4, stk. 3, 2. pkt., at uden at det berører direktiv 2011/83/EU (forbrugerrettighedsdirektivet), skal reparatøren oplyse forbrugeren om omkostningerne ved fejlfindingstjenesten.

Det fremgår i forhold til denne bestemmelse af præambelbetragtning 12, at i overensstemmelse med oplysningerne forud for aftaleindgåelsen og andre krav, der er fastsat i forbrugerrettighedsdirektivet, bør reparatøren informere forbrugeren om sådanne omkostninger, inden forbrugeren anmoder om en fejlfindingstjeneste og inden udlevering af det europæiske reparationsoplysningsskema. Forbrugeren bør kunne afholde sig fra at anmode om en fejlfindingstjeneste, hvis de mener, at omkostningerne ved fejlfindingstjenesten er for høje. Hvis forbrugeren vælger at få varen repareret, bør reparatøren kunne trække sådanne omkostninger fra reparationsprisen. Dette berører ikke medlemsstaternes regler om obligatorisk fradrag af sådanne omkostninger. Fradraget kan meddeles via det europæiske reparationsoplysningsskema.

Det fremgår af artikel 4, stk. 4, at det europæiske reparationsoplysningsskema skal indeholde følgende reparationsbetingelser på en klar og forståelig måde:

- a) reparatørens identitet
- b) den fysiske adresse, hvor reparatøren er etableret, samt reparatørens telefonnummer og e-mailadresse og eventuelle andre former for onlinekommunikation, som sætter forbrugeren i stand til på en hurtig, effektiv og tilgængelig måde at kontakte og kommunikere med reparatøren
- c) den vare, der skal repareres

- d) defektens art og den type reparation, der foreslås
- e) prisen eller, hvis prisen ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal beregnes, og maksimumsprisen for reparationen
- f) den tid, der er nødvendig for at gennemføre reparationen
- g) tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer under reparationen og eventuelle omkostninger ved midlertidig omlevering for forbrugeren
- h) det sted, hvor forbrugeren overdrager varen med henblik på reparation
- i) hvor det er relevant, tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatøren, og eventuelle detaljerede omkostninger ved disse ydelser for forbrugeren
- j) gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema
- k) yderligere oplysninger, hvor det er relevant

Det fremgår af præambelbetragtning 10 bl.a., at det europæiske reparationsoplysningsskema bør indeholde de nøgleparametre, der påvirker forbrugernes beslutninger vedrørende reparation, såsom defektens art, prisen og den tid, som det vil tage reparatøren at gennemføre reparationen. Hvis reparatøren tilbyder yderligere tjenester såsom transport, bør de enkelte omkostninger ved disse ydelser angives. Oplysninger i det europæiske reparationsoplysningsskema bør gives til forbrugerne på en klar og forståelig måde og i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 (direktiv om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester).

Videre fremgår det af præambelbetragtning 10, at reparatører vil opnå større retssikkerhed, idet reparatører ved at anvende og udfylde det europæiske reparationsoplysningsskema korrekt vil blive anset for at opfylde deres retlige forpligtelser, navnlig hvad angår levering af visse oplysninger forud for aftaleindgåelsen i henhold til forbrugerrettighedsdirektivet. En standardiseret præsentation af nøgleoplysninger ved hjælp af det europæiske reparationsoplysningsskema vil forbedre klarheden og gennemsigtigheden og bidrage til at øge forbrugernes tillid til reparationstjenester.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, 1. og 2. pkt., at reparatøren ikke må ændre de reparationsbetingelser, der er angivet i det europæiske reparationsoplysningsskema, i en periode på 30 kalenderdage fra den dato, hvor dette skema blev udleveret til forbrugeren. Reparatøren og forbrugeren kan aftale en længere gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 13 bl.a., at reparatører ikke bør ændre de reparationsbetingelser, som de giver i det europæiske reparationsoplysningsskema, herunder prisen for reparation, i en periode på mindst 30 kalenderdage. Reparatøren og forbrugeren bør dog kunne aftale en længere periode. Dette vil sikre, at forbrugeren får tilstrækkelig tid til at sammenligne forskellige reparationstilbud. Hvis en aftale om levering af reparationstjenester ind-

gås på grundlag af det europæiske reparationsoplysningsskema, bør de oplysninger om reparationsbetingelser og pris, der er indeholdt i dette skema, udgøre en integreret del af aftalen om levering af reparationstjenester og dermed definere reparatørens forpligtelser i henhold til denne aftale. Manglende overholdelse af disse kontraktlige forpligtelser reguleres af gældende national ret.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, 3. pkt., at hvis forbrugeren inden for gyldighedsperioden accepterer de betingelser, der er fastsat i det europæiske reparationsoplysningsskema, forpligtes reparatøren til at udføre reparationstjenesten på disse betingelser.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 14, at hvis en reparatør beslutter at stille det europæiske reparationsoplysningsskema til rådighed, og forbrugeren accepterer de deri fastsatte betingelser, bør reparatøren være forpligtet til at reparere, samt at medlemsstaterne bør sørge for forholdsmæssige og effektive afhjælpende foranstaltninger for forbrugere, hvis reparatøren ikke udfører reparationstjenesten, efter at forbrugeren har accepteret det europæiske reparationsoplysningsskema.

Det følger af artikel 4, stk. 6, at hvis reparatøren har udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, anses denne for at have opfyldt følgende krav:

- a) Oplysningskrav vedrørende de vigtigste egenskaber ved reparationstjenesten som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a, og artikel 6, stk. 1, litra a, i direktiv 2011/83/EU (forbrugerrettighedsdirektivet) og artikel 22, stk. 1, litra j, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF (servicedirektivet)
- b) oplysningskrav vedrørende reparatørens identitet og kontaktoplysninger som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b, og artikel 6, stk. 1, litra b og c, i forbrugerrettighedsdirektivet, artikel 22, stk. 1, litra a, i servicedirektivet og artikel 5, stk. 1, litra a, b og c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF (direktivet om elektronisk handel)
- c) oplysningskrav vedrørende prisen i artikel 5, stk. 1, litra c, og artikel 6, stk. 1, litra e, i forbrugerrettighedsdirektivet og artikel 22, stk. 1, litra i, og stk. 3, litra a, i servicedirektivet
- d) oplysningskrav vedrørende ordningerne for udførelsen og den tid, det tager at udføre reparationstjenesten, jf. artikel 5, stk. 1, litra d, og artikel 6, stk. 1, litra g, i forbrugerrettighedsdirektivet.

2.3.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås på baggrund af det anførte i pkt. 2.3.1 og 2.3.2, at lovforslaget udformes som anført i det følgende med henblik på at implementere direktivet i dansk ret.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 4,

stk. 1, at der indføres en regel, hvorefter reparatører kan udlevere det europæiske reparationsoplysningsskema til forbrugere, samt at udleveringen skal ske på et varigt medium inden for en rimelig tid efter anmodningen, og inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester. Det foreslås endvidere at medtage det europæiske reparationsoplysningsskema, der udgør direktivets bilag I, som bilag til loven.

Det foreslås endvidere, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 4, stk. 2 og 3, indføres regler om, at det europæiske reparationsoplysningsskema skal udleveres gratis, dog således at reparatøren vil kunne anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger ved en fejlfindingstjeneste, hvis der er behov for en sådan fejlfindingstjeneste, herunder en fysisk undersøgelse eller fjernundersøgelse, for at fastslå defektens art og typen af reparation og for at anslå prisen for reparation.

Der henvises til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere, at der indføres en regel, hvoraf det i overensstemmelse med direktivets artikel 4, stk. 4, vil fremgå, hvilke reparationsoplysninger og -betingelser, det europæiske reparationsoplysningsskema skal indeholde, og at det anføres, at oplysningerne skal fremgå på en klar og forståelig måde.

Det foreslås desuden, at der med henblik på at gennemføre direktivets artikel 4, stk. 5, 1. og 2. pkt., jf. pkt. 2.3.2, indføres en regel om at reparatøren ikke kan ændre i reparationsbetingelserne i det europæiske reparationsoplysningsskema i 30 kalenderdage fra den dato, hvor skemaet blev udleveret til forbrugeren, og at reparatøren og forbrugeren kan aftale en længere gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema.

Det foreslås herudover at indføre en regel, der gennemfører artikel 4, stk. 5, 3. pkt., som vil medføre, at hvis en reparatør beslutter at stille det europæiske reparationsoplysningsskema til rådighed, og forbrugeren inden for gyldighedsperioden accepterer de deri fastsatte betingelser, bliver reparatøren forpligtet til at udføre reparation på disse betingelser.

Justitsministeriet bemærker, at forbrugers krav i anledning af en reparatørs manglende opfyldelse af en aftale om levering af reparationstjenester vil være reguleret af de almindelige aftaleretlige regler og principper om erstatning i kontrakt. I sådanne situationer, hvor reparatøren ikke udfører reparationstjenesten, efter at forbrugeren har accepteret det europæiske reparationsoplysningsskema, vil forbrugeren have mulighed for at klage til Forbrugerombudsmanden. Hertil kommer, at forbrugeren som udgangspunkt vil have mulighed for at klage til det offentlige forbrugerklagesystem, først ved Mæglingsteamet for Forbrugerklager og eventuelt efterfølgende til Forbrugerklagenævnet. Justitsministeriet vurderer på denne baggrund, at de gældende regler imødekommer det anførte i direktivets præambelbetragtning 14 om, at medlemsstaterne bør sørge for forholdsmæssige og effektive

afhjælpende foranstaltninger til forbrugere, hvis reparatøren ikke udfører reparations-tjenesten, efter at forbrugeren har accepteret det europæiske reparationsoplysningsskema.

Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endelig at indføre en regel, der vil gennemføre artikel 4, stk. 6, jf. pkt. 2.3.2, som vil medføre, at såfremt reparatøren udleverer et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, anses reparatøren for at have opfyldt de i bestemmelsen anførte oplysningsforpligtelser.

Der henvises til lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

2.4. Reparationsforpligtelse

2.4.1. Gældende ret

Der er i dansk ret ikke regler om en reparationsforpligtelse for fabrikanten, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører.

2.4.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

Direktivets artikel 5 fastsætter regler om en reparationsforpligtelse for fabrikanten.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 1, 1. pkt., at medlemsstaterne sikrer, at fabrikanten på forbrugers anmodning reparerer varer, for hvilke og i det omfang der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter som opført i bilag II.

Om baggrunden for artikel 5, stk. 1, 1. pkt., fremgår bl.a. af direktivets præambelbetragtning 15, at direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet) pålægger sælgere en forpligtelse til at reparere varer i tilfælde af en defekt, der eksisterede på det tidspunkt, hvor varen blev leveret, og som viser sig inden for ansvarsperioden. Når denne forpligtelse ikke finder anvendelse, kasseres et stort antal defekte, men ellers stadig brugbare varer for tidligt. For at tilskynde forbrugere til at få varer repareret i sådanne situationer bør direktivet pålægge fabrikanten en forpligtelse til efter anmodning fra forbrugeren at reparere varer, som er omfattet af krav om reparationsmuligheder i henhold til EU-retsakter, da de er adressater for disse krav om reparationsmuligheder.

Herudover fremgår af præambelbetragtning 21, at for at undgå at overbebyrde fabrikanten og sikre, at de er i stand til at opfylde deres reparationsforpligtelse, bør denne forpligtelse begrænses til de varer, for hvilke og i det omfang eventuelle krav om reparationsmuligheder er fastsat i EU-retsakter. Kravene om reparationsmuligheder forpligter ikke fabrikanten til at reparere defekte varer, men sikrer, at varerne kan repareres. Eksempler på EU-retsakter, der fastsætter krav om reparationsmuligheder, er delegerede

retsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen) eller gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF (direktiv om miljøvenligt design), som skaber en ramme for forbedring af produkters miljømæssige bæredygtighed, eller andre relevante EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 (batteriforordningen).

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 21, at begrænsningen af reparationsforpligtelsen bør sikre, at kun varer, der er konstrueret til at kunne repareres, er underlagt en sådan forpligtelse. De relevante krav om reparationsmuligheder omfatter konstruktionskrav, der øger muligheden for at demontere varerne, og en række reservedele, der skal stilles til rådighed i en minimumsperiode. Reparationsforpligtelsen bør svare til omfanget af kravene om reparationsmuligheder, f.eks. kan krav til miljøvenligt design eventuelt kun gælde for visse komponenter i varerne, eller der kan fastsættes en bestemt periode, hvor der skal stilles reservedele til rådighed. Reparationsforpligtelsen i henhold til nærværende direktiv, som giver forbrugeren mulighed for at kræve reparation direkte over for fabrikanten i eftersalgssfasen, bør supplere de udbudsrelaterede krav om reparationsmuligheder, der er fastsat i f.eks. ecodesignforordningen, og dermed fremme forbrugernes efterspørgsel efter reparation.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 1, 2. pkt., at fabrikanten ikke er forpligtet til at reparere sådanne varer, hvis reparation er umulig.

Det fremgår vedrørende baggrunden for denne bestemmelse af direktivets præambelbetragtning 24, at i overensstemmelse med varedirektivet bør en fabrikant fritages for reparationsforpligtelsen, hvis reparation er faktisk eller juridisk umulig. Fabrikanten bør derfor ikke kunne afvise reparation af rent økonomiske årsager, såsom omkostningerne til reservedele, eller alene med den begrundelse, at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller, hvor det er relevant, af forbrugeren. Den nationale lovgivning til gennemførelse af varedirektivet eller det foregående Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF (direktiv om forbrugergaranti) anvender allerede kriteriet om, hvorvidt reparation er umulig, og de nationale domstole anvender det.

Endelig fremgår det af direktivets artikel 5, stk. 1, 3. pkt., at fabrikanten kan give reparation i underentreprise for at opfylde sin reparationsforpligtelse.

Det fremgår vedrørende baggrunden for denne bestemmelse af direktivets præambelbetragtning 17, at det vil være en fordel, hvis reparationen kan udføres så tæt på forbrugeren som muligt for at undgå unødvendige forsendelsesomkostninger og emissioner. Fabrikanten og, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører bør kunne opfylde deres reparationsforpligtelse ved at give reparation i underentreprise, f.eks. hvis de ikke har reparationsinfrastrukturen, eller hvis reparationen kan udføres af en reparatør, der er beliggende tættere på forbrugeren. De bør dog fortsat være ansvarlige for reparationsforpligtelsen.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 2, litra a-d, at reparation i henhold til stk. 1 skal udføres på følgende betingelser:

- a) den foretages enten gratis eller til en rimelig pris
- b) den skal foretages inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor fabrikanten fysisk er i besiddelse af varen, har modtaget varen eller har fået adgang til varen af forbrugeren
- c) fabrikanten kan låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparationen pågår
- d) i tilfælde, hvor reparation er umulig, kan fabrikanten tilbyde forbrugeren en istandsat vare

Det fremgår vedrørende baggrunden for betingelsen i litra a af præambelbetragtning 16, at da den reparationsforpligtelse, der pålægges fabrikanten i henhold til direktivet, omfatter defekter, der ikke skyldes, at varen ikke er i overensstemmelse med en købsaftale, bør fabrikanten kunne yde reparation til en pris, som forbrugeren betaler, eller gratis. Opkrævning af en pris bør tilskynde fabrikanten til at udvikle bæredygtige forretningsmodeller, herunder levering af reparationstjenester.

Det fremgår endvidere, at en sådan pris f.eks. kan tage hensyn til arbejdskraftomkostninger, omkostninger til reservedele, omkostninger til drift af reparationsfaciliteten og en sædvanlig fortjenstmargen. Prisen bør være rimelig, hvilket betyder, at den bør fastsættes på en sådan måde, at forbrugerne ikke bevidst afskrækkes fra at drage fordel af fabrikanternes reparationsforpligtelse. Prisen og betingelserne for reparation bør fastsættes i en aftale mellem forbrugeren og fabrikanten, og forbrugeren bør fortsat frit kunne beslutte, om denne pris og disse betingelser er acceptable. Nødvendigheden af en sådan aftale og konkurrencepresset fra andre reparatører bør tilskynde fabrikanten, der er forpligtet til at reparere, til at holde prisen acceptabel for forbrugeren. Reparationsforpligtelsen kan også opfyldes gratis, hvis defekten er dækket af en handelsmæssig garanti, f.eks. i forbindelse med varernes garanterede holdbarhed.

Det fremgår vedrørende baggrunden for betingelsen i litra c af præambelbetragtning 16, at for at tilskynde forbrugerne til at få deres varer repareret uden for den lovbestemte garanti bør fabrikanten, mens reparationen pågår, kunne tilbyde lån af en sammenlignelig vare, som forventes returneret, når forbrugeren modtager den reparerede vare. Det fremgår hertil af præambelbetragtning 42, at for at støtte forbrugerne og tilskynde til reparation kan sælgeren, afhængigt af den relevante varekategoris særlige karakteristika, låne forbrugeren en erstatningsvare, hvis reparationen ikke blev afsluttet inden for en rimelig tid eller uden væsentlig ulempe. Denne erstatningsvare kan også være en istandsat vare. Under alle omstændigheder bør det være gratis for forbrugeren midlertidigt at låne denne erstatningsvare. Desuden bør sælgeren stadig foretage reparationen inden for en rimelig tid. Lån af en vare, mens reparationen står på, kan modvirke væsentlig ulempe for forbrugeren, men ikke berettige en urimelig

lang reparationsperiode. I tilfælde af omlevering som beføjelse og efter anmodning fra forbrugeren kan sælgeren desuden give forbrugeren en istandsat vare.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 3, at hvis den fabrikant, der er forpligtet til at reparere i henhold til stk. 1, er etableret uden for Unionen, opfylder dennes bemyndigede repræsentant i Unionen fabrikantens forpligtelse. Hvis fabrikanten ikke har nogen bemyndiget repræsentant i Unionen, opfylder importøren af den pågældende vare fabrikantens forpligtelse. Hvis der ikke er nogen importør, opfylder distributøren af den pågældende vare fabrikantens forpligtelse. Den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren kan give reparation i underentreprise for at opfylde deres reparationsforpligtelse.

Det fremgår vedrørende baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 15 bl.a., at reparationsforpligtelsen bør gælde for fabrikanten, der er etableret både i og uden for Unionen, for så vidt angår varer, der markedsføres i Unionen.

Herudover fremgår det af præambelbetragtning 20, at reparationsforpligtelsen også bør gælde i tilfælde, hvor fabrikanten er etableret uden for Unionen, samt at for at give forbrugerne mulighed for at henvende sig til en erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, med henblik på opfyldelse af denne forpligtelse, fastsættes der i direktivet en række alternative erhvervsdrivende, der skal opfylde fabrikantens reparationsforpligtelse i sådanne tilfælde. Dette bør gøre det muligt for fabrikanten, der er beliggende uden for Unionen, at organisere og opfylde deres reparationsforpligtelse inden for Unionen.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 4, at fabrikanten, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige til varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II, skal tilbyde disse reservedele og værktøjer til en rimelig pris, som ikke hindrer reparation.

Det fremgår vedrørende baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 18 bl.a., at i henhold til de krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til codesignforordningen eller gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv om miljøvenligt design, skal fabrikanten give adgang til reservedele, reparations- og vedligeholdelsesinformationer eller eventuelle reparationsrelaterede softwareværktøjer, firmware eller lignende hjælpemidler. Disse krav sikrer, at reparationen er teknisk gennemførlig, ikke kun for fabrikanten, men også for andre reparatører. Som følge heraf vil reparatørerne og, hvor det er relevant, forbrugerne have adgang til reservedele og reparationsrelaterede oplysninger og værktøjer i overensstemmelse med EU-retsakter, og forbrugerne vil have et bredere udvalg af reparatører eller, hvor det er relevant, mulighed for selv at reparere. Reservedele bør som minimum være tilgængelige i den periode, der er fastsat i EU-retsakter. Fabrikanten, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige for varer, der er omfattet af de retsakter, der er opført i bilag II til nærværen-

de direktiv, uanset om dette sker på baggrund af tilsvarende retlige forpligtelser i henhold til EU-retten eller frivilligt, bør opkræve en rimelig pris, som ikke hindrer adgangen til sådanne reservedele og værktøjer og dermed forhindrer reparation.

Herudover fremgår det af præambelbetragtning 15, at nærværende direktiv ikke bør sætte spørgsmålstejn ved fabrikanters økonomiske valgfrihed til at ophøre med at fremstille en vare, uden at dette berører forpligtelsen til at levere reservedele og værktøjer i henhold til EU-retten, hvor det er relevant.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 5, at fabrikanter eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, der er forpligtet til at reparere i henhold til denne artikel, sikrer, at forbrugerne via et frit tilgængeligt websted kan få adgang til oplysninger om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 6, at fabrikanter ikke må anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retten og national ret. Fabrikanterne må navnlig ikke hindre, at uafhængige reparatører anvender originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printede reservedele, hvis de er i overensstemmelse med kravene i EU-retten eller national ret såsom krav om produktsikkerhed eller i overensstemmelse med intellektuelle ejendomsrettigheder. Dette stykke berører ikke de specifikke krav i de EU-retsakter, der er opført i bilag II, og berører ikke EU-retten og national ret om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Det fremgår vedrørende baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 18 bl.a., at som supplement til disse foranstaltninger (det vil sige tilgængelighed af reservedele og værktøjer) bør fabrikanterne ikke anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, for hvilke der er fastsat krav om reparationsmuligheder i de EU-retsakter, der er opført i bilag II til nærværende direktiv, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder for at forhindre eller begrænse uautoriseret brug af værker og andre frembringelser, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retsakter og nationale retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF (direktiv om ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet), 2004/48/EF (direktiv om intellektuelle ejendomsrettigheder) og (EU) 2019/790 (direktiv om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked).

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 7, at fabrikanter ikke må afvise at reparere varer, der er omfattet af de EU-rets-

akter, der er opført i bilag II, alene med den begrundelse, at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller af andre personer.

Om baggrunden for artikel 5, stk. 7, fremgår af præambelbetragtning 19, at erhvervsdrivendes praksis, der får forbrugere til at tro, at deres varer ikke kan repareres, fordi de tidligere er blevet repareret eller undersøgt af en uafhængig reparatør, ikkeprofessionel reparatør eller slutbrugere, eller falske påstande om, at en sådan reparation eller undersøgelse medfører sikkerhedsrelaterede risici, hvorved forbrugere vildledes, kan, hvor det er relevant, udgøre urimelig handelspraksis i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF (direktiv om virksomheders urimelige handelspraksis).

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 8, at uden at det berører reparationsforpligtelsen i henhold til denne artikel, kan forbrugere søge reparation hos enhver reparatør efter eget valg.

Det fremgår vedrørende baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 23, at selv om direktivet pålægger fabrikanten en reparationsforpligtelse, letter det også forbrugernes valg af reparationstjenester fra andre reparatører. Dette valg lettes ved det europæiske reparationsoplysningsskema, som udleveres frivilligt, ikke blot af fabrikanten, men også af andre reparatører såsom sælgeren eller uafhængige reparatører, eller ved at søge via en onlinereparationsplatform. Da forbrugerne vil skulle betale for reparationen, vil de sandsynligvis sammenligne reparationsmulighederne for at vælge de bedst egnede reparationstjenester til deres behov. Det er således sandsynligt, at de henvender sig til uafhængige reparatører i deres nærhed eller til sælgeren, inden de kontakter fabrikanten, som f.eks. kan ligge længere væk, og for hvilke prisen kan være højere på grund af transportomkostningerne.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 9, at Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag II ved at ajourføre listen over EU-retsakter, der fastsætter krav om reparationsmuligheder i lyset af den lovgivningsmæssige udvikling. Kommissionen vedtager sådanne delegerede retsakter uden unødigt forsinkelse efter offentliggørelsen af den pågældende EU-retsakt og senest 12 måneder efter en sådan offentliggørelse.

Det fremgår vedrørende baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 22, at af hensyn til retssikkerheden bør direktivet i bilag II opregne EU-retsakter, der indeholder krav om reparationsmuligheder for relevante varekategorier. For at sikre sammenhæng med den fremtidige lovgivningsmæssige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår tilføjelse af EU-retsakter til bilag II til direktivet, når der vedtages nye krav om reparationsmuligheder. Kommissionen bør tilføje disse retsakter så

hurtigt som muligt og senest 12 måneder efter deres offentliggørelse.

2.4.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås på baggrund af det anførte i pkt. 2.4.1 og 2.4.2, at lovforslaget udformes som beskrevet i det følgende med henblik på at implementere direktivets artikel 5 i dansk ret.

Det foreslås med henblik på at implementere artikel 5, stk. 1, at der indføres bestemmelser i § 7, hvorefter fabrikanten, medmindre reparation er umulig, på forbrugers anmodning vil være forpligtet til at reparere varer, for hvilke og i det omfang, der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter, som fremgår af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer. Med henblik på at opfylde sin reparationsforpligtelse vil fabrikanten kunne give reparation i underentreprise.

Der henvises til lovforslagets § 7 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 2, litra a og b, at der indføres en regel i § 8, stk. 1, der oplister de betingelser, som fabrikantens reparation skal udføres på. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at to betingelser skal være opfyldt, hvis fabrikanten udfører reparation efter § 7: For det første vil reparationen skulle foretages gratis eller til en rimelig pris. For det andet vil reparationen skulle foretages inden for rimelig tid fra det tidspunkt, hvor fabrikanten fysisk er i besiddelse af varen, har modtaget varen eller har fået adgang til varen af forbrugeren.

Det foreslås endvidere, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 2, litra c og d, indføres bestemmelser i § 8, stk. 2 og 3, hvoraf det fremgår, at fabrikanten vil kunne låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparationen pågår, samt at fabrikanten, i tilfælde hvor reparation er umulig, vil kunne tilbyde forbrugeren en istandsat vare.

Der henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 3, at der indføres regler i § 9, der fastlægger, hvem der skal opfylde fabrikantens reparationsforpligtelse, hvis fabrikanten er etableret uden for EU. Herudover fastsættes det, at den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren vil kunne give reparationsforpligtelsen i underentreprise, hvis de skal opfylde forpligtelsen.

Der henvises til lovforslagets § 9 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 4, at der indføres en regel i § 10, der vil pålægge fabrikanten, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige til varer, der er omfattet af de EU-retsakter, som fremgår af

bilag II til direktivet, at tilbyde disse reservedele og værktøjer til en rimelig pris, som ikke hindrer reparation.

Der henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 5, at indføre en bestemmelse i § 11, hvorefter fabrikanten eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, der er forpligtet til at reparere efter de foreslåede bestemmelser i §§ 7 eller 9, vil skulle sikre, at forbrugeren kan få adgang til oplysninger om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, som er opført i bilag II til direktivet.

Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 6, at der indføres en regel i § 12, stk. 1, der vil indebære, at det ikke vil være tilladt for fabrikanten at anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af de varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II til direktivet, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retten og national ret. Det foreslås endvidere, at der indføres en regel i § 12, stk. 2, hvorefter det navnlig ikke vil være tilladt for fabrikanten at hindre, at uafhængige reparatører anvender originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printede reservedele, hvis de er i overensstemmelse med kravene i EU-retten eller national ret såsom krav om produktsikkerhed eller i overensstemmelse med intellektuelle ejendomsrettigheder.

Der henvises til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 7, at der indføres en regel i § 13, hvorefter det ikke vil være tilladt for fabrikanten at afvise at reparere varer, der er opført i bilag II til direktivet, alene med henvisning til at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller af andre personer.

Der henvises til lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endelig i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 8, at der indføres en tilsvarende bestemmelse i § 14, hvorefter forbrugeren vil kunne søge reparation hos enhver reparatør efter eget valg, uden at det berører reparationsforpligtelsen i henhold til det foreslåede kapitel 3, der omfatter de foreslåede regler i §§ 7-14.

Der henvises til lovforslagets § 14 og bemærkningerne hertil.

2.5. Oplysningspligt om reparationsforpligtelse

2.5.1. Gældende ret

Der er i dansk ret ikke regler om, at fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren, skal gøre oplysninger om deres reparationsforpligtelse tilgængelige.

2.5.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

Det fremgår af direktivets artikel 6, at medlemsstaterne sikrer, at fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren som minimum i hele varigheden af deres reparationsforpligtelse i henhold til artikel 5 gratis gør oplysninger om deres reparationstjenester tilgængelige på en lettilgængelig, klar og forståelig måde.

Det fremgår vedrørende baggrunden for denne bestemmelse af direktivets præambelbetragtning 25, at for at øge forbrugernes bevidsthed om tilgængeligheden af reparation og dermed sandsynligheden herfor bør fabrikanterne eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører oplyse forbrugerne ved at stille oplysninger til rådighed om deres reparationsforpligtelse og deres reparationstjenester.

Det fremgår endvidere, at oplysningerne som minimum bør være tilgængelige, så længe reparationsforpligtelsen består, hvilket kan forstås som begyndende fra det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning, og indtil kravene om reparationsmuligheder udløber.

Derudover fremgår det, at oplysningerne bør angive de varer, der er omfattet af denne forpligtelse, sammen med en forklaring på, at og i hvilket omfang der ydes reparation af disse varer, f.eks. gennem underleverandører.

Endelig fremgår det, at oplysningerne bør være lettilgængelige for forbrugerne og gives på en klar og forståelig måde, uden at forbrugerne behøver at anmode herom, og i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i direktiv (EU) 2019/882 (direktiv om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester). Fabrikanten bør frit kunne bestemme, hvordan denne informerer forbrugerne, eksempelvis via et websted på en synlig og fremtrædende måde, via det digitale produktpas eller på salgsstedet, hvis fabrikanten f.eks. er sælger.

2.5.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås på baggrund af det anførte i pkt. 2.5.1 og 2.5.2, at der i lovforslaget med henblik på at gennemføre direktivets artikel 6 indføres en bestemmelse i § 15 om oplysningspligt.

Fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren vil i medfør af bestemmelsen som minimum i hele varigheden af deres reparationsforpligtelse i henhold til de foreslåede regler i lovforslagets kapitel 3 skulle gøre oplysninger om deres reparationstjenester tilgængelige. Oplysningerne, der skal gives gratis til forbrugerne, skal gøres tilgængelige på en lettilgængelig, klar og forståelig måde.

Der henvises til lovforslagets § 15 og bemærkningerne her til.

2.6. Europæisk onlineplatform for reparation

2.6.1. Gældende ret

Der er i dansk ret ikke regler om en central offentlig platform til brug for formidling af reparationstjenester, om et dansk nationalt kontaktpunkt til en europæisk onlineplatform for reparationstjenester eller om udpegning af en repræsentant til den ekspertgruppe, som skal nedsættes af Kommissionen med henblik på at rådgive Kommissionen om udformningen og funktionen af den europæiske onlineplatform for reparationstjenester og dens nationale afsnit.

2.6.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.6.2.1. Den europæiske onlineplatform og de nationale onlineplatforme

Direktivets artikel 7 indeholder bestemmelser om en europæisk onlineplatform samt nationale onlineplatforme for reparation.

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 1, at der skal oprettes en europæisk onlineplatform for reparation (den europæiske onlineplatform) for at gøre det muligt for forbrugerne at finde reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer. Det fremgår endvidere, at den europæiske onlineplatform skal bestå af de nationale afsnit, der anvender en fælles onlinegrænseflade, og indeholde links til de nationale onlineplatforme for reparation, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3 (de nationale onlineplatforme).

Det fremgår om baggrunden for denne bestemmelse af præambelbetragtning 26, at for at tilskynde til reparation bør Kommissionen oprette en europæisk onlineplatform for reparation. Det fremgår endvidere, at den europæiske onlineplatform bør bestå af nationale afsnit, som er baseret på en fælles onlinegrænseflade, og indeholde links til nationale onlineplatforme for reparation, der opfylder kriterierne i direktivet. Med henblik herpå bør Kommissionen udvikle en fælles onlinegrænseflade til den europæiske onlineplatform.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 26, at Kom-

missionen bør være ansvarlig for at sikre IT-vedligeholdelsen af den fælles onlinegrænseflade og besvare tekniske eller andre forespørgsler fra brugerne vedrørende tilfælde, hvor den europæiske onlineplatform ikke fungerer korrekt. Den europæiske onlineplatform bør være gratis tilgængelig for forbrugerne, og den bør, hvis det er relevant, også kunne have plads til sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller supplerende markedsbaserede instrumenter såsom lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.

Det fremgår derudover af præambelbetragtning 26, at medlemsstaterne enten bør anvende den fælles onlinegrænseflade til oprettelse af deres nationale afsnit på den europæiske onlineplatform eller oprette eller opretholde, hvor det er relevant, nationale onlineplatforme, der opfylder kriterierne i direktivet. Når medlemsstaterne anvender den europæiske onlineplatform, bør det overlades til medlemsstaternes skøn, hvordan de udfylder de nationale afsnit, f.eks. ved selvregistrering, import af bulkdata fra eksisterende databaser med reparatørernes samtykke eller ved at gøre registrering betinget af forudgående godkendelse.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 26, at hvis medlemsstaterne finder det nødvendigt, bør de kunne fastsætte betingelser for adgang til de nationale afsnit, f.eks. opfyldelse af kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer eller dokumentation for overholdelse af gældende frivillige europæiske eller nationale kvalitetsstandarder for reparation.

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 2, at Kommissionen senest den 31. juli 2027 udvikler den fælles onlinegrænseflade til den europæiske onlineplatform. Den fælles onlinegrænseflade skal opfylde kravene i stk. 6 og være tilgængelig på alle officielle EU-sprog. Kommissionen sørger derefter for den tekniske vedligeholdelse af den fælles onlinegrænseflade.

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 3, at medlemsstaterne anvender den fælles onlinegrænseflade, der er omhandlet i stk. 2, til deres nationale afsnit. Medlemsstater, der har mindst én national onlineplatform, uanset om den er offentlig eller privat, som dækker hele deres område, og overholder bestemmelserne i stk. 6, er imidlertid ikke forpligtet til at oprette et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform. I stedet skal den europæiske onlineplatform indeholde links til sådanne nationale onlineplatforme. Medlemsstaterne sørger for, at deres nationale onlineplatforme er operationelle senest den 31. juli 2027.

Det fremgår om baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 27, at nogle medlemsstater eller virksomheder har investeret ressourcer i udvikling af nationale onlineplatforme for at fremme reparation. Med henblik på at undgå at skabe uforholdsmæssig store administrative byrder og give mulighed for passende fleksibilitet bør medlemsstaterne også kunne vælge at opretholde en eksisterende national onlineplatform, der opfylder kravene i direktivet. Hvis en medlemsstat opretholder eller opretter en national online-

platform, bør den ikke være forpligtet til at oprette et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform eller til at udpege nationale kontaktpunkter. Det fremgår endvidere, at medlemsstaterne bør vælge mellem at oprette et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform eller oprette en national onlineplatform, der opfylder betingelserne i direktivet, og underrette Kommissionen herom senest den 31. juli 2026.

Det fremgår herudover, at nationale onlineplatforme vil være tilgængelige via et link fra den europæiske onlineplatform, hvis de er operationelle senest den 31. juli 2027. Onlineplatformene kan være private, offentlige eller offentlig-private partnerskaber.

Det fremgår hertil af præambelbetragtning 28 bl.a., at den europæiske onlineplatform bør omfatte brugervenlige værktøjer til søgning efter reparatører i hver medlemsstat. Dette vil hjælpe forbrugerne med at vurdere og sammenligne fordelene ved forskellige leverandører af reparationstjenester og derved tilskynde forbrugerne til at vælge reparation.

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 4, at medlemsstaterne kan udvide anvendelsesområdet for deres nationale afsnit på den europæiske onlineplatform eller, hvor det er relevant, deres nationale onlineplatform til ikke kun at omfatte reparatører, men også sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.

Det fremgår om baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 28 bl.a., at den europæiske onlineplatform har til formål at lette søgningen efter reparationstjenester i relationer mellem virksomheder og forbrugere for at fremme bæredygtigt forbrug, men at medlemsstaterne bør kunne udvide anvendelsesområdet for deres nationale afsnit på den europæiske onlineplatform til også at omfatte sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer.

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 5, at det skal være gratis for forbrugerne at benytte de nationale afsnit og nationale onlineplatforme på den europæiske onlineplatform. Registreringen skal være frivillig for reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, og købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.

Det fremgår om baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 31 bl.a., at Kommissionen bør sikre, at den europæiske onlineplatform er lettilgængelig og gratis for forbrugerne, samt af præambelbetragtning 34, at for at øge forbrugernes bevidsthed om den europæiske onlineplatform bør Kommissionen og medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, f.eks. ved at anføre den europæiske onlineplatform på relaterede nationale websteder eller gennemføre kommunikationskampagner.

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 8, at medlemsstater-

ne og Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at informere forbrugere, relevante erhvervsdrivende og sælgere om tilgængeligheden af den europæiske onlineplatform.

2.6.2.2. Kommissionens ekspertgruppe

Det fremgår af direktivets artikel 8, at Kommissionen nedsætter en ekspertgruppe, der består af repræsentanter for alle medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand. Ekspertgruppen har til opgave at rådgive Kommissionen om udformningen og funktionen af den europæiske onlineplatform og dens nationale afsnit.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 29, at medlemsstaterne bør udpege en repræsentant til at være en del af en ekspertgruppe, der nedsættes af Kommissionen, og som skal rådgive om den europæiske onlineplatforms udformning og funktion med henblik på at lette koordineringen mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

2.6.2.3. Krav til nationale afsnit og nationale onlineplatforme

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 6, litra a-h, at de nationale afsnit, der anvender den fælles onlinegrænseflade, og de nationale onlineplatforme skal:

- a) omfatte søgefunktioner vedrørende varer, reparations-tjenesternes beliggenhed, herunder en kortbaseret funktion, grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, reparationsbetingelser, herunder den tid der er nødvendig for at gennemføre reparationen, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer og det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på reparation, tilgængelighed af og betingelser for tilknyttede tjenesteydelser, herunder fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatører, og gældende europæiske eller nationale kvalitetsstandarder for reparation
- b) hvor det er relevant, indeholde en søgefunktion til at finde sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer
- c) gøre det muligt for forbrugerne at anmode om det europæiske reparationsoplysningsskema fra reparatører, der tilbyder dette
- d) gøre det muligt for reparatører regelmæssigt at ajourføre kontaktoplysninger og tjenester
- e) give reparatørerne mulighed for at angive, om de overholder gældende EU-kvalitetsstandarder eller nationale kvalitetsstandarder
- f) muliggøre tilgængelighed via nationale websteder, der er forbundet med den fælles digitale portal, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 (SDG-forordningen)
- g) sikre tilgængelighed for personer med handicap og
- h) stille kontaktformularer til rådighed for brugerne til indberetning af tekniske problemer i forbindelse med den europæiske onlineplatforms funktion samt unøjagtigheder vedrørende oplysninger fra reparatører og,

hvor det er relevant, fra sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.

Det fremgår om baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 31 bl.a., at den europæiske onlineplatform bør give forbrugerne mulighed for at finde passende reparationstjenester til deres defekte varer og, hvor det er relevant, sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer. Forbrugerne bør kunne bruge søgefunktioner til at filtrere på forskellige elementer såsom varekategorier, tilgængelighed af midlertidige erstatningsvarer, kvalitetsindikatorer og eventuelle betingelser for reparation, herunder reparatørens placering og muligheden for grænseoverskridende levering af tjenesteydelser.

Det fremgår desuden, at den europæiske onlineplatform også bør være tilgængelig for sårbare forbrugere, herunder personer med handicap, i overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende tilgængelighed.

Det fremgår herudover af præambelbetragtning 32, at søgefunktionen baseret på varer kan henvise til varetypen eller -mærket. Eftersom reparatører ikke kan få kendskab til den konkrete defekt, før der er indgivet en anmodning om reparation, er det tilstrækkeligt, at de på den europæiske onlineplatform giver generelle oplysninger om de vigtigste elementer i deres reparationstjenester for at sætte forbrugerne i stand til at beslutte, om de vil have den pågældende vare repareret, navnlig den gennemsnitlige tid til at foretage reparation, tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer, det sted, hvor forbrugeren overdrager varerne med henblik på reparation, og tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser.

Det fremgår endvidere, at reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af istandsatte varer, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer bør tilskyndes til regelmæssigt at ajourføre deres oplysninger på den europæiske onlineplatform. For at opbygge forbrugernes tillid til de reparations-tjenester, der er tilgængelige på den europæiske onlineplatform, bør reparatører kunne påvise, at de overholder visse reparationsstandarder.

Endelig fremgår det af præambelbetragtning 33, at for at gøre det lettere at få adgang til det europæiske reparationsoplysningsskema bør den europæiske onlineplatform give forbrugerne mulighed for direkte at anmode reparatøren om dette skema via den europæiske onlineplatform, hvor reparatøren frivilligt gør dette skema tilgængeligt.

2.6.2.4. Nationalt kontaktpunkt

Det fremgår af direktivets artikel 9, stk. 1, at medlemsstaterne senest den 31. juli 2026 underretter Kommissionen om:

- a) det nationale kontaktpunkt, som de har udpeget til den europæiske onlineplatform, eller
- b) de nationale onlineplatforme, som de har oprettet eller vil oprette i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3.

Det fremgår af direktivets artikel 9, stk. 2, at senest den 31. juli 2026 kan medlemsstaterne, der anvender de nationale afsnit af den europæiske onlineplatform i overensstemmelse med EU-retten, vedtage betingelser for adgangen til deres nationale afsnit med henblik på registrering for reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse og lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer. Det fremgår endvidere, at disse betingelser navnlig kan indebære, at det nationale kontaktpunkt på forhånd skal godkende registreringen i det nationale afsnit, eller krav til erhvervsmæssige kvalifikationer. Disse medlemsstater underretter inden den 31. juli 2026 Kommissionen om eventuelle adgangsbetingelser, der er vedtaget.

Det fremgår bl.a. af præambelbetragtning 26, at hvis medlemsstaterne finder det nødvendigt, bør de kunne fastsætte betingelser for adgang til de nationale afsnit, f.eks. opfyldelse af kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer eller dokumentation for overholdelse af gældende frivillige europæiske eller nationale kvalitetsstandarder for reparation. Sådanne betingelser bør være ikkeforskelsbehandlende og i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstater, der vælger at fastsætte adgangsbetingelser i deres nationale afsnit, bør have fordel af yderligere seks måneder til at gøre deres nationale afsnit operativt.

Det fremgår af direktivets artikel 9, stk. 3, at medlemsstater, der anvender de nationale afsnit af den europæiske onlineplatform og anvender de betingelser, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, sikrer, at deres nationale afsnit er operationelt senest seks måneder efter den dato, hvor Kommissionen leverer den fælles onlinegrænseflade, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Det fremgår af direktivets artikel 9, stk. 4, at det nationale kontaktpunkt er ansvarligt for følgende opgaver:

- a) give adgang til deres nationale afsnit med henblik på registrering for reparatører og, hvor det er relevant, sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer
- b) sikre overholdelse af adgangsbetingelser, der er fastsat af medlemsstaterne i henhold til stk. 2, og
- c) bistå Kommissionen med driften af de nationale afsnit af den europæiske onlineplatform.

Det fremgår om baggrunden for bestemmelsen af præambelbetragtning 30, at medlemsstaterne også bør udpege nationale kontaktpunkter, der er ansvarlige for opgaver i forbindelse med forvaltningen af deres nationale afsnit. Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 30, at nationale kontaktpunkter, der er udpeget af medlemsstaterne, hvor det er

relevant, bør overvåge dataene i det nationale afsnit med henblik på at opdage, identificere og fjerne ugyldige oplysninger i overensstemmelse med EU-retten.

Direktivets artikel 9 skal i øvrigt ses i sammenhæng med direktivets artikel 7 om en europæisk onlineplatform og nationale onlineplatforme for reparation. Der henvises herom til pkt. 2.6.2.1 og 2.6.2.3 ovenfor.

2.6.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6.3.1. Den europæiske onlineplatform og de nationale onlineplatforme

Det er på baggrund af det anførte i pkt. 2.6.1 og 2.6.2 Justitsministeriets vurdering, at forpligtelsen efter direktivets artikel 7 mest hensigtsmæssigt kan opfyldes ved at drifte og vedligeholde et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform, der skal oprettes og vedligeholdes af Kommissionen. Det bagvedliggende hensyn er navnlig at minimere de byrder for såvel det offentlige som erhvervslivet, der vil være forbundet med at oprette en national onlineplatform.

Som det fremgår af pkt. 2.6.2.1, indebærer direktivet i forhold til onlineplatformen for reparation to valgmuligheder. Det drejer sig om, at medlemsstaterne for det første kan udvide anvendelsesområdet for det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform til ikke kun at omfatte reparatører, men også sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer. Medlemsstaterne kan for det andet vælge at fastsætte betingelser for adgang til de nationale afsnit, f.eks. opfyldelse af kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer eller dokumentation for overholdelse af gældende frivillige europæiske eller nationale kvalitetsstandarder for reparation.

For så vidt angår muligheden for at fastsætte betingelser for registrering på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform bør der foretages en afvejning af hensynene til, at sådanne betingelser på den ene side kan bidrage til at understøtte, at de erhvervsdrivende reparatører, der kan registrere sig på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform, er fagligt kompetente til at udføre reparationer. På den anden side er det overordnede mål med direktivet at fremme forbrugernes mulighed for at få repareret varer ved at tilvejebringe et let tilgængeligt overblik over udbuddet af reparatører.

I forhold til reparatørernes faglige kompetencer bemærkes det, at onlineplatformen er målrettet reparatører, som defineret i lovforslagets § 3, nr. 2. De reparatører, som vil kunne registrere sig, skal således være erhvervsdrivende, det vil sige reparatører, som allerede kan udføre reparation i overensstemmelse med eventuelle krav fastsat i anden lovgivning. Onlineplatformen bør således spejle udbuddet af reparatører, idet onlineplatformen i det væsentligste skal fungere som en hjælp for forbrugerne til at finde et bredt udbud af

sådanne. Dertil kommer, at krav til reparatører generelt mest hensigtsmæssigt bør fastsættes i relevant sektorlovgivning.

Herudover bemærkes det, at fastsættelse af betingelser for registrering kan føre til, at færre reparatører vil registrere sig. En bred tilslutning til den europæiske onlineplatform fra reparatørers side vil kunne fremme konkurrencen blandt reparatørerne, hvilket navnlig vil være i forbrugernes interesse, idet forbrugerne derved vil få bedre muligheder for at sammenligne flere reparatører med henblik på at indgå den mest fordelagtige reparationsaftale. Dertil kommer, at formålet med det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform er at sætte forbrugeren i forbindelse med reparatører, således at forbrugeren på den baggrund efterfølgende kan indgå en aftale om reparation med reparatøren. Onlineplatformen skal således alene fungere som et værktøj til, at forbrugerne kan komme i kontakt med reparatører.

Det er Justitsministeriets vurdering, at muligheden for at fastsætte betingelser for registrering af reparatører m.v. på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform ikke bør udnyttes, navnlig henset til at formålet med direktivet er at fremme reparation ved at lette adgangen for forbrugerne til at finde reparatører, samt til at fastsættelse af betingelser for registrering kan begrænse antallet af reparatører, der ønsker at registrere sig.

For så vidt angår muligheden for at udvide anvendelsesområdet for det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform til ikke kun at omfatte reparatører, men også sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer, taler det på den ene side for udnyttelse af valgmuligheden, at det er en fordel for forbrugeren, hvis så mange aktører, der beskæftiger sig med reparation, som muligt kan findes på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform. På den anden side taler det imod udnyttelse af valgmuligheden, at en udvidelse af anvendelsesområdet indebærer risiko for at gøre det uoverskueligt og besværligt for forbrugere at finde frem til relevante professionelle reparatører, hvilket kan afstedkomme, at reparation fravælges. Dertil kommer, at det vil pålægge den operatør, som skal administrere det danske afsnit på den europæiske onlineplatform, byrder, hvis flere aktører samt ikke-erhvervsdrivende reparationsinitiativer, f.eks. reparationscaféer, vil kunne registre sig på det nationale afsnit.

Det er på baggrund af de overvejelser, der fremgår i ovenstående afsnit, Justitsministeriets vurdering, at muligheden for at udvide anvendelsesområdet for det nationale afsnit til ikke kun at omfatte reparatører, det vil sige erhvervsdrivende, som allerede i dag udfører reparationer i erhvervsøjemed, ikke bør udnyttes. Det skyldes, at det vurderes, at risikoen for, at forbrugerne fravælger reparation, hvis det virker uoverskueligt og besværligt at finde frem til relevante professionelle reparatører, må tillægges større vægt end de fordele, der måtte være med en udvidelse.

Det foreslås på den baggrund og henset til, at der med lov-

forslaget lægges op til ikke at udnytte valgmulighederne i artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 2, at der indsættes en bestemmelse i § 16, hvorved justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om adgangen til og anvendelsen af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at det i en bekendtgørelse vil kunne fastsættes, hvordan reparatører får adgang til det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform, og hvordan det nationale afsnit herefter udfyldes, driftes og vedligeholdes. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om, hvilke oplysninger reparatører skal give på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform, samt hvordan det sikres, at de registrerede oplysninger løbende er aktuelle og retvisende.

Som anført ovenfor er der ikke i dag regler i dansk ret om en fælles europæisk onlineplatform, hvor reparatører kan registrere sig med henblik på at formidle kontakten mellem reparatører og forbrugere. Det er derfor vanskeligt på forhånd at fastlægge omfanget af ressourcer, som det nationale kontaktpunkt vil skulle benytte for at drifte og vedligeholde det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform, idet dette bl.a. afhænger af antallet af reparatører, der registrerer sig på den europæiske onlineplatform.

Med henblik på at imødekomme en udgiftsneutral ordning for det nationale kontaktpunkt foreslås det, at justitsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om opkrævning af gebyr for registrering på det nationale afsnit af den europæiske onlineplatform.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at der vil kunne fastsættes regler om, at der kan opkræves gebyr for registrering på den europæiske onlineplatform med henblik på at dække driftsmæssige omkostninger for det nationale kontaktpunkt i forbindelse med driften af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform. Det bemærkes i den forbindelse, at gebyret skal fastsættes ud fra de principper om prisfastsættelse, som er gældende for statslige gebyrer. Der henvises i den forbindelse til Budgetvejledningen, pkt. 2.3.1, Finansministeriet 2021.

2.6.3.2. Kommissionens ekspertgruppe

Som det fremgår af pkt. 2.6.1, er der ikke i dansk ret regler om udpegning af en national repræsentant til Kommissionens ekspertgruppe om den europæiske onlineplatform for reparationsydelser. Der skal derfor i forbindelse med gennemførelsen af direktivets artikel 8, jf. pkt. 2.6.2.2, tages stilling hertil.

For at gennemføre direktivets artikel 8 foreslås det, at der indsættes en bestemmelse, hvorved justitsministeren bemyndiges til at udpege en national repræsentant, der kan være en offentlig eller privat aktør, til Kommissionens ekspertgruppe.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at ministeren i

en bekendtgørelse vil kunne udpege en national repræsentant til Kommissionens ekspertgruppe, samt at denne kan være en offentlig eller privat aktør. Elementer som bl.a. kendskab til forbrugerforhold og grøn omstilling vil indgå i valget af en egnet aktør. Det bemærkes, at repræsentanten i Kommissionens ekspertgruppe kan være det nationale kontaktpunkt. Herudover bemærkes det, at den nationale repræsentant som en del af ekspertgruppen skal rådgive Kommissionen om udformningen og funktionen af den europæiske onlineplatform og dens nationale afsnit.

2.6.3.3. Nationalt kontaktpunkt

Som det fremgår af pkt. 2.6.1, er der ikke i dansk ret regler om et nationalt kontaktpunkt til den europæiske onlineplatform. Der skal i forbindelse med gennemførelsen af direktivets artikel 9, stk. 1, jf. pkt. 2.6.2.4, tages stilling til, hvem der skal fungere som nationalt kontaktpunkt for det danske afsnit på den europæiske onlineplatform, idet Kommissionen senest den 31. juli 2026 skal underrettes herom.

For at gennemføre direktivets artikel 9 foreslås det, at der indsættes en bestemmelse, hvorefter justitsministeren bemyndiges til at udpege et nationalt kontaktpunkt til den europæiske onlineplatform for reparation, der kan være en offentlig eller privat aktør.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at justitsministeren i en bekendtgørelse vil udpege et nationalt kontaktpunkt. Der kan være tale om en offentlig aktør eller en privat aktør, og der vil også kunne være tale om en aktør i et samarbejde mellem en offentlig og privat aktør. Ved en offentlig aktør forstås aktører, der er omfattet af begrebet »den offentlige forvaltning« i forvaltningslovens § 1, stk. 1. En privat aktør kan f.eks. være en interesseorganisation, en forening, et selskab og andre juridiske personer, som ikke er omfattet af begrebet »den offentlige forvaltning« i forvaltningslovens § 1, stk. 1. Det afgørende for udpegningen er, at den valgte aktør skal være egnet til at varetage opgaven som nationalt kontaktpunkt, idet det vil indgå i valget, at aktøren har kendskab til bl.a. forbrugerforhold og grøn omstilling.

Det nationale kontaktpunkts opgaver vil bl.a. bestå i at forvalte og vedligeholde det nationale afsnit af den europæiske onlineplatform og i den forbindelse bistå Kommissionen med driften af det nationale afsnit som beskrevet i direktivets artikel 9, stk. 4. Herudover vil det nationale kontaktpunkt skulle varetage opgaven efter direktivets artikel 7, stk. 8, hvorefter medlemsstaterne forpligtes til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at informere bl.a. forbrugere om tilgængeligheden af den europæiske onlineplatform.

Ifølge direktivets præambelbetragtning 30 bør nationale kontaktpunkter, der er udpeget af medlemsstaterne, hvor det er relevant, overvåge dataene i det nationale afsnit med henblik på at opdage, identificere og fjerne ugyldige oplysninger i overensstemmelse med EU-retten. En ugyldig oplysning kan efter Justitsministeriets opfattelse bl.a. være

en oplysning om, at en virksomhed er registreret som aktiv reparatør i det nationale afsnit af den europæiske onlineplatform, selvom virksomheden reelt er ophørt og således ikke længere er aktiv erhvervsdrivende.

Det er Justitsministeriets vurdering, at den ovenfor omtalte overvågning af data i det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform ikke vil indebære, at det nationale kontaktpunkt vil træffe afgørelser i forvaltningslovens forstand, idet der alene vil være tale om overvågning af oplysninger, der er objektivt konstaterbare om de pågældende reparatører. Oplysningernes rigtighed vil således kunne be- eller afkræftes ved f.eks. et opslag i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) eller ved henvendelse til den registrerede reparatør.

I forbindelse med gennemførelsen af direktivet er det imidlertid uafklaret om og i hvilket omfang, der kan blive behov for at tillægge det nationale kontaktpunkt en egentlig afgørelseskompetence på et senere tidspunkt. Det foreslås derfor, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om det nationale kontaktpunkt, herunder regler om at det nationale kontaktpunkt kan varetage opgaver, der indebærer afgørelseskompetence.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at ministeren i en bekendtgørelse kan tillægge det nationale kontaktpunkt en egentlig afgørelseskompetence, hvis der på et senere tidspunkt viser sig behov for dette.

Da det endnu er uafklaret om og i hvilket omfang, der kan blive behov for at tillægge det nationale kontaktpunkt afgørelseskompetence, er det Justitsministeriets vurdering, at der bør være mulighed for at afskære administrativ klageadgang.

Det foreslås derfor, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at afgørelser, der træffes af det nationale kontaktpunkt, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil vurderingen af behovet for at afskære den administrative klageadgang bero på afvejning af en række punkter, herunder den type afgørelse, som det nationale kontaktpunkt tillægges kompetence til at træffe, afgørelsens intensitet og betydning for den, der er genstand for afgørelsen, samt ressourcemæssige hensyn. Denne vurdering foretages efter Justitsministeriets opfattelse mest hensigtsmæssigt i forbindelse med, at det eventuelt afklares, om der er behov for at fastsætte regler om, at det nationale kontaktpunkt kan træffe afgørelser.

Der henvises til lovforslagets § 16 og bemærkningerne her til.

2.6.3.4. Sanktion

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det i forbindelse med forslaget om at indsætte en bestemmelse, hvorefter justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om reparatørers

adgang til og anvendelse af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation, overvejes, om justitsministeren endvidere skal kunne fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af de i bekendtgørelsen fastsatte regler.

Det er Justitsministeriets vurdering, at eftersom det er frivilligt for reparatører at registrere sig på den europæiske onlineplatform for reparation, vil det være uhensigtsmæssigt at fastsætte regler om, at reparatører, der registrerer sig, vil kunne straffes med bøde eksempelvis for fejlagtig eller manglende ajourføring af de registrerede oplysninger. Efter Justitsministeriets opfattelse vil en sådan bestemmelse om bødestraf endvidere kunne afholde reparatører fra at registrere sig. Samtidig er det på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget ikke muligt at fastlægge, i hvilket omfang reparatører vil benytte sig af registreringsmuligheden, ligesom det ikke er klart i hvilket omfang registrerede reparatører vil sikre, at de registrerede oplysninger løbende er aktuelle og retvisende.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan det imidlertid ikke udelukkes, at der kan blive behov for at pålægge bødestraf for overtrædelse af regler, der fastsættes af justitsministeren i medfør af den foreslåede bemyndigelse, herunder hvis det viser sig, at registrerede reparatører eksempelvis ikke sikrer, at de registrerede oplysninger løbende er aktuelle og retvisende. Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse, hvoraf det fremgår, at der i regler, der udstedes af justitsministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 16, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af sådanne bestemmelser.

Der henvises til lovforslagets § 18 og bemærkningerne her til.

2.7. Tilsyn, håndhævelse og sanktioner

2.7.1. Gældende ret

Der er i dansk ret ikke regler om et standardiseret reparationsoplysningsskema, jf. pkt. 2.3.1, om reparationsforpligtelse uden for sælgers køberetlige mangelsansvar, jf. pkt. 2.4.1, eller om oplysningspligt vedrørende reparationsforpligtelsen, jf. pkt. 2.5.1.

Der findes af den årsag heller ikke tilhørende bestemmelser vedrørende tilsyn, håndhævelse og sanktioner, for så vidt angår forpligtelser i relation hertil.

2.7.1.1. Forbrugerombudsmandens opgaver i forhold til tilsyn, håndhævelse og sanktioner

Forbrugerombudsmanden fører i dag tilsyn med erhvervsdrivendes overholdelse af forbrugerbeskyttende regler, bl.a. markedsføringsloven, forbrugeraftaleloven og aftaleloven. Det er i medfør af markedsføringslovens § 3 om god markedsføringsskik, at Forbrugerombudsmanden har kom-

petence til at gribe ind over for overtrædelser af de civilretlige forbrugerbeskyttende regler.

Forbrugerombudsmandens tilsyn føres efter markedsføringslovens regler. Det følger bl.a. af reglerne i markedsføringsloven, at Forbrugerombudsmanden er underlagt et forhandlingsprincip, jf. § 28, at Forbrugerombudsmanden har mulighed for at indbringe visse sager for retten, herunder om forbud og påbud, jf. § 32, stk. 1, jf. § 24, stk. 1, samt at Forbrugerombudsmanden kan nedlægge foreløbige forbud, jf. § 32, stk. 2-5, og meddele administrative påbud, jf. § 28, stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan endvidere udstede retningslinjer, jf. markedsføringslovens § 29, indhente tilsagn, jf. § 28, stk. 1, og afgive forhåndsbeskeder, jf. § 30.

Forbrugerombudsmanden vejleder om de regler, Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, f.eks. ved at udsende vejledninger på konkrete områder og ved at afgive forhåndsbeskeder. Derudover kan Forbrugerombudsmanden også udstede retningslinjer efter forhandling med branchen. Forbrugerombudsmanden kan endvidere indbringe overtrædelser for retten, herunder med påstand om forbud og påbud. Forbrugerombudsmanden kan forfølge strafbare overtrædelser og møder på anklagemyndighedens vegne i straffesager om overtrædelser af den lovgivning, Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med.

Det følger af markedsføringslovens § 37, stk. 1, at tilside-sættelse af et forbud eller påbud nedlagt af retten eller et påbud, som Forbrugerombudsmanden har meddelt bl.a. i henhold til § 28, stk. 2 eller § 32, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel i op til 4 måneder.

Det følger af markedsføringslovens § 37, stk. 6, at der ved udmåling af bøder efter stk. 1-3, skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og den erhvervsdrivendes omsætning. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i markedsføringslovens § 37, stk. 6, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 13 som fremsat, side 38ff. bl.a., at der samtidig med indførelse af reglen blev indført en bødemodel for overtrædelse af bestemmelsen, hvorefter bødeniveauet fastsættes efter en model, hvor de erhvervsdrivende inddeles i 8 kategorier efter deres størrelse målt på omsætning. For hver kategori er der fastsat tre overordnede bødeniveauer: nedsat bødeniveau, normalt bødeniveau og forhøjet bødeniveau. I forhold til placering af overtrædelsen inden for de tre kategorier for bødeniveau er udgangspunktet, at overtrædelsen skal placeres i kategorien normalt bødeniveau, idet udgangspunkt dog skal fraviges, hvis en samlet vurdering af de konkrete forhold ved overtrædelsen tilsiger det. De konkrete forhold skal således fortsat vurderes i forhold til overtrædelsens grovhed, omfang og den tilsigtede økonomiske gevinst i det omfang, denne kan opgøres. Forbrugerombudsmanden lægger herunder i bødeudmålingen i en konkret sag om overtrædelse af straffelagte bestemmelser i markedsføringsloven bl.a. vægt på, om der er tale om gentagelsestilfælde.

En eventuel bødestraf i henhold til § 37, stk. 1, sker ved dom eller ved vedtagelse af et udenretligt bødeforlæg

på baggrund af en politianmeldelse, hvorved Forbrugerombudsmandens indgriben således i sidste ende kan resultere i en bødestraf til den erhvervsdrivende.

2.7.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

2.7.2.1. Håndhævelse

Direktivets artikel 11 indeholder bestemmelser vedrørende håndhævelse af direktivet.

Det fremgår af direktivets artikel 11, stk. 1, at medlemsstaterne skal sørge for, at der findes effektive og tilstrækkelige midler til at sikre, at direktivet overholdes.

Det fremgår af stk. 2, at de i stk. 1 omhandlede midler skal omfatte bestemmelser, der giver ét eller flere af følgende organer, som fastsat i national ret, mulighed for i henhold til national ret at indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative organer i medlemsstaten for at sikre, at de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet anvendes:

- a) offentlige organer og disses repræsentanter
- b) organisationer, der har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne eller miljøet
- c) faglige organisationer, der har en legitim interesse i at indbringe en sag

Af præambelbetragtning 39 fremgår det, at håndhævelsesbestemmelserne i direktivet ikke berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 (gruppesøgsmålsdirektiv).

2.7.2.2. Sanktioner

Det fremgår af direktivets artikel 15, at medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af artikel 4, 5 og 6 om henholdsvis det europæiske reparationsoplysningskema, fabrikanten m.v. reparationsforpligtelse og oplysningspligt vedrørende reparationsforpligtelsen, jf. pkt. 2.3.2, 2.4.2 og 2.5.2, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Det fremgår endvidere, at sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkninger. Medlemsstaterne skal senest den 31. juli 2026 give Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Dertil fremgår det af præambelbetragtning 37, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktivet, og sikrer, at de håndhæves. Det fremgår af præambelbetragtning 37 – på samme måde som direktivets artikel 15 – at sanktionerne bør være effektive, stå

i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2.7.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås på baggrund af det anførte i pkt. 2.7.1.1 og 2.7.2.1, at lovforslaget udformes som beskrevet i det følgende med henblik på at implementere direktivets artikel 11 i dansk ret.

Det foreslås herunder at indsætte en regel i § 17, hvorefter Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med overholdelsen af loven.

Det foreslås endvidere, at tilsynet vil skulle føres efter markedsføringslovens regler i lighed med, hvad der gælder i forhold til Forbrugerombudsmandens allerede gældende tilsyns- og håndhævelseskompetence efter forbrugerbeskyttende regler. Dette indebærer bl.a., at Forbrugerombudsmanden skal kunne meddele påbud og forbud efter reglerne i markedsføringsloven, jf. pkt. 2.7.1.1.

Den foreslåede tilsynsbestemmelse vil være en kodificering af Forbrugerombudsmandens allerede gældende tilsyns- og håndhævelseskompetence, og vil ikke ændre på Forbrugerombudsmandens generelle tilsynsadsangang i medfør af kravet om, at erhvervsdrivende opfylder kravet om god markedsføringsskik, som fastslået af Højesteret i UfR 2013.2941 H. Forslaget skyldes behovet for at tydeliggøre Forbrugerombudsmandens allerede gældende kompetence i dansk lovgivning af hensyn til at sikre korrekt direktivimplementering.

Der henvises til lovforslagets § 17 og bemærkningerne her-til.

Det foreslås endvidere med henblik på at implementere artikel 15 om sanktioner, jf. pkt. 2.7.2.2, at der indføres en regel i § 18, hvorefter overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i §§ 4-15 vil kunne straffes med bøde. For så vidt angår straf for overtrædelse af regler, som udstedes i medfør af lovforslagets § 16, henvises til pkt. 2.6.3.4. Endelig foreslås det, at der skal kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Sanktionerne for overtrædelse af bestemmelserne i §§ 4-15 vil på baggrund af det foreslåede svare til, hvad der gælder for lignende forbrugerbeskyttende regelsæt, herunder markedsføringsloven.

Der henvises til lovforslagets § 18 og bemærkningerne her-til.

2.8. Forbrugeroplysninger

2.8.1. Gældende ret

Der er i dansk ret ikke regler om oplysning om forbrugerrettigheder for så vidt angår reparation af varer.

2.8.1.1. Forordning (EU) 2018/1724 om Single Digital Gateway

Forordning (EU) 2018/1724 om Single Digital Gateway (SDG-forordningen) har til formål at gøre det lettere for EU-borgere og -virksomheder at søge information og betjene sig selv digitalt i det indre marked. I medfør af SDG-forordningen er der oprettet en fælles – det vil sige på EU-niveau – digital portal, Your Europe, som via en søgefunktion fungerer som opslagsværk for nationale portaler, der giver online adgang til information, administrative procedurer og bistandstjenester, som borgere eller virksomheder i Den Europæiske Union (EU) kan få brug for, når de bor, har boet eller planlægger at bo eller driver virksomhed i en anden EU-medlemsstat.

SDG-forordningen er i Danmark bl.a. implementeret via portalerne LifeInDenmark.dk og BusinessInDenmark.dk. Derudover er NyIDanmark.dk også knyttet op til den fælles digitale portal.

LifeInDenmark.dk indeholder borgerrettet information og er en praktisk guide til udenlandske borgere, herunder EU-borgere, og indeholder bl.a. oplysninger vedrørende sundhedssystemet, flytning, uddannelse m.v. LifeInDenmark.dk er den engelske pendant til borger.dk. Derudover indeholder siden en række oplysninger om rettigheder, bl.a. forbrugerrettigheder. Det drejer sig herunder om køberetlige regler og regler om reklamation, hvor man kan finde oplysninger om reklamationsfristens længde, og hvad man kan gøre, hvis den vare, man har købt, lider af en mangel.

BusinessInDenmark.dk er virksomhedsrettet og indeholder relevante informationer og oplysninger vedrørende nationale regler om f.eks. SKAT og moms, feriepenge, sikkerhedsforskrifter m.v.

Siden LifeInDenmark.dk driftes af Digitaliseringsstyrelsen, og BusinessInDenmark.dk driftes af Erhvervsministeriet.

NyIDanmark.dk er en officiel portal for udlændinge, der ønsker at besøge, bo eller arbejde i Danmark eller Grønland, og som bl.a. indeholder oplysninger om opholdstilladelse, herunder hvordan man ansøger, og hvilke kriterier der skal opfyldes m.v. NyIDanmark.dk driftes af Udlændinge- og Integrationsministeriet.

På nationalt niveau driver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen under Erhvervsministeriet den offentlige forbrugerportal forbrug.dk. Forbrug.dk indeholder bl.a. oplysninger om forbrugerrettigheder efter købeloven, f.eks. reklamationsret, samt afsnit om andre relevante forbrugerrettigheder. Afsnittet vedrørende reklamationsret vejleder bl.a. om mangelsbegrebet og de misligholdelsesbeføjelser, som er tillagt forbrugeren efter købeloven, i tilfælde af at salgsgenstanden lider af en mangel.

2.8.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme

af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

Det fremgår af direktivets artikel 12, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at forbrugere har adgang til oplysninger om forbrugerrettigheder i henhold til direktivet og om midlerne til at håndhæve disse rettigheder, herunder på nationale websteder, der er forbundet med den fælles digitale portal, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1724 (SDG-forordningen).

2.8.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der vil med henblik på at opfylde forpligtelsen vedrørende forbrugeroplysning i direktivets artikel 12 blive oprettet en engelsksproget side på LifeInDenmark.dk, der i overensstemmelse med direktivet vil indeholde oplysning til forbrugere om rettigheder i henhold til lov om reparation af varer og om lovens regler om håndhævelse af disse rettigheder. Siden på LifeInDenmark.dk vil skulle opmærkes, så den fremgår ved søgninger i den fælles digitale portal med henblik på korrekt opfyldelse af forpligtelsen i direktivets artikel 12, så borgere vil kunne finde vej til denne side på LifeInDenmark.dk via Your Europe-portalen.

Det er forventningen, at der endvidere – ligesom det er tilfældet for så vidt angår oplysninger om f.eks. forbrugerens køberetlige rettigheder – på forbrug.dk vil være information om de forbrugerrettigheder, der følger af lov om reparation af varer samt oplysning om håndhævelse af disse rettigheder. Forbrug.dk er dog ikke forbundet med den fælles digitale portal, og dette vil således være forbrugerrettet information på national basis.

2.9. Foranstaltninger til fremme af reparation

2.9.1. Gældende ret

Der er i dag foretaget tiltag til fremme af reparation for så vidt angår hårde hvidevarer i ligningsloven.

Ved Aftale om finansloven for 2025, som den tidligere SVM-regering indgik den 22. november 2024 med Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre, blev det bl.a. besluttet at indføre et grønt håndværkerfradrag og udvide det eksisterende servicefradrag. Det fremgår af aftalen, at den tidligere regering og aftalepartierne var enige om, at puljen til fremme af reparationer og cirkulær økonomi, der blev afsat i Aftale om Finanslov for 2024 mellem den tidligere regering, Socialistisk Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Alternativet og Nye Borgerlige, skulle udmøntes ved at udvide det eksisterende servicefradrag til også at gælde reparation af hårde hvidevarer i hjemmet fra og med 2025 til og med 2027.

Udvidelsen af det eksisterende servicefradrag til også at gælde reparation af hårde hvidevarer i hjemmet sker med henblik på at fremme reparationer og cirkulær økonomi.

Aftalen blev udmøntet ved § 1 i lov nr. 95 af 4. februar 2025 om ændring af ligningsloven og lov om registrering af køretøjer.

Det bemærkes, at servicefradraget alene omfatter lønudgifter til reparation af hårde hvidevarer i hjemmet, men ikke udførelse af fejlfindingstjenester eller lignende forundersøgelser.

2.9.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

Det fremgår af direktivets artikel 13, stk. 1, at medlemsstaterne træffer mindst én foranstaltning til fremme af reparation.

Det fremgår i denne forbindelse af præambelbetragtning 36 bl.a., at sådanne foranstaltninger kan være af finansiel eller ikkefinansiel karakter. Foranstaltninger af ikkefinansiel karakter kan omfatte oplysningskampagner, støtte til lokal-samfundsstyrede reparationsinitiativer ved hjælp af direkte midler såsom tilvejebringelse af plads til reparationsværksteder eller mødesteder, f.eks. i medborgerhuse eller kulturcentre. Foranstaltninger af finansiel karakter kan f.eks. tage form af reparationsvouchere, reparationsfonde, støtte til eller oprettelse af lokale eller regionale onlineplatforme for reparation, tilrettelæggelse eller finansiering af uddannelsesprogrammer med henblik på at erhverve særlige færdigheder inden for reparation samt skattemæssige foranstaltninger.

Det fremgår endvidere, at i forbindelse med skattemæssige foranstaltninger, hvor det er relevant, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med bilag III til Rådets direktiv 2006/112/EF (direktiv om det fælles merværdiafgiftssystem), hvor det er hensigtsmæssigt, vælge at indføre en nedsat momssats for levering af tjenester til reparation af husholdningsapparater, sko og lædervarer, beklædningsgenstand og linned, herunder reparation og ændring. Derudover kan Kommissionen i den forbindelse overveje at fremsætte et forslag om ændring af bilag III til direktiv om det fælles merværdiafgiftssystem, hvis det er relevant.

Det fremgår af direktivets artikel 13, stk. 2, at senest den 31. juli 2029 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om én eller flere foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1. Kommissionen offentliggør oplysninger om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har givet meddelelse om.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 36, at for at lette udvekslingen af bedste praksis bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om én eller flere foranstaltninger, der er truffet for at fremme reparation. Kommissionen bør gøre oplysninger om sådanne foranstaltninger offentligt tilgængelige.

2.9.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Justitsministeriets opfattelse, at selvom servicefradraget er afgrænset til at angå lønudgifter til reparation af hårde hvidevarer i hjemmet, kan ordningen, jf. pkt. 2.9.1, betegnes som en foranstaltning til fremme af reparation, som omtalt i direktivets artikel 13, stk. 1, jf. pkt. 2.9.2. Således er der allerede fra dansk side foretaget én foranstaltning til fremme af reparation.

Det er forventningen, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 13, stk. 2, jf. pkt. 2.9.2, senest den 31. juli 2029 vil blive givet meddelelse herom til Kommissionen.

2.10. Ændringer i varedirektivet og konsekvenserne heraf

Med direktivets artikel 16 foretages en række ændringer i direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (varedirektivet). Varedirektivet er i dansk ret implementeret i købeloven.

2.10.1. Gældende ret

Det fremgår af købelovens § 1 a, stk. 1, at loven gælder for alle køb, bortset fra køb af fast ejendom. Det fremgår af stk. 2, at §§ 72-87 kun gælder i forbrugerkøb.

2.10.1.1. Varens overensstemmelse (købelovens §§ 75 a-77 a)

Købelovens §§ 75 a-77 a, der, jf. pkt. 2.10.1, kun gælder i forbrugerkøb, indeholder bestemmelser om salgsgenstandens overensstemmelse med aftalen og således også om, hvornår salgsgenstanden lider af en mangel.

Efter købelovens § 75 a skal sælgeren levere en salgsgenstand til køberen, der opfylder kravene i §§ 75 b-75 e, jf. dog § 77.

Bestemmelsen gennemfører varedirektivets artikel 5 og artikel 6 i direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (direktivet om digitalt indhold)

I købelovens § 75 b stilles en række subjektive krav til salgsgenstandens overensstemmelse med købsaftalen, herunder bl.a., at salgsgenstanden skal svare til den beskrivelse, art, type, mængde og kvalitet, som fremgår af aftalen, og være egnet til ethvert særligt formål, som køberen ønsker, at den skal kunne anvendes til, som køberen har gjort sælgeren bekendt med senest på tidspunktet for aftalens indgåelse, og som sælgeren har accepteret m.v.

Bestemmelsen gennemfører varedirektivets artikel 6 og direktivet om digitalt indholds artikel 7.

I købelovens § 75 c stilles en række objektive krav til salgsgenstandens overensstemmelse med købsaftalen, det vil sige

de minimumskrav, som gælder, medmindre der er indgået en specifik og særskilt aftale om fravigelse af kravene på et eller flere bestemte punkter, jf. bemærkningerne til købelovens § 75 c, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 223 som fremsat, side 94. Der stilles bl.a. krav om, at salgsgenstanden skal være egnet til de formål, som genstande af samme type normalt vil blive anvendt til, være af den kvalitet og svare til den beskrivelse, der gælder for en prøve, model, prøveversion eller forhåndsvisning. Det fremgår hertil af § 75 c, stk. 1, nr. 4, at salgsgenstanden skal svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, funktionalitet, kompatibilitet, tilgængelighed, kontinuitet og sikkerhed, der er sædvanlige for genstande af samme type, og som køberen med rimelighed kan forvente under hensyn til salgsgenstandens art og offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning, jf. dog stk. 2, hvorefter sælgeren under visse omstændigheder ikke er bundet af offentlige udsagn.

Købelovens § 75 c, stk. 1, nr. 4, gennemfører og svarer i det væsentligste til varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d.

Efter købelovens § 75 d, stk. 1, skal sælgeren ved aftaler, som angår digitalt indhold, digitale tjenester eller varer med digitale elementer, sikre, at køberen får besked om og får leveret opdateringer, herunder sikkerhedsopdateringer, som er nødvendige for til stadighed at holde salgsgenstanden fri for mangler. Sælgers forpligtelse gælder i den periode, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste skal leveres i henhold til aftalen, når der er aftalt løbende levering over en periode, dog mindst 2 år ved varer med digitale elementer (nr. 1), eller i den periode, som køberen med rimelighed kan forvente i betragtning af typen af og formålet med salgsgenstanden, og under hensyn til aftalens omstændigheder og art, når der er aftalt en enkelt levering eller en række enkeltstående leveringer af det digitale indhold eller den digitale tjeneste (nr. 2). Efter stk. 5 er der ikke tale om en mangel som nævnt i stk. 1, hvis køberen ved indgåelsen af aftalen specifikt blev gjort opmærksom på, at en bestemt egenskab ved salgsgenstanden afveg fra de krav, der er fastsat i stk. 1, og udtrykkeligt og særskilt accepterede denne afvigelse.

2.10.1.2. Sælgers ansvarsperiode (købelovens §§ 81 og 83)

Det fremgår af købelovens § 81, stk. 1, der, jf. pkt. 2.10.1, kun gælder i forbrugerkøb, at vil køberen påberåbe sig en mangel, skal køberen give sælgeren meddelelse herom inden for rimelig tid, efter at køberen har opdaget manglen. I modsat fald taber køberen retten til at påberåbe sig manglen. Meddelelse givet inden to måneder efter, at køberen opdagede manglen, er altid rettidig.

Det fremgår af købelovens § 83, stk. 1, at hvis køberen ikke inden to år efter salgsgenstandens overgivelse til ham har meddelt sælgeren, at han vil påberåbe sig en mangel, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre sælgeren

har påtaget sig at indestå for genstanden i længere tid eller har handlet i strid med almindelig hæderlighed.

Det fremgår af købelovens § 83, stk. 2, at når digitalt indhold eller en digital tjeneste skal leveres løbende over en periode, udløber fristen efter stk. 1 for så vidt angår mangler ved det digitale indhold eller den digitale tjeneste tidligst ved udløbet af leveringsperioden ved varer med digitale elementer og 2 måneder efter udløbet af leveringsperioden i andre tilfælde. Det fremgår af stk. 3, at når digitalt indhold eller en digital tjeneste skal leveres ved en enkelt levering eller en række enkeltstående leveringer, herunder ved varer med digitale elementer, udløber fristen efter stk. 1 tidligst ved udløbet af den periode, der er nævnt i § 75 d, stk. 1, nr. 2, for så vidt angår mangler som nævnt i § 75 d, jf. pkt. 2.10.1.1.

Der gælder således efter købeloven som udgangspunkt en toårig reklamationsfrist, der regnes fra overgivelse af salgsgenstanden til køberen, medmindre der er tale om digitalt indhold eller en digital tjeneste, forudsat at sælgeren ikke har påtaget sig at indestå for genstanden i længere tid eller har handlet i strid med almindelig hæderlighed. Reklamationsfristen er den periode, som køberen har til over for sælgeren at gøre gældende, at salgsgenstanden led af en mangel på det tidspunkt, hvor salgsgenstanden blev overdraget til køberen, uanset om manglen først viser sig senere.

Købelovens § 83 gennemfører varedirektivets artikel 10, stk. 1 og 2, og direktivet om digitalt indholds artikel 11, stk. 2 og 3, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 223 som fremsat, side 120.

2.10.1.3. Købers ret til afhjælpning og omlevering (købelovens §§ 78 og 78 a)

Det fremgår af købelovens § 76, stk. 1, der, jf. pkt. 2.10.1, kun gælder i forbrugerkøb, at der foreligger en mangel ved salgsgenstanden, hvis sælgeren har forsømt at give køberen oplysning om forhold, der har haft betydning for køberens bedømmelse af salgsgenstanden, og som sælgeren kendte eller burde kende. Bestemmelsen medfører således en pligt for sælger til at oplyse køberen om forhold, der kan have betydning for køberens bedømmelse af salgsgenstanden, og som sælgeren kendte eller burde kende. Således knytter bestemmelsen og oplysningspligten heri sig til mangelsvurderingen. Købeloven indeholder ikke i dag en særskilt pligt for sælger til at oplyse køberen om dennes misligholdelsesbeføjelser i tilfælde af en mangel.

Det fremgår af købelovens § 78, der, jf. pkt. 2.10.1, kun gælder ved forbrugerkøb, at lider salgsgenstanden af en mangel, har køberen ret til afhjælpning, omlevering, forholdsmæssigt afslag i prisen eller ophævelse af købet efter reglerne i §§ 78 a-78 e.

Købelovens § 78 gennemfører varedirektivets artikel 9 og artikel 13, stk. 1, og direktivet om digitalt indholds artikel

10 og artikel 14, stk. 1, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 223 som fremsat, side 109.

Efter købelovens § 78 a, stk. 1, kan køberen vælge mellem afhjælpning og omlevering jf. dog stk. 2 og 3. Efter stk. 2, 1. pkt., kan sælgeren afvise at foretage afhjælpning eller omlevering, hvis afhjælpning henholdsvis omlevering er umulig eller vil påføre sælgeren uforholdsmæssigt store udgifter under hensyn til alle omstændigheder, herunder den værdi salgsgenstanden ville have, hvis den var mangelfri, manglens betydning, og om den alternative beføjelse kunne foretages uden væsentlig ulempe for køberen. Det fremgår af 2. pkt., at ved levering af digitalt indhold og digitale tjenester kan sælgeren vælge mellem afhjælpning og omlevering.

Det følger af stk. 3, at hvis både afhjælpning og omlevering er umulig eller ville påføre sælgeren uforholdsmæssigt store udgifter, under hensyn til de omstændigheder der er nævnt i stk. 2, kan sælgeren afvise såvel afhjælpning som omlevering.

Det fremgår af stk. 4, nr. 1-4, at afhjælpning eller omlevering skal foretages gratis, det vil sige fri for de omkostninger, der er nødvendige, for at salgsgenstanden bliver fri for mangler, navnlig forsendelses- eller transportomkostninger, arbejds løn og materialeomkostninger, inden for rimelig tid fra det tidspunkt, hvor sælgeren er blevet underrettet af køberen om manglen og uden væsentlig ulempe for køberen under hensyn til salgsgenstandens karakter eller art og køberens formål med at anskaffe salgsgenstanden.

Det fremgår af stk. 5, nr. 1 og 2, at køberen kan lade manglen afhjælpes for sælgerens regning, hvis sælgeren ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering i overensstemmelse med stk. 4, og afhjælpningen kan ske uden uforholdsmæssige omkostninger.

Det fremgår af stk. 6, at hvis manglen udbedres ved afhjælpning eller omlevering af andet end digitalt indhold eller en digital tjeneste, skal køberen stille salgsgenstanden til rådighed for sælgeren. Sælgeren skal for egen regning tage den salgsgenstand tilbage, der er sket omlevering for.

Det fremgår af stk. 7, at hvis en afhjælpning, som nævnt i stk. 6, kræver fjernelse af en salgsgenstand, der er blevet installeret under hensyn til dens art og formål, inden manglen viste sig, eller hvis en sådan salgsgenstand skal omleveres, skal sælgeren fjerne den mangelfulde salgsgenstand og installere den omleverede eller afhjælpne salgsgenstand eller afholde udgifterne hertil.

Endelig fremgår det af stk. 8, at køberen, i tilfælde som nævnt i stk. 6, ikke skal betale for normal brug af en omleveret salgsgenstand i tiden forud for omleveringen.

Købelovens § 78 a gennemfører varedirektivets artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 14 og direktivet om digitalt indholds artikel 14, stk. 2 og 3, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 223 som fremsat, side 110.

2.10.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

Ved direktivets artikel 16 foretages der en række ændringer af direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet), jf. pkt. 2.10.2.1-2.10.2.3.

Det fremgår af direktivets artikel 21, at artikel 16 ikke finder anvendelse på købsaftaler, der er indgået inden den 31. juli 2026.

2.10.2.1. Varens overensstemmelse (artikel 16, nr. 1, om ændring af varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d)

Det fremgår af varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d, der er gennemført ved købelovens § 75 c, stk. 1, nr. 4, jf. pkt. 2.10.1.1, at ud over at opfylde de subjektive krav til overensstemmelse, skal varen svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, funktionalitet, kompatibilitet og sikkerhed, der er sædvanlige for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til varens art og eventuelle offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller andre personer i tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning.

Det fremgår af direktivets artikel 16, nr. 1, at varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d, artikel 7, stk. 1, litra d, nyaffattes, således at varen, ud over at opfylde de subjektive krav til overensstemmelse, skal svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, reparationsmuligheder, funktionalitet, kompatibilitet og sikkerhed, der er sædvanlige for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til varens art og eventuelle offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller andre personer i tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning. Indholdsmæssigt indebærer ændringen, at der i ordlyden efter »holdbarhed« er indsat »reparationsmuligheder«, således at reparationsmuligheder også skal tages i betragtning ved vurdering af de objektive krav til varens overensstemmelse med aftalen.

2.10.2.2. Forlængelse af sælgers ansvarsperiode (artikel 16, nr. 2, litra a, om ændring af varedirektivets artikel 10)

Varedirektivets artikel 10 indeholder en række bestemmelser om sælgers mangelsansvar over for forbrugeren.

Det fremgår af stk. 1, at sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren for mangler, der forelå på det tidspunkt, hvor varerne blev leveret, og som blev synlige inden to år efter dette tidspunkt. Det fremgår af stk. 1, 2. pkt., at med forbehold af artikel 7, stk. 3, vedrørende levering af opdateringer, herunder sikkerhedsopdateringer, til varer med digitale ele-

menter, finder stk. 1 også anvendelse på varer med digitale elementer.

Det fremgår af stk. 2, at ved varer med digitale elementer, hvor købsaftalen foreskriver en løbende levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste i en periode, er sælgeren også ansvarlig for eventuelle mangler ved det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der opstår eller bliver synlige inden to år, efter at varerne med digitale elementer blev leveret. Hvis aftalen foreskriver løbende levering i mere end to år, er sælgeren ansvarlig for mangler i det digitale indhold eller den digitale tjeneste, der opstår eller bliver synlige inden for den periode, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste skal leveres i henhold til købsaftalen.

Det fremgår af stk. 3, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre længere frister end de frister, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Det fremgår af stk. 5, at uanset artikel 10, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne nøjes med at opretholde eller indføre en forældelsesfrist for de beføjelser, der er omhandlet i artikel 13, jf. pkt. 2.10.2.3. Medlemsstaterne sikrer, at en sådan forældelsesfrist giver forbrugeren mulighed for at gøre brug af beføjelserne i artikel 13 ved manglende overensstemmelse, som sælgeren er ansvarlig for i henhold til artikel 10, stk. 1 og 2, og som viser sig i løbet af den periode, der er omhandlet i disse stykker.

Efter direktivets artikel 16, nr. 2, litra a, ændres varedirektivet, således at der i varedirektivets artikel 10 indsættes et nyt stykke 2a, hvormed det fastsættes, at hvis afhjælpning i overensstemmelse med varedirektivets artikel 13, stk. 2, finder sted med henblik på at bringe varerne i overensstemmelse, forlænges ansvarsperioden én gang med 12 måneder.

Det fremgår om baggrunden for bestemmelsen af direktivets præambelbetragtning 40 bl.a., at for at tilskynde forbrugerne til at vælge afhjælpning med henblik på at bringe varer i overensstemmelse inden for sælgerens ansvar og således for at fremme reparation, hvor forbrugeren vælger afhjælpning for at bringe varen i overensstemmelse, bør varedirektivet ændres med henblik på at forlænge ansvarsperioden med 12 måneder, som bør lægges til den resterende ansvarsperiode for varen.

Det fremgår endvidere, at denne forlængelse bør gælde én gang. Medlemsstaterne kan dog tilskynde yderligere til reparation ved at fastsætte yderligere forlængelser af sælgerens ansvar, hvis reparation finder sted igen. Det fremgår endvidere, at i overensstemmelse med varedirektivet bør sælgeren, hvis forlængelsen af ansvarsperioden finder anvendelse, være ansvarlig for enhver manglende overensstemmelse, der forelå på leveringstidspunktet, og som konstateres inden for varens resterende ansvarsperiode, herunder forlængelsen. Forlængelsen af ansvarsperioden bør ikke berøre forbrugernes rettigheder i henhold til varedirektivet.

Efter direktivets artikel 16, nr. 2, litra b, ændres varedirektivet, således at varedirektivets artikel 10, stk. 3, affattes såle-

des, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre længere frister end de frister, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 2a, der er indsat i medfør af direktivets artikel 16, nr. 2, litra a, jf. bemærkningerne ovenfor.

Efter direktivets artikel 16, nr. 2, litra c, ændres varedirektivet endvidere således, at der indsættes et nyt stykke 5a i artikel 10, hvoraf det fremgår, at medlemsstater, som i overensstemmelse med stk. 3 eller 5 ikke fastsætter frister for sælgerens ansvar eller kun fastsætter en forældelsesfrist for beføjelserne, kan fravige stk. 2a, forudsat at de sikrer, at sælgerens ansvar eller forældelsesfristen for beføjelser i tilfælde af afhjælpning mindst svarer til tre år.

2.10.2.3. Købers ret til afhjælpning og omlevering (artikel 16, nr. 3 og 4, om ændring af varedirektivets artikel 13 og 14)

Varedirektivets artikel 13 indeholder bestemmelser om forbrugers beføjelser i tilfælde af mangler.

Det fremgår af stk. 1, at i tilfælde af mangler har forbrugeren ret til at få varen bragt i overensstemmelse eller at få et forholdsmæssigt afslag i prisen eller at ophæve aftalen på de betingelser, der er fastsat i artikel 13. Stk. 2-7 indeholder nærmere bestemmelser om beføjelserne.

Efter direktivets artikel 16, nr. 3, ændres varedirektivet således, at der i varedirektivets artikel 13, jf. pkt. 2.10.2.2, indsættes et nyt stykke 2a, hvoraf følger, at inden sælgeren foranstalter, at varen bringes i overensstemmelse, oplyser sælgeren forbrugeren om forbrugers ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt om den mulige forlængelse af ansvarsperioden, jf. artikel 10, stk. 2a, jf. pkt. 2.10.2.2.

Det fremgår om baggrunden for bestemmelsen af direktivets præambelbetragtning 41, at for at fremme reparation inden for sælgerens ansvar til gavn for forbrugerne og beskyttelsen af miljøet bør varedirektivet ændres yderligere med henblik på at indføre en ny forpligtelse til at oplyse forbrugerne om retten til at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt forlængelse af ansvarsperioden, hvis den pågældende forbruger vælger reparation, og dermed øge bevidstheden om både alternativer og fordelene ved at vælge reparation. Dette oplysningskrav vil tilskynde til bæredygtigt forbrug og bidrage til en cirkulær økonomi.

Varedirektivets artikel 14 fastsætter de betingelser, som afhjælpning eller omlevering skal foretages på. Det fremgår herunder af stk. 1, litra a-c, at afhjælpning eller omlevering skal foretages gratis, inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor sælgeren er blevet underrettet af forbrugeren om manglen, og uden væsentlig ulempe for forbrugeren under hensyntagen til varens art og forbrugers formål med at anskaffe varen.

Efter direktivets artikel 16, nr. 4, affattes artikel 14, stk. 1, således at det i tillæg til de ovenfor gengivne krav til afhjælpning eller omlevering, der fremgår af litra a-c, fremgår,

at under afhjælpning kan sælgeren, afhængigt af de særlige forhold, der gør sig gældende for den relevante kategori af varer, navnlig forbrugers behov for at have sådanne varer til rådighed permanent, gratis låne forbrugeren en erstatningsvare, herunder en istandsat vare. Sælgeren kan efter udtrykkelig anmodning fra forbrugeren levere en istandsat vare med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at omlevere varen.

Det fremgår i den forbindelse af direktivets præambelbetragtning 42, at for at støtte forbrugerne og tilskynde til reparation kan sælgeren, afhængigt af den relevante varekategoris særlige karakteristika, låne forbrugeren en erstatningsvare, hvis reparationen ikke blev afsluttet inden for rimelig tid eller uden væsentlig ulempe. Det fremgår endvidere, at denne erstatningsvare kan være en istandsat vare, og at det under alle omstændigheder bør være gratis for forbrugeren midlertidigt at låne erstatningsvaren. Derudover fremgår det, at sælgeren stadig skal foretage reparationen inden for en rimelig tid. Det fremgår desuden, at lån af en vare, mens reparationen står på, kan modvirke væsentlig ulempe for forbrugeren, men ikke berettiger en urimeligt lang reparationsperiode. Endelig fremgår det, at i tilfælde af omlevering som beføjelse, og efter anmodning fra forbrugeren, kan sælgeren desuden give forbrugeren en istandsat vare.

2.10.3. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10.3.1. Varens overensstemmelse (artikel 16, nr. 1, om ændring af varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d)

Det foreslås, med henblik på at implementere den ændring af varedirektivets artikel 7, stk. 1, litra d, der følger af direktivets artikel 16, nr. 1, jf. pkt. 2.10.2.1, i dansk ret, at ændre købelovens § 75 c, stk. 1, nr. 4, jf. pkt. 2.10.1.1, således at det vil fremgå af bestemmelsen, at tilstedeværelsen af reparationsmuligheder for salgsgenstanden fremover også vil skulle indgå i vurderingen af, hvorvidt salgsgenstanden er i overensstemmelse med aftalen.

Der henvises til lovforslagets § 20, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.10.3.2. Forlængelse af sælgers ansvarsperiode (artikel 16, nr. 2, litra a, om ændring af varedirektivets artikel 10)

Det foreslås med henblik på at implementere den ændring af varedirektivets artikel 10, der følger af direktivets artikel 16, nr. 2, litra a, jf. pkt. 2.10.2.2, i dansk ret, at der i købelovens § 83, jf. pkt. 2.10.1.2, indsættes et nyt stk. 4, der vil indebære, at hvis en mangel ved salgsgenstanden udbedres ved afhjælpning, jf. købelovens § 78 a, forlænges reklamationsfristen i § 83, stk. 1, én gang med 12 måneder.

Der henvises til lovforslagets § 20, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget indeholder ikke forslag om at udnytte mulighe-

den i direktivets artikel 16, nr. 2, litra b, om at fastsætte længere reklamationsfrister, jf. pkt. 2.10.2.2. Det skyldes, at det vurderes, at varedirektivet allerede sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, at direktivet balancerer hensynene til forbrugere og erhvervslivet, og at overimplementering efter omstændigheder vil kunne pålægge erhvervslivet unødige byrder.

Lovforslaget indeholder endvidere ikke forslag om at indføre nye bestemmelser i dansk ret med henblik på at implementere de ændringer af varedirektivets artikel 10, der følger af direktivets artikel 16, nr. 2, litra c, jf. pkt. 2.10.2.2. Det skyldes, at muligheden for at fastsætte eller opretholde frister, som beskrevet i varedirektivets artikel 10, stk. 3 og 5, ikke er udnyttet i dansk ret, hvorfor direktivets artikel 16, nr. 2, litra c, der vedrører disse bestemmelser, ikke medfører behov for ændringer af dansk ret.

2.10.3.3. Købers ret til afhjælpning og omlevering (artikel 16, nr. 3 og 4, om ændring af varedirektivets artikel 13 og 14)

Det foreslås med henblik på at gennemføre de ændringer af varedirektivet, der følger af direktivets artikel 16, nr. 3 og 4, jf. pkt. 2.10.2.3, at der i købelovens § 78 a, jf. pkt. 2.10.1.3, indsættes tre nye stykker, der vil indebære, at der vil blive indført en særskilt oplysningspligt for sælger om købers ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering, samt at sælgeren, mens denne afhjælper manglen ved salgsgenstanden, afhængigt af de særlige forhold, der gør sig gældende for genstande af samme type, navnlig køberens behov for at have sådanne genstande til rådighed permanent, gratis vil kunne låne køberen en erstatningsgenstand, herunder en istandsat genstand. Herudover vil den foreslåede ændring medføre, at sælgeren efter udtrykkelig anmodning fra køberen vil kunne levere en istandsat genstand med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at omlevere salgsgenstanden.

Der henvises til lovforslagets § 20, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.11. Ændring af anden lovgivning

2.11.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF er gennemført i dansk ret ved lov nr. 406 af 25. april 2023 om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser.

Det fremgår af direktivets artikel 2, stk. 1, 1. pkt., at direktivet finder anvendelse på gruppesøgsmål, som anlægges som følge af erhvervsdrivendes overtrædelser af de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i bilag I, herunder sådanne bestemmelser som gennemført i national ret, og som skader eller ville kunne skade forbrugernes kollektive interesser.

Direktivets bilag 1 indeholder en liste over de i artikel 2, stk. 1, omhandlede EU-retlige bestemmelser.

Det følger af lov om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser § 1, at loven finder anvendelse på gruppesøgsmål, der i medfør af loven anlægges ved domstolene, og som angår erhvervsdrivendes overtrædelser af de bestemmelser, der er nævnt i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF, eller regler, der gennemfører sådanne bestemmelser her i landet, såfremt overtrædelserne skader eller vil kunne skade forbrugernes kollektive interesser.

Forordning (EU) 2017/2394 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse er en retsakt, der gælder direkte i medlemslandene.

Det fremgår af forordningens artikel 1, at ved forordningen fastsættes de betingelser, hvorunder kompetente myndigheder, der af deres medlemsstater er udpeget som ansvarlige for håndhævelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, samarbejder og koordinerer tiltag med hinanden og med Kommissionen med henblik på at håndhæve disse regler og sikre et velfungerende indre marked samt forbedre beskyttelsen af forbrugernes økonomiske interesser.

I forordningens artikel 3, nr. 1, defineres EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, som de forordninger og de direktiver, som er gennemført i medlemsstaternes interne retsorden, og som er anført på listen i bilaget til forordningen.

Forordningens bilag indeholder en liste over direktivet og forordninger, der er omhandlet i artikel 3, nr. 1.

Forbrugerombudsmanden er udpeget som ansvarlig for håndhævelsen og indgår i CPC-netværket (Consumer Protection Cooperation).

2.11.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828

Det følger af direktivets artikel 17, at der i bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser, jf. pkt. 2.11.1, tilføjes et nyt punkt 69, således at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 fremgår af listen.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning 43 om artikel 17, at for at gøre det muligt at håndhæve reglerne i direktivet ved hjælp af gruppesøgsmål er det nødvendigt at ændre bilag I til direktiv (EU) 2020/1828.

Det følger endvidere af direktivets artikel 18, at der i bilaget til forordning (EU) 2017/2394, jf. pkt. 2.11.1, tilføjes et nyt punkt 29, således at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 fremgår af listen.

Det fremgår præambelbetragtning 43 om artikel 18, at for at de kompetente myndigheder, der er udpeget af deres medlemsstater, kan samarbejde og koordinere foranstaltninger med hinanden og med Kommissionen for at håndhæve overholdelsen af reglerne i nærværende direktiv, er det nødvendigt at ændre bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394.

2.11.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der ikke på baggrund af direktivets artikel 17 og 18, jf. pkt. 2.11.2, skal ske ændring af lov om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser. Det skyldes, at loven også omfatter senere ændringer til direktivets bilag I.

Ifølge bemærkningerne til loven gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF (gruppesøgsmålsdirektivet). Dette vil også rumme senere ændringer til direktivet, herunder tilføjelser til direktivets bilag I. Senere ændringer til gruppesøgsmålsdirektivet vil således blive omfattet af denne lov, uden at det kræver ændringer til loven, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 21 som fremsat, side 28.

Forordning om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse er en retsakt, der gælder direkte i medlemslandene. En ændring af direktivets bilag vil således ikke medføre nationale lovgivningsmæssige konsekvenser.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for staten, herunder for Forbrugerombudsmanden på Erhvervsministeriets område som følge af merudgifter forbundet med udøvelsen af tilsyn, jf. lovforslagets § 17, med erhvervsdrivendes overholdelse af de forpligtelser, der følger af lovforslaget. Udgifterne er forbundet med betydelig usikkerhed. Merudgifterne afholdes inden for Erhvervsministeriets eller Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.

Det vurderes desuden, at lovforslagets § 18 vil medføre en øget tilgang af bødesager i straffesagskæden. De begrænse-

de merudgifter, der er forbundet hermed, afholdes inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.

Endvidere vurderes lovforslaget at medføre en stigning i antallet af sager i det offentlige forbrugerklagesystem, idet flere forbrugere må forventes at indgå aftaler om reparation af varer, hvilket i så fald vil medføre flere aftaler og deraf forventeligt flere tvister herom. Nævnenes Hus vurderer, at lovforslaget årligt vil medføre begrænsede statslige udgifter, som følge af at forbrugerklagesystemet med betydelig usikkerhed forventes at modtage op til 20 flere klager. Merudgifterne afholdes inden for Erhvervsministeriets eller Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.

Den forbrugeroplysningsforpligtelse, jf. lovforslagets pkt. 2.8, der følger af forslaget, vurderes ikke at medføre merudgifter for det offentlige. Det skyldes, at forpligtelsen vil blive opfyldt ved at informere om de forbrugerrettigheder, som følger af forslaget, via de eksisterende websider LifeIn-Denmark.dk og Forbrug.dk, der driftes af hhv. Digitaliseringsstyrelsen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

For så vidt angår en onlineplatform for reparationstjenester, jf. lovforslagets § 16, lægges der med lovforslaget op til at benytte et nationalt afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation. Forpligtelserne vedrørende onlineplatformen og et nationalt kontaktpunkt hertil vurderes at medføre begrænsede udgifter, der afholdes inden for Erhvervsministeriets eksisterende bevilling til Forbrugerrådet Tænk. Det bemærkes, at justitsministeren med lovforslagets § 16 bemyndiges til at fastsætte regler om adgang til at opkræve gebyr for registrering på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform med henblik på at dække eventuelle driftsmæssige omkostninger ved at drive det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for regionerne og kommunerne.

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, i det omfang principperne er relevante. Reglerne er så vidt muligt udformet klart og enkelt, jf. princip 1, ligesom der i lovforslaget anvendes allerede kendte begreber fra anden lovgivning, jf. princip 4.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, som følge af at bl.a. fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren (herefter »omfattede virksomheder«) efter lovforslagets § 11 skal sikre, at forbrugerne via et frit tilgængeligt websted kan få adgang til oplysninger om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af varer, der omfattes af lovforslaget. Endvidere skal de omfattede virksomheder som minimum i hele varigheden af

deres reparationsforpligtelse efter lovens kapitel 3 gratis gøre oplysninger om deres reparationstjenester tilgængelig på en lettilgængelig, klar og forståelig måde, jf. lovforslagets § 15. Endelig kan reparatører vælge at udlevere et reparationsoplysningsskema, der skal udleveres gratis til forbrugeren efter anmodning om reparation af varer, jf. lovforslagets § 4.

I det omfang Kommissionen vedtager delegerede retsakter i medfør af direktivets artikel 5, stk. 9, således at direktivets bilag II opdateres, og der fastsættes krav om reparationsmuligheder for yderligere produktgrupper, vil det påvirke, hvor mange danske virksomheder, der vil opleve administrative konsekvenser som følge af de ovennævnte krav.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser forventes at medføre ca. 14 mio. kr. i omstillingsomkostninger, og ca. 2,5 mio. kr. i løbende byrder for samtlige omfattede virksomheder. De administrative konsekvenser dækker over virksomhedernes udgifter til undersøgelse af produkt-sortimenter, identifikation af priser for typiske reparationer og opsætning af informerende vejledning og oplysninger for kunder på deres hjemmesider jf. lovforslagets §§ 11 og 15. OBR har erfaret, at flere af virksomhederne allerede i dag har en nuværende praksis for reparation af varer, hvorfor netop disse virksomheder forventes at opleve færre administrative byrder. Vurderingen er behæftet med usikkerhed, da der i praksis og i de konkrete tilfælde vil skulle foretages afklaringer i produktledet af, hvem der er ansvarlig for reparationspligten og de medfølgende informations- og oplysningsforpligtelser. Justitsministeriet, Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen finder derfor, at de administrative konsekvenser skal kvantificeres efter lovforslagets ikrafttræden, hvor omfanget af de omfattede virksomheder og disses omkostninger forbundet med de nye krav som følge af lovforslaget er bedre kendt.

Lovforslaget skønnes at medføre øvrige efterlevelseseffekter i form af løbende konsekvenser for de berørte virksomheder, som følge af at lovforslaget bl.a. pålægger fabrikanten en reparationsforpligtelse. Reparationsforpligtelsen påhviler først og fremmest fabrikanten og herefter bl.a. importører og distributører af de omfattede produktgrupper, jf. lovforslagets §§ 7 og 9. For de erhvervsdrivende forventes de løbende konsekvenser hovedsageligt at bestå i omkostninger til at håndtere og udføre reparationer samt udgifter til at indkøbe, opbevare samt gøre værktøj og reservedele tilgængelige for reparation. Det bemærkes i den forbindelse, at omkostningerne til reparation kan finansieres gennem en ret til at opkræve betaling fra forbrugeren.

Herudover må det forventes, at virksomhederne vil opleve reduceret indtægt som følge af reduceret salg og produktion af nye varer. Det er dog tvivlsomt, om denne negative konsekvens bliver betydelig, eller om den overhovedet opstår, idet forbrugere kan være villige til at betale mere for holdbare varer, således at virksomheder, der sælger holdbare varer, vil kunne opleve positiv effekt.

Det har ikke været muligt at kvantificere omfanget af de øvrige efterlevelseseffekter for erhvervslivet forud for lovforslagets fremsættelse, navnlig henset til at omfanget af omkostningerne i høj grad afhænger af, om forbrugerne reelt vælger at udnytte retten til reparation. Dertil kommer, at det på trods af interview med flere virksomheder samt branche- og interesseorganisationer ikke har været muligt at afdække den samlede virksomhedspopulation, idet omfanget af de virksomheder, som reparationspligten påhviler, ikke fremstår med tilstrækkelig klarhed. Justitsministeriet, Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen finder derfor, at de øvrige efterlevelseseffekter skal kvantificeres efter lovforslagets ikrafttræden, hvor omfanget af de omfattede virksomheder og disse omkostninger forbundet med de nye krav som følge af lovforslaget er bedre kendt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil medføre positive administrative konsekvenser for borgerne. Det skyldes, at det bliver nemmere for forbrugere at få produkter repareret, idet fabrikanter af de produkter, der omfattes af reparationsforpligtelsen, pålægges en pligt til reparation. Forbrugers muligheden for at få repareret en defekt vare kan samtidig skabe fordele for forbrugerne, som herved potentielt undgår omkostninger i forbindelse med nye indkøb på kort sigt. Lovforslaget skønnes ikke herudover at medføre administrative konsekvenser for borgere.

6. Klimamæssige konsekvenser

Det har ikke været muligt at skønne over lovforslagets konkrete påvirkning af produktion eller affaldssektoren, herunder i hvilket omfang den vil medføre en reduktion af mængden af affald til forbrænding. Det har derfor ikke været muligt at skønne klimaeffekter af lovforslaget.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har udelukkende indirekte miljø- og naturmæssige konsekvenser. Lovforslaget kan indebære et miljømæssigt potentiale, idet det kan understøtte reparation og forlængelse af levetid for de omfattede varer, hvilket isoleret set kan medføre et reduceret ressourceforbrug. Eventuelle økonomiske besparelser som følge af lovforslaget kan anvendes til andet forbrug, men vurderes samlet set ikke at ændre vurderingen af lovforslagets potentielle miljømæssige betydning.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vil gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828 (det såkaldte Right to Repair-direktiv, herefter "direktivet").

Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 31. juli 2026 og træde i kraft samme dato, jf. direktivets artikel 22, stk. 1.

Direktivet er et totalharmoniseringsdirektiv. Det betyder, at der inden for direktivets anvendelsesområde ikke kan fastsættes nationale særregler, medmindre direktivet udtrykkelig giver mulighed herfor.

Lovforslaget er udtryk for en direktivnær implementering, og der lægges således op til, at gennemførelsen af direktivet vil ske uden overimplementering. Således lægges der op til ikke at udnytte valgmuligheden i forhold til at fastsætte en længere tillægsfrist til den normale reklamationsfrist i reparationstilfælde end de 12 måneder, der følger af direktivet. Det skyldes, at det vurderes, at reglerne balancerer hensynene til forbrugere og erhvervsliv, og at overimplementering efter omstændighederne vil kunne pålægge erhvervslivet unødige byrder. Herudover lægges der op til ikke at udnytte valgmulighederne i forbindelse med den europæiske onlineplatform for reparation, hvorefter anvendelsesområdet for det nationale afsnit på onlineplatformen kan udvides, således at det ikke kun omfatter reparatører, men også bl.a. sælgere af istandsatte varer og købere af defekte varer til istandsættelse samt lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer såsom reparationscaféer, og hvorefter der gives mulighed for at fastsætte betingelser for bl.a. registrering af reparatører m.v. på det nationale afsnit. Det skyldes, at en udvidelse af anvendelsesområdet indebærer risiko for at gøre det uoverskueligt og besværligt for forbrugere at finde frem til relevante professionelle reparatører, hvilket – i strid med direktivets formål – kan afstedkomme at reparation fravælges. Fastsættelse af betingelser for registrering kan endvidere afholde reparatører fra at registrere sig, hvilket kan svække den tilstræbte effekt af reglerne, som er at fremme reparation.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 2.6 og 2.10 for en nærmere beskrivelse af direktivets valgmuligheder.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring i perioden den 19. januar 2026 til 16. februar 2026 (28 dage) hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Advokatrådet, Advokatsamfundet, APPLiA Danmark, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening (AUTIG), Business Danmark, Coop Danmark A/S, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Internet Forum, Dansk IT, Dansk Markedsføring, Dansk Metal, Danske Advokater, Danske Annoncørforening, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Den Sociale Retshjælps Fond, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Experian A/S, Finans Danmark, Forbrugerklagenævnet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Kommunernes Landsforening (KL), IT-Branchen, Kreativitet og Kommunikation, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Mobility Denmark, Naalakkersuisut, Nævnenes Hus,

Professionel elektronik – PE, Retspolitisk Forening, Rigsombudsmanden i Grønland, SMVdanmark, Salling Group A/S, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Tekniq, Telein-

dustrien, Aalborg Universitet, Juridisk Institut, Aarhus Rets-
hjælp og Aarhus Universitet, Juridisk Institut.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for staten, herunder for Forbrugerombudsmanden på Erhvervsministeriets område, som følge af merudgifter forbundet med udøvelsen af tilsyn, jf. lovforslagets § 17, med erhvervsdrivendes overholdelse af de forpligtelser, der følger af lovforslaget. Udgifterne er forbundet med betydelig usikkerhed. Merudgifterne afholdes inden for Erhvervsministeriets eller Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer. Det vurderes desuden, at lovforslagets § 18 vil medføre en øget tilgang af bødesager i straffesagskæden. De begrænsede merudgifter, der er forbundet hermed, afholdes inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer. Endvidere vurderes lovforslaget at medføre en stigning i antallet af sager i det offentlige forbrugerklagesystem, idet flere forbrugere må forventes at indgå aftaler om reparation af varer, hvilket i så fald vil medføre flere aftaler og deraf forventeligt flere tvister herom. Nævnenes Hus vurderer, at lovforslaget årligt vil medføre begrænsede statslige udgifter, som følge af at forbrugerklagesystemet med betydelig usikkerhed forventes at modtage op til 20 flere klager. Merudgifterne afholdes inden for Erhvervsministeriets eller Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer. Forpligtelserne vedrørende onlineplatformen og et nationalt kontaktpunkt hertil vurderes at medføre begrænsede udgifter, der afholdes inden for Erhvervsministeriets eksisterende bevilling til Forbrugerrådet Tænk.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Det har ikke været muligt at kvantificere omfanget af de øvrige efterlevelseseffekter for erhvervslivet forud for lovforslagets fremsættelse navnlig henset til at omkostningerne i høj grad afhænger af, om forbrugerne

		vælger at udnytte retten til reparation. Dertil kommer, at det ikke har været muligt at af-dække den samlede virksomhedspopulation, idet omfanget af de virksomheder, som reparationspligten vil påhvile, ikke fremstår tilstrækkeligt klart. Justitsministeriet, Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen finder, at de øvrige efterlevelseseffekter skal kvantificeres efter lovforslagets ikrafttræden, hvor omfanget af de omfattede virksomheder og deres omkostninger forbundet med de nye krav som følge af lovforslaget er bedre kendt. De øvrige efterlevelseseffekter skal, i det omfang disse overstiger aktuel bagatelgrænse i <i>Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger</i>, kvantificeres med henblik på at indgå i <i>Redegørelse om bedre regulering for erhvervslivet 2026</i>, der planlægges til fremsættelse for Folketinget i 2027.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre ca. 14 mio. kr. i omstillingsomkostninger og ca. 2,5 mio. kr. i løbende byrder. Vurderingen er behæftet med usikkerhed, da der i praksis og i de konkrete tilfælde vil skulle foretages afklaringer i produktledet af, hvem der er ansvarlig for reparationspligten og de medfølgende informations- og oplysningsforpligtelser. Justitsministeriet, Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen finder, at de administrative konsekvenser skal kvantificeres efter lovforslagets ikrafttræden, hvor omfanget af de omfattede virksomheder og deres omkostninger forbundet med de nye krav som følge af lovforslaget er bedre kendt. De administrative konsekvenser skal, i det omfang disse overstiger aktuel bagatelgrænse i <i>Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger</i>, kvantificeres med henblik på at indgå i <i>Redegørelse om bedre regulering for erhvervslivet 2026</i>, der planlægges til fremsættelse for Folketinget i 2027.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vil føre til, at det bliver nemmere at få visse produkter repareret. Herudover undgår borgerne omkostninger i forbindelse med nye indkøb på kort sigt.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ikke muligt at skønne	Ikke muligt at skønne
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ikke muligt at skønne	Ikke muligt at skønne
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af	

	13. juni 2024 om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828. Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 31. juli 2026 og træde i kraft samme dato. Direktivet er et totalharmoniseringsdirektiv. Det betyder, at der inden for direktivets anvendelsesområde ikke kan fastsættes nationale særregler, medmindre direktivet udtrykkeligt giver mulighed herfor. Lovforslaget er udtryk for en direktivnær implementering, og der lægges således op til, at gennemførelsen af direktivet vil ske uden overimplementering.
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	JA NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der er i dansk ret ikke regler, der pålægger fabrikanter at reparere defekter ved varer, som forbrugere har købt, og som opstår eller bliver synlig uden for sælgers køberetlige mangelsansvar. Indførelse heraf er således nyt.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at denne lov finder anvendelse på reparation af varer, som forbrugere har købt, i tilfælde af en defekt ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgers køberetlige mangelsansvar, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger lovens anvendelsesområde. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at loven finder anvendelse på reparation af varer, som forbrugere har købt, i tilfælde af en defekt ved varen, som opstår eller bliver synlig uden for sælgers køberetlige mangelsansvar.

For så vidt angår begreberne »forbruger«, »reparation« og »vare« henvises der til de foreslåede bestemmelser i henholdsvis § 3, nr. 1, 3 og 9, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 1, stk. 2.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at §§ 7-15 kun finder anvendelse på varegrupper, der er nævnt i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at bestemmelserne om reparationsforpligtelsen i lovens §§ 7-14 samt oplysningspligten i § 15 kun vil finde anvendelse på varegrupper, der er nævnt i bilag II til direktivet. Dette vil bl.a. gælde hårde hvidevarer som vaskemaskiner og køleskabe samt elektronik som mobiltelefoner.

Efter artikel 5, stk. 9, i direktivet er Kommissionen tillagt beføjelse til at ændre direktivets bilag II, og rækkevidden af bestemmelsen i § 1, stk. 2, for så vidt angår omfattede varegrupper vil således følge det til enhver tid gældende bilag II til direktivet.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 1, stk. 3.

Der henvises til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Der er i dansk ret ikke regler om fabrikanters forpligtelse til at reparere defekte varer uden for sælgerens køberetlige ansvar og derfor heller ikke regler om sådanne reglers præceptivitet.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at denne lov og de i medfør af denne lov udfærdigede forskrifter ikke ved aftale kan fraviges til skade for forbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at loven og de i medfør af loven udfærdigede forskrifter ikke ved aftale vil kunne fraviges til skade for forbrugere. Ansvarsfraskrivelser og begrænsninger af de forpligtelser og rettigheder, der følger af loven, vil folgelig ikke have retsvirkning.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at forbrugeren altid er omfattet af det beskyttelsesniveau, som følger af loven og de i medfør af denne udfærdigede forskrifter.

For så vidt angår begrebet »forbruger« henvises der til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 14, stk. 1.

Det foreslås i § 2, stk. 2, at denne lov ikke er til hinder for, at reparatører kan tilbyde forbrugere aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der fastsættes i eller i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at loven ikke vil være til hinder for, at reparatører kan tilbyde forbrugere aftalemæssige ordninger, som indebærer en mere vidtgående beskyttelse end den, der fastsættes i eller i medfør af loven. Loven vil dermed ikke være til hinder for, at reparatører vil kunne tilbyde bedre eller mere gunstige vilkår til forbrugere, end hvad der følger af loven.

For så vidt angår begrebet »reparatør« henvises der til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 14, stk. 2.

Der henvises til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Der er i dansk ret ikke regler om fabrikanters forpligtelse til at reparere defekte varer uden for sælgerens køberetlige ansvar, og der er i dansk ret ikke regler, der fastsætter begrebsdefinitioner i den forbindelse. Med lovforslaget indføres der en række definitioner af begreber, der anvendes i de enkelte bestemmelser.

Det foreslås i § 3, nr. 1, at der i denne lov ved forbruger forstås enhver person, der i forbindelse med aktiviteter efter denne lov hovedsageligt handler uden for sit erhverv.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »forbruger« ville skulle forstås en person, der i forbindelse med aktiviteter efter loven hovedsageligt handler uden for sit erhverv. Begrebet vil således svare til det forbrugerbegreb, der anvendes på tværs af dansk civilretlig forbrugerlovgivning, og have samme rækkevidde som forbrugerbegrebet i bl.a. købeloven.

Der henvises til pkt. 2.2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, nr. 2, at der i denne lov ved reparatør forstås enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med vedkommendes erhverv, forretning, håndværk eller profession leverer en reparationstjeneste, herunder fabrikanter og sælgere, der leverer reparationstjenester, og leverandører af reparationstjenester, uanset om de er uafhængige eller tilknyttet sådanne fabrikanter eller sælgere.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »reparatør« vil skulle forstås enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med vedkommendes erhverv,

forretning, håndværk eller profession leverer en reparationstjeneste, herunder fabrikanter og sælgere, der leverer reparationstjenester, og leverandører af reparationstjenester, uanset om de er uafhængige eller tilknyttet sådanne fabrikanter eller sælgere.

Der henvises til pkt. 2.2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, nr. 3, at der i denne lov ved reparation forstås én eller flere handlinger, der udføres for at bringe et defekt produkt eller affald tilbage til en tilstand, hvor det opfylder sin tilsigtede anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »reparation« ville skulle forstås én eller flere handlinger, der udføres for at bringe et defekt produkt eller affald tilbage til en tilstand, hvor det opfylder sin tilsigtede anvendelse. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »reparation« vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 20, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Der henvises til pkt. 2.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, nr. 4, at der i denne lov ved sælger forstås enhver fysisk eller juridisk person, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i denne fysiske eller juridiske persons navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med aktiviteter efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »sælger« vil skulle forstås enhver fysisk eller juridisk person, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i denne fysiske eller juridiske persons navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med aktiviteter efter denne lov. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »sælger« vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 3, i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet).

Der henvises til pkt. 2.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, nr. 5, at der i denne lov ved fabrikant forstås enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet, og som markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »fabrikant« vil skulle forstås enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt konstrueret eller fremstillet, og som markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »fabrikant« vil være sam-

stemmende med definitionen i artikel 2, nr. 42, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Der henvises til pkt. 2.2.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, *nr. 6*, at der i denne lov ved bemyndiget repræsentant forstås enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »bemyndiget repræsentant« vil skulle forstås enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »bemyndiget repræsentant« vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 43, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Der henvises til pkt. 2.2.3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, *nr. 7*, at der i denne lov ved importør skal forstås enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »importør« vil skulle forstås enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »importør« vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 44, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Der henvises til pkt. 2.2.3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, *nr. 8*, at der i denne lov ved distributør forstås enhver anden fysisk eller juridisk person i forsyningskæden udover fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »distributør« vil skulle forstås enhver anden fysisk eller juridisk person i forsyningskæden udover fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »distributør« vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 45, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Der henvises til pkt. 2.2.3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, *nr. 9*, at der i denne lov ved varer forstås

a) enhver løsøregenstand, bortset fra vand, gas og elektricitet, eller b) enhver løsøregenstand, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller en digital tjeneste på en sådan måde, at fraværet af dette digitale indhold eller denne digitale tjeneste ville forhindre varerne i at opfylde deres funktion.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »varer« vil skulle forstås enhver løsøregenstand, bortset fra vand, gas og elektricitet, jf. litra a, eller enhver løsøregenstand, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller en digital tjeneste på en sådan måde, at fraværet af dette digitale indhold eller denne digitale tjeneste ville forhindre varerne i at opfylde deres funktion, jf. litra b. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »vare« som udgangspunkt vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 5, i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet), idet vand, gas og elektricitet dog ikke, i modsætning til varedirektivets artikel 2, nr. 5, vil være omfattet af definitionen.

Der henvises til pkt. 2.2.3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, *nr. 10*, at der i denne lov ved istandsættelse forstås handlinger, der udføres for at bearbejde, rengøre, teste og om nødvendigt reparere et produkt eller et kasseret produkt for at genoprette dets ydeevne eller funktionalitet med hensyn til den tilsigtede anvendelse og ydeevne som oprindeligt udformet i designfasen på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »istandsættelse« vil skulle forstås handlinger, der udføres for at bearbejde, rengøre, teste og om nødvendigt reparere et produkt eller et kasseret produkt for at genoprette dets ydeevne eller funktionalitet med hensyn til den tilsigtede anvendelse og ydeevne som oprindeligt udformet i designfasen på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »istandsættelse« vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 18, i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen).

Der henvises til pkt. 2.2.3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, *nr. 11*, at der i denne lov ved krav om reparationsmuligheder forstås krav i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, som gør det muligt at reparere en vare, herunder krav om at gøre demontering lettere, samt krav vedrørende adgang til reservedele, reparationsrelaterede oplysninger og værktøjer, der kan anvendes på varer eller specifikke komponenter i varer.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »krav om reparationsmuligheder« vil skulle forstås krav i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilag II til

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, som gør det muligt at reparere en vare, herunder krav om at gøre demontering lettere, samt krav vedrørende adgang til reservedele, reparationsrelaterede oplysninger og værktøjer, der kan anvendes på varer eller specifikke komponenter i varer.

Den foreslåede bestemmelse vil i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 9 indebære, at »krav om reparationsmuligheder« vil omfatte alle krav i henhold til EU-retsakter, som sikrer, at varer kan repareres, herunder, men ikke begrænset til, krav i henhold til den ramme for miljøvenligt design, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1781 (ecodesignforordningen), for at dække en bred vifte af varer samt den fremtidige udvikling på andre områder af EU-retten.

Der henvises til pkt. 2.2.3.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 3, nr. 12, at der i denne lov ved varigt medium forstås ethvert middel, som sætter modtageren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i loven ved »varigt medium« vil skulle forstås ethvert middel, som sætter modtageren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af lagrede oplysninger. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at definitionen af »varigt medium« vil være samstemmende med definitionen i artikel 2, nr. 11, i direktiv (EU) 2019/771 (varedirektivet).

Definitionen i § 3, nr. 12, svarer til definitionen i købelovens § 3 a, nr. 11, og i det væsentligste til definitionen i forbrugeraftalelovens § 3, nr. 8.

Der henvises til pkt. 2.2.3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Der er i dansk ret ikke regler om standardiseret fremlæggelse af oplysninger fra en erhvervsdrivendes side til brug for indgåelse af reparationsaftaler. Indførelse heraf vil således være nyt.

Det foreslås i § 4, stk. 1, 1. pkt., at reparatører kan udlevere det europæiske reparationsoplysningsskema, jf. bilag 1 til denne lov, til forbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en reparatør, hvis en forbruger henvender sig med henblik på at indgå en aftale om levering af reparationstjenester, vil kunne udlevere det europæiske reparationsoplysningsskema til forbru-

geren som led i vedkommendes tilbud om at udføre reparation. Reparationsoplysningsskemaet vil udgøre bilag 1 til loven.

Det foreslåede skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 10, hvorefter det er frivilligt for reparatøren, om denne vil anvende det standardiserede europæiske reparationsoplysningsskema.

For så vidt angår begrebet »reparatør« henvises der til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede skal forstås i overensstemmelse med præambelbetragtning 23, hvoraf det fremgår bl.a., at det europæiske reparationsoplysningsskema ikke blot kan udleveres af fabrikanten, men også af andre reparatører såsom sælgeren eller uafhængige reparatører.

Det foreslås i § 4, stk. 1, 2. pkt., at det europæiske reparationsoplysningsskema skal udleveres på et varigt medium inden for en rimelig tid efter anmodningen, og inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første indebære, at det europæiske reparationsoplysningsskema vil skulle udleveres på et varigt medium, som forstået i overensstemmelse med definitionen i lovforslagets § 3, nr. 12. Den foreslåede bestemmelse fastlægger således den form, som reparationsoplysningsskemaet skal udleveres i.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet indebære, at skemaet vil skulle udleveres inden for rimelig tid efter anmodningen. I overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 11 vil »rimelig tid« svare til den kortest mulige periode efter anmodningen.

Den foreslåede bestemmelse vil for det tredje indebære, at skemaet vil skulle udleveres, inden forbrugeren bindes af en aftale om levering af reparationstjenester, således at skemaet i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 10 vil kunne hjælpe forbrugeren med at identificere og vælge egnede reparationstjenester.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at det europæiske reparationsoplysningsskema skal udleveres gratis, jf. dog stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det europæiske reparationsoplysningsskema ville skulle udleveres gratis, således at der for forbrugeren ikke må være nogle omkostninger forbundet med udleveringen. Henvisningen til den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3, indebærer, at reparatøren dog kan kræve nødvendige omkostningerne til undersøgelse af varen dækket, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor.

Det foreslås i § 4, stk. 3, 1. pkt., at der er behov for en fejlfindingstjeneste, herunder en fysisk undersøgelse eller fjernundersøgelse, for at fastslå defektens art og typen af reparation og for at anslå prisen for reparation kan reparatør-

ren dog anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger forbundet hermed.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reparatøren, hvis der er behov for en fejlfindingstjeneste, herunder en fysisk undersøgelse eller fjernundersøgelse, for at fastslå defektens art og typen af reparation og for at anslå prisen for reparation, vil kunne anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger forbundet hermed, uanset at det fremgår af den foreslåede bestemmelse i stk. 2, at det europæiske reparationsoplysningsskema skal udleveres gratis, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 12. Det følger heraf, at der som eksempel på de nødvendige omkostninger, som reparatøren kan anmode forbrugeren om at betale, kan nævnes løn- eller transportomkostninger.

Det foreslås i § 4, stk. 3, 2. pkt., at reparatøren skal oplyse forbrugeren om de i 1. pkt. nævnte omkostninger.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reparatøren i overensstemmelse med direktiv 2011/83/EU (forbrugerrettighedsdirektivet) vil skulle informere forbrugeren om de omkostninger ved en fejlfindingstjeneste, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 1. pkt., inden forbrugeren anmoder om en fejlfindingstjeneste og inden udlevering af det europæiske reparationsoplysningsskema. Det bemærkes, at en aftale, hvorefter en reparatør anmoder en forbruger om at betale de nødvendige omkostninger ved en fejlfindingstjeneste, vil være omfattet af reglerne i forbrugeraftaleloven, hvori forbrugerrettighedsdirektivet er gennemført.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 12, hvor det bl.a. fremgår, at forbrugerne kan afstå fra at anmode om en fejlfindingstjeneste, hvis forbrugeren mener, at omkostningerne ved fejlfindingstjenesten er for høje. Hvis forbrugeren vælger at få varen repareret, vil reparatøren kunne trække sådanne omkostninger fra reparationsprisen. Der er imidlertid ikke krav herom.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 4, stk. 1-3.

Der henvises til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Der er i dansk ret ikke regler om et europæisk reparationsoplysningsskema.

Det foreslås i § 5, stk. 1, at det europæiske reparationsoplysningsskema skal indeholde følgende reparationsoplysninger og -betingelser, på en klar og forståelig måde:

- 1) Reparatørens identitet.
- 2) Den fysiske adresse, hvor reparatøren er etableret, samt reparatørens telefonnummer og e-mailadresse

og eventuelle andre former for onlinekommunikation, som sætter forbrugeren i stand til på en hurtig, effektiv og tilgængelig måde at kontakte og kommunikere med reparatøren.

- 3) Den vare, der skal repareres.
- 4) Defektens art og den type reparation, der foreslås.
- 5) Prisen eller, hvis prisen ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal beregnes, og maksimumsprisen for reparationen.
- 6) Den tid, der er nødvendig for at gennemføre reparationen.
- 7) Tilgængeligheden af midlertidige erstatningsvarer under reparationen og eventuelle omkostninger ved midlertidig omlevering for forbrugeren.
- 8) Det sted, hvor forbrugeren overdrager varen med henblik på reparation.
- 9) Hvor det er relevant, tilgængeligheden af tilknyttede tjenesteydelser såsom fjernelse, installation og transport, der tilbydes af reparatøren, og eventuelle detaljerede omkostninger ved disse ydelser for forbrugeren.
- 10) Gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema.
- 11) Yderligere oplysninger, hvor det er relevant.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det europæiske reparationsoplysningsskema skal indeholde de ovenfor givne reparationsoplysninger og -betingelser, der fremgår af bestemmelsens nr. 1-11. Det foreslåede vil endvidere indebære, at oplysningerne skal gives på en klar og forståelig måde, hvilket i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 10 eksempelvis vil kunne ske ved, at de samme ord anvendes konsekvent eller i en klar og logisk struktur med henblik på at skabe en bedre forståelse.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 4, stk. 4.

Det foreslås i § 5, stk. 2, 1. pkt., at reparatøren ikke må ændre de reparationsbetingelser, der er angivet i det europæiske reparationsoplysningsskema, i en periode på 30 kalenderdage fra den dato, hvor skemaet blev udleveret til forbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reparatøren som minimum vil være forpligtet af sit tilbud i form af de reparationsbetingelser, der er angivet i det europæiske reparationsoplysningsskema, i 30 kalenderdage fra datoen, hvor skemaet blev udleveret til forbrugeren. Forbrugeren vil således som udgangspunkt have 30 dage til at tage imod tilbuddet, idet der mellem parterne kan aftales en længere frist, jf. bemærkningerne til det foreslåede i § 5, stk. 2, 2. pkt., nedenfor.

Det foreslås i § 5, stk. 2, 2. pkt., at reparatøren og forbrugeren kan aftale en længere gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reparatøren og forbrugeren vil kunne aftale en længere gyldighedsperiode for det europæiske reparationsoplysningsskema end den

periode på 30 dage, der fremgår af den foreslåede bestemmelse i 1. pkt., jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor. Således vil der mellem reparatøren og forbrugeren kunne indgås aftale om, at forbrugeren gives en længere frist til at vurdere og eventuelt acceptere det tilbud om levering af reparationstjenester, som udlevering af reparationsoplysningsskemaet udgør.

Det foreslås i § 5, stk. 3, at accepterer forbrugeren inden for gyldighedsperioden, jf. stk. 2, de betingelser, der er fastsat i det europæiske reparationsoplysningsskema, bliver reparatøren forpligtet til at udføre reparationstjenesten på disse betingelser.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reparatøren vil være forpligtet til at udføre reparationstjenesten på de betingelser, der er fastsat i et europæisk reparationsoplysningsskema, som reparatøren har udleveret, hvis forbrugeren accepterer betingelserne inden for den gyldighedsperiode, der fremgår af stk. 2, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 14, hvor det fremgår, at hvis reparatøren ikke udfører reparationstjenesten, efter at forbrugeren har accepteret tilbuddet herom ved det europæiske reparationsoplysningsskema, kan forbrugeren kræve afhjælpende foranstaltninger, herunder godtgørelse af de omkostninger, der er betalt for fejlfindingstjenesten.

Det foreslås i § 5, stk. 2 og 3, vil gennemføre direktivets artikel 4, stk. 5.

Der henvises til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Der er i dansk ret ikke regler om et europæisk reparationsoplysningsskema.

Det foreslås i § 6, at har en reparatør udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, jf. §§ 4 og 5, anses reparatøren for at have opfyldt de krav, der fremgår af bestemmelsens nr. 1-4.

Det foreslås i § 6, nr. 1, at har en reparatør udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, anses reparatøren for at have opfyldt oplysningskrav vedrørende de vigtigste egenskaber ved reparationstjenesten, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, nr. 1, i lov om forbruger aftaler, samt § 3, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en reparatør, der har udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, vil skulle anses for at have opfyldt oplysningskrav vedrørende de vigtigste egenskaber ved reparationstjenesten, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og

§ 17, stk. 1, nr. 1, i lov om forbruger aftaler (oplysninger om tjenesteydelsens vigtigste egenskaber, i et omfang der svarer til kommunikationsteknikken og til tjenesteydelsen) samt § 3, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere (oplysninger om tjenesteydelsens vigtigste karakteristika, hvis de ikke allerede fremgår af sammenhængen).

Det foreslås i § 6, nr. 2, at har en reparatør udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, anses reparatøren for at have opfyldt oplysningskrav vedrørende reparatørens identitet og kontaktoplysninger, jf. § 8, stk. 1, nr. 2-4, og § 17, stk. 1, nr. 2, i lov om forbruger aftaler, § 3, stk. 1, i lov om tjenesteydelser i det indre marked, samt § 3, stk. 1, nr. 1-3, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en reparatør, der har udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, vil skulle anses for at have opfyldt oplysningskrav i § 8, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, nr. 1, i lov om forbruger aftaler (oplysninger om bl.a. den erhvervsdrivendes identitet og fysiske adresse), § 3, stk. 1, i lov om tjenesteydelser i det indre marked (oplysning om, i hvilken form virksomheden drives), og § 3, stk. 1, nr. 1-3, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere (oplysninger om bl.a. tjenesteyderens navn, den fysiske adresse, hvor tjenesteyderen er etableret, og kontaktoplysninger, herunder telefonnummer og eventuel e-mailadresse, og andre oplysninger om tjenesteyderen, som gør det muligt at kontakte og kommunikere med tjenesteyderen).

Det foreslås i § 6, nr. 3, at har en reparatør udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, anses reparatøren for at have opfyldt oplysningskrav vedrørende prisen, jf. § 8, stk. 1, nr. 6-7, og § 17, stk. 1, nr. 3, i lov om forbruger aftaler samt § 3, stk. 1, nr. 8, og § 4, stk. 2, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en reparatør, der har udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, vil skulle anses for at have opfyldt oplysningskrav vedrørende prisen, jf. § 8, stk. 1, nr. 6-7, og § 17, stk. 1, nr. 3, i lov om forbruger aftaler (oplysninger om den samlede pris for tjenesteydelsen) samt § 3, stk. 1, nr. 8, og § 4, stk. 2, i bekendtgørelse om tjenesteyderes pligt til at give oplysninger til tjenestemodtagere (oplysninger om bl.a. prisen for tjenesteydelsen, hvis tjenesteyderen på forhånd har fastsat en pris for en given type ydelse, eller en prisberegningsmetode, hvis prisen ikke kan opgives nøjagtig, således at prisen kan efterprøves af tjenestemodtageren).

Det foreslås i § 6, nr. 4, at har en reparatør udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningsskema til forbrugeren, anses reparatøren for at have opfyldt

oplysningskrav vedrørende ordningerne for udførelsen og den tid, det tager at udføre reparationstjenesten, jf. § 8, stk. 1, nr. 10, og § 17, stk. 1, nr. 4, i lov om forbrugeraftaler.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en reparatør, der har udleveret et fuldstændigt og nøjagtigt europæisk reparationsoplysningskema til forbrugeren, vil skulle anses for at have opfyldt oplysningskrav vedrørende ordningerne for udførelsen og den tid, det tager at udføre reparationstjenesten, jf. § 8, stk. 1, nr. 10, og § 17, stk. 1, nr. 4, i lov om forbrugeraftaler (oplysninger om bl.a. vilkår for betaling, levering, opfyldelse af aftalen m.v.).

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 4, stk. 6.

Der henvises til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Der er i dansk ret ikke regler om reparationsforpligtelse for fabrikanten.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at fabrikanten på forbrugers anmodning skal reparere en vare, hvis der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter, som fremgår af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikanten på forbrugers anmodning vil være forpligtet til at reparere en vare, hvis der er fastsat krav om reparationsmuligheder i EU-retsakter, som fremgår af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, jf. dog stk. 2 og 3. Dette gælder bl.a. hårde hvidevarer som vaskemaskiner og køleskabe samt elektronik som mobiltelefoner.

Efter artikel 5, stk. 9, i direktivet er Kommissionen tillagt beføjelse til at ændre direktivets bilag II, og rækkevidden af den foreslåede bestemmelse vil for så vidt angår omfattede varegrupper således følge det til enhver tid gældende bilag II til direktivet.

For så vidt angår begreberne »fabrikant«, »vare« og »krav om reparationsmuligheder« henvises der til de foreslåede bestemmelser i henholdsvis § 3, nr. 5, 9 og 11, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 25, hvoraf det fremgår, at reparationsforpligtelsen gælder fra det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning, og indtil kravene om reparationsmuligheder udløber. Varigheden af kravene om reparationsmuligheder følger af de produktspecifikke regelsæt, som er opregnet i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer.

Det foreslås i § 7, stk. 2, at fabrikantens forpligtelse til reparation, jf. stk. 1, ikke gælder, hvis reparation er umulig.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikantens forpligtelse til reparation, jf. det foreslåede i § 7, stk. 1, ikke gælder, hvis reparation er umulig. Fabrikanten vil således være fritaget fra reparationsforpligtelsen, hvis reparation af den pågældende vare er umulig. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 24, hvoraf det fremgår, at fabrikanten alene er fritaget for reparationsforpligtelsen, hvis reparation er faktisk eller juridisk umulig, og fabrikanten vil således ikke kunne afvise reparation af rent økonomiske årsager.

Det foreslås i § 7, stk. 3, at fabrikanten kan give reparation i underentreprise for at opfylde sin reparationsforpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikanten vil kunne give reparation i underentreprise for at opfylde sin reparationsforpligtelse. Som det fremgår af direktivets præambelbetragtning 17, vil dette f.eks. kunne være relevant, hvis fabrikanten ikke har reparationsinfrastrukturen, eller hvis reparationen kan udføres af en reparatør, der er beliggende tættere på forbrugeren. Fabrikanten vil, som anført i direktivets præambelbetragtning 17, fortsat være ansvarlig for opfyldelsen af reparationsforpligtelsen, hvis reparationen gives i underentreprise.

Det foreslåede i § 7 vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 1.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Der er i dansk ret ikke regler om reparationsforpligtelse for fabrikanten m.v., og der er derfor heller ikke fastsat betingelser for en sådan reparationsforpligtelse.

Det foreslås i § 8, stk. 1, nr. 1, at reparation efter § 7 skal foretages gratis eller til en rimelig pris.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reparation efter det foreslåede i § 7 vil skulle foretages gratis eller til en rimelig pris. Bestemmelsen vil således fastlægge rammerne for reparatørens fastsættelse af pris for reparationsydelsen.

Fastsættelsen af en rimelig pris vil i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 16 f.eks. kunne ske under hensyntagen til arbejdskraftomkostninger, omkostninger til reservedele, omkostninger til drift af reparationsfaciliteten og en sædvanlig fortjenstmargen. Prisen vil i overensstemmelse med samme præambelbetragtning skulle fastsættes på en sådan måde, at forbrugeren ikke bevidst afskrækkes fra at drage fordel af fabrikanternes reparationsforpligtelse. Endelig vil prisen, som anført i samme præambelbetragtning, skulle fastsættes i en aftale mellem forbrugeren og fabrikanten, og forbrugeren bør fortsat frit kunne beslutte, om prisen og betingelserne er acceptable.

Det foreslås i § 8, stk. 1, nr. 2, at reparation efter § 7 skal foretages inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor

fabrikanten fysisk er i besiddelse af varen, har modtaget varen eller har fået adgang til varen af forbrugeren.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reparation efter § 7 vil skulle foretages inden for en rimelig tid fra det tidspunkt, hvor fabrikanten fysisk er i besiddelse af varen, har modtaget varen eller har fået adgang til varen af forbrugeren.

Bestemmelsen vil således fastlægge tidsrammen for foretagelse af en reparation efter det foreslåede i § 7.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med det foreslåede i § 8, stk. 2, hvorefter fabrikanten kan låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparationen pågår, jf. bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at fabrikanten kan låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparationen pågår.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikanten vil kunne låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparationen pågår. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 42, hvoraf det fremgår bl.a., at sælgeren, afhængigt af den relevante varekategoris særlige karakteristika, kan låne forbrugeren en erstatningsvare, hvis reparationen ikke afsluttes inden for en rimelig tid eller uden væsentlig ulempe, samt det foreslåede i § 8, stk. 1, nr. 2, jf. bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at fabrikanten kan tilbyde forbrugeren en istandsat vare, hvis reparation er umulig.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikanten vil kunne tilbyde forbrugeren en istandsat vare, hvis reparation er umulig, jf. det foreslåede i lovforslagets § 7, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede i § 8 vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 2.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Der er i dansk ret ikke regler om en reparationsforpligtelse for fabrikanter, og der er derfor heller ikke fastsat regler om, hvem der skal opfylde reparationsforpligtelsen, hvis fabrikanten er etableret uden for EU.

Det foreslås i § 9, stk. 1, at er den fabrikant, der er forpligtet efter § 7, etableret uden for EU, opfylder fabrikantens bemyndigede repræsentant i EU reparationsforpligtelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den bemyndigede repræsentant vil skulle opfylde reparationsforpligtelsen i stedet for fabrikanten, hvis den fabrikant, der er forpligtet

efter det foreslåede i § 7, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor, er etableret uden for EU.

For så vidt angår begreberne »fabrikant« og »bemyndigede repræsentant« henvises der til de foreslåede bestemmelser i § 3, nr. 5 og 6, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at har fabrikanten ikke nogen bemyndiget repræsentant i EU, opfylder importøren af den pågældende vare fabrikantens forpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis fabrikanten er etableret uden for EU og ikke har en bemyndiget repræsentant i EU, der efter lovforslagets § 9, stk. 1, kan opfylde fabrikantens reparationsforpligtelse, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor, vil importøren af den pågældende vare skulle opfylde forpligtelsen.

For så vidt angår begrebet »importør« henvises der til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 9, stk. 3, at er der ikke nogen importør af den pågældende vare, opfylder distributøren fabrikantens forpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis en fabrikant, som er etableret uden for EU, hverken har en bemyndiget repræsentant eller en importør af den pågældende vare i EU, der i medfør af lovforslagets § 9, stk. 1 og 2, kan opfylde fabrikantens reparationsforpligtelse, jf. bemærkningerne til disse bestemmelser ovenfor, vil opfyldelse af forpligtelsen påhvile distributøren af den pågældende vare.

For så vidt angår begrebet »distributør« henvises der til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede i § 9, stk. 1-3, fastlægger således, hvilken part der er forpligtet til at reparere efter lovforslagets § 7, stk. 1, hvis fabrikanten er etableret uden for EU. Bestemmelserne skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 20, hvorefter reglerne har til formål at sikre, at reparationsforpligtelsen også gælder i tilfælde, hvor fabrikanten er etableret uden for EU, og at forbrugeren har mulighed for at henvende sig til en erhvervsdrivende i EU med henblik på reparation.

Det foreslås i § 9, stk. 4, at den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren kan give reparation i underentreprise for at opfylde deres reparationsforpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren, ligesom fabrikanten, jf. lovforslagets § 7, stk. 3, og bemærkningerne hertil, vil kunne give reparation i underentreprise for at opfylde reparationsforpligtelsen. Den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren vil, som anført i direktivets præambelbetragtning 17, fortsat være ansvarlig for op-

fyldelsen af reparationsforpligtelsen, hvis reparationen gives i underentreprise.

De foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 1-4, vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 3.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Der er i dansk ret ikke regler om forpligtelser for fabrikanten af reservedele og værktøjer til varer til at tilbyde disse reservedele og værktøjer til en rimelig pris, som ikke hindrer reparation.

Det foreslås i § 10, at fabrikanten, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige til varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der fremgår af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, skal tilbyde disse reservedele og værktøjer til en rimelig pris, som ikke hindrer reparation.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikanten, der gør reservedele og værktøjer tilgængelige til varer, der er omfattet af bilag II til direktivet, vil skulle tilbyde disse reservedele og værktøjer til en rimelig pris, således at prisen ikke hindrer reparation.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 18, hvoraf det fremgår bl.a., at formålet med direktivet bl.a. er at sikre, at reparation er teknisk gennemførlig, ikke kun for fabrikanten, men også for andre reparatører, og at reservedele derfor som minimum bør være tilgængelige i den periode, der er fastsat i EU-retsakter.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 4.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Der er i dansk ret ikke regler om reparationsforpligtelse eller om en forpligtelse til at give forbrugeren oplysning om vejledende priser m.v. for reparation.

Det foreslås i § 11, at fabrikanten eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, der er forpligtet til at reparere efter §§ 7 eller 9, sikrer, at forbrugerne via et frit tilgængeligt websted kan få adgang til oplysninger om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikanten eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, der er forpligtet til at reparere

efter lovforslagets §§ 7 eller 9, jf. bemærkningerne til disse bestemmelser, vil skulle sikre, at forbrugerne via et frit tilgængeligt websted kan få adgang til oplysninger om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II til direktivet.

De varegrupper, som er opført i bilag II, omfatter bl.a. hårde hvidevarer som vaskemaskiner og køleskabe samt elektronik som mobiltelefoner.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 5.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Der er i dansk ret ikke regler om fabrikantens adgang til at anvende kontraktbestemmelser eller hardware eller software, der hindrer reparation, herunder hindrer, at uafhængige reparatører anvender originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printerede reservedele, hvis disse er i overensstemmelse med kravene i EU-retten eller national ret.

Det foreslås i § 12, stk. 1, at fabrikanten ikke må anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retten og national ret.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det ikke vil være tilladt for fabrikanten at anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, der er omfattet af de EU-retsakter, der er opført i bilag II til direktivet, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retten og national ret.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 18, hvoraf det fremgår bl.a., at fabrikanten ikke bør anvende kontraktbestemmelser eller hardware- eller softwareteknikker, der hindrer reparation af varer, for hvilke der er fastsat krav om reparationsmuligheder i de EU-retsakter, der er opført i bilag II til direktivet, medmindre de er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder for at forhindre eller begrænse uautoriseret brug af værker og andre frembringelser, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retsakter og nationale retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF, 2004/48/EF og (EU) 2019/790.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at fabrikanten navnlig ikke må

hindre, at uafhængige reparatører anvender originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printede reservedele, hvis de er i overensstemmelse med kravene i EU-retten eller national ret såsom krav om produktsikkerhed eller i overensstemmelse med intellektuelle ejendomsrettigheder.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det navnlig ikke vil være tilladt for fabrikkerne at hindre, at uafhængige reparatører anvender originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printede reservedele, hvis de er i overensstemmelse med kravene i EU-retten eller national ret såsom krav om produktsikkerhed eller i overensstemmelse med intellektuelle ejendomsrettigheder.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 6.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Der er i dansk ret ikke regler, der indeholder en generel regulering af, hvorvidt og hvornår reparation kan afvises.

Det foreslås i § 13, at fabrikanten ikke må afvise at reparere varer, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer, alene med henvisning til at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller af andre personer.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det ikke vil være tilladt for fabrikanten at afvise at reparere varer, der er opført i bilag II til direktivet, alene med henvisning til at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller af andre personer.

Om baggrunden for den foreslåede bestemmelse fremgår det bl.a. af direktivets præambelbetragtning 19, at praksis, der får forbrugerne til at tro, at deres varer ikke kan repareres, fordi de tidligere er blevet repareret eller undersøgt af en uafhængig reparatør, ikkeprofessionel reparatør eller slutbrugere, eller falske påstande om, at en sådan reparation eller undersøgelse medfører sikkerhedsrelaterede risici, hvorved forbrugerne vildledes, hvor det er relevant, kan udgøre urimelig handelspraksis i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 7.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Der er i dansk ret ikke regler om en forbrugers adgang til at vælge en reparatør.

Det foreslås i § 14, at forbrugeren kan søge reparation hos

enhver reparatør efter eget valg, uden at det berører reparationsforpligtelsen i henhold til dette kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at forbrugeren vil kunne søge reparation hos enhver reparatør efter eget valg, uden at det berører reparationsforpligtelsen i henhold til lovforslagets kapitel 3 (§§ 7-14), jf. bemærkningerne til kapitlets øvrige bestemmelser ovenfor.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede i § 13, hvorefter det ikke vil være tilladt for fabrikanten at afvise at reparere varer, der er opført i bilag II til direktivet, alene med henvisning til at en tidligere reparation er blevet udført af andre reparatører eller af andre personer.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 5, stk. 8.

Der henvises til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Der er i dansk ret ikke regler om en forpligtelse for erhvervsdrivende til at oplyse om en reparationsforpligtelse.

Det foreslås i § 15, at fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren skal som minimum i hele varigheden af deres reparationsforpligtelse efter kapitel 3 gratis gøre oplysninger om deres reparationstjenester tilgængelige på en lettilgængelig, klar og forståelig måde.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fabrikanten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant, importøren eller distributøren som minimum i hele varigheden af deres reparationsforpligtelse efter lovforslagets kapitel 3 gratis vil skulle gøre oplysninger om deres reparationstjenester tilgængelige på en lettilgængelig, klar og forståelig måde.

Reparationsforpligtelsen vil gælde fra det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning, og indtil kravene om reparationsmuligheder udløber. For en nærmere beskrivelse af reparationsforpligtelsen henvises til den foreslåede § 7 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 25, hvoraf det fremgår bl.a., at fabrikanten eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, for at øge forbrugernes bevidsthed om tilgængeligheden af reparation og dermed sandsynligheden herfor, bør oplyse forbrugerne ved at stille oplysninger til rådighed om deres reparationsforpligtelse og deres reparationstjenester.

Den foreslåede bestemmelse skal ligeledes forstås i overensstemmelse med det anførte i samme præambelbetragtning om, at oplysningerne som minimum bør være tilgængelige, så længe reparationsforpligtelsen består, hvilket kan forstås som begyndende fra det tidspunkt, hvor produktet bringes

i omsætning, og indtil kravene om reparationsmuligheder udløber, at oplysningerne bør angive de varer, der er omfattet af denne forpligtelse, sammen med en forklaring på, at og i hvilket omfang der ydes reparation af disse varer, f.eks. gennem underleverandører, at disse oplysninger bør være lettilgængelige for forbrugeren og gives på en klar og forståelig måde, uden at forbrugeren behøver at anmode herom, og i overensstemmelse med kravene i direktiv (EU) 2019/882 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, samt at fabrikanten frit bør kunne bestemme, hvordan denne informerer forbrugeren, eksempelvis via et websted på en synlig og fremtrædende måde, via det digitale produktpas eller på salgsstedet, hvis fabrikanten f.eks. er sælger.

For så vidt angår begreberne »fabrikant«, »bemyndiget repræsentant«, »importør« og »distributør« henvises der til de foreslåede bestemmelser i henholdsvis § 3, nr. 5, 6, 7 og 8, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 6.

Der henvises til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

Der er i dansk ret ikke regler om udpegning af en repræsentant til den ekspertgruppe, som skal nedsættes af Kommissionen med henblik på at rådgive Kommissionen om udformningen og funktionen af den europæiske onlineplatform for reparation og dens nationale afsnit, om en onlineplatform til brug for formidling af reparation eller om et nationalt kontaktpunkt til brug for en sådan europæisk onlineplatform.

Det foreslås i § 16, stk. 1, at justitsministeren udpeger en national repræsentant, der kan være en offentlig eller privat aktør, til Kommissionens ekspertgruppe, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at justitsministeren i en bekendtgørelse vil skulle udpege en repræsentant til Kommissionens ekspertgruppe, som nedsættes i henhold til artikel 8 i direktivet.

Ministerens vil kunne udpege en offentlig aktør eller en privat aktør som repræsentant til Kommissionens ekspertgruppe. Repræsentanten vil kunne være den samme aktør, der udpeges til nationalt kontaktpunkt til den europæiske onlineplatform, jf. den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 2. Elementer som bl.a. kendskab til forbrugerforhold og grøn omstilling vil indgå i valget af en egnet aktør.

Det foreslås i § 16, stk. 2, 1. pkt., at justitsministeren udpeger et nationalt kontaktpunkt til den europæiske onlineplatform for reparation, der kan være en offentlig eller privat aktør, jf. artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at justitsministeren i en bekendtgørelse udpeger et nationalt kontaktpunkt til den europæiske onlineplatform i overensstemmelse med direktivets artikel 9. Det nationale kontaktpunkt vil kunne være en offentlig eller en privat aktør. Det afgørende for udpegningen vil være, at den valgte aktør skal være egnet til at varetage opgaven som nationalt kontaktpunkt, idet det vil indgå i valget, at aktøren har kendskab til bl.a. forbrugerforhold og grøn omstilling.

Det foreslås i § 16, stk. 2, 2. pkt., at justitsministeren kan fastsætte regler om det nationale kontaktpunkt, herunder regler om, at det nationale kontaktpunkt kan varetage opgaver, bl.a. træffe afgørelser, efter regler fastsat i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første indebære, at der vil kunne fastsættes regler om det nationale kontaktpunkts opgaver i forbindelse med forvaltning af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform. Det angår navnlig de opgaver, der fremgår af direktivets artikel 9, stk. 4. Herudover kan det bl.a. være regler om, hvorledes det nationale afsnit skal forvaltes og vedligeholdes.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet indebære, at justitsministeren vil kunne fastsætte regler om, at det nationale kontaktpunkt kan træffe afgørelser efter regler fastsat i medfør af loven.

Det foreslås i § 16, stk. 2, 3. pkt., at justitsministeren i den forbindelse vil kunne fastsætte regler om, at afgørelser, der træffes af det nationale kontaktpunkt, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at justitsministeren kan fastsætte regler om afskæring af administrativ rekurs, i forhold til afgørelser der træffes i medfør af det foreslåede 2. pkt.

Vurderingen af behovet for at udnytte bemyndigelsen til at afskære den administrative klageadgang vil bero på afvejning af en række punkter, herunder den type afgørelse, som det nationale kontaktpunkt tillægges kompetence til at træffe, afgørelsens intensitet og betydning for den, der er genstand for afgørelsen samt ressourcemæssige hensyn.

Det foreslås i § 16, stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte regler om reparatørers adgang til og anvendelse af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation samt regler om opkrævning af gebyr for registrering på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første indebære, at justitsministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler om reparatørers adgang til det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform. Den foreslåede bestemmelse vil derudover indebære, at der kan fastsættes regler om anvendelsen af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation.

Den foreslåede bemyndigelse vil bl.a. kunne udnyttes til at fastsætte regler om reparatørers adgang til og indholdet af det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform for reparation. Dette kan bl.a. omfatte regler om, hvilke oplysninger reparatører skal give på det nationale afsnit i forbindelse med registrering, herunder hvordan det nationale afsnit skal udfyldes, og hvordan det sikres, at de registrerede oplysninger løbende er aktuelle og retvisende, samt hvordan reparatører skal oprette sig på det nationale afsnit på den europæiske platform, herunder om registreringsprocedure.

For så vidt angår begrebet »reparatør« henvises der til den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det andet kunne anvendes til at fastsætte regler om adgangen til at opkræve et gebyr for registrering på det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform med henblik på at dække driftsmæssige omkostninger ved at drive det nationale afsnit på den europæiske onlineplatform.

Gebyrets størrelse vil i så fald skulle fastsættes ud fra de principper om prisfastsættelse, som er gældende for statslige gebyrer, hvorefter der skal opnås fuld dækning for omkostningerne, således at der tilstræbes balance over en løbende 4-årig periode fra og med regnskabsåret. Der henvises i den forbindelse til Budgetvejledningen, pkt. 2.3.1, Finansministeriet 2021.

Med det foreslåede i § 16 gives justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte de nødvendige regler til gennemførelse af direktivets artikel 7, 8 og 9.

Der henvises til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Der er i dansk ret ikke regler om tilsyn med overholdelse af regler om en reparationsforpligtelse m.v.

Det foreslås i § 17, at Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med overholdelsen af loven. Tilsynet føres efter reglerne i lov om markedsføring.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Forbrugerombudsmanden vil skulle føre tilsyn med overholdelse af loven, og at tilsynet vil skulle føres efter reglerne i markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden fører i dag tilsyn med erhvervsdrivendes overholdelse af forbrugerbeskyttende regler, bl.a. markedsføringsloven, forbrugeraftaleloven og aftaleloven. Henvisningen til markedsføringsloven vil kodificere, at Forbrugerombudsmandens tilsyn også vil omfatte den foreslåede lov, og at dette tilsyn vil være underlagt et forhandlingsprincip, jf. markedsføringslovens § 28, samt at Forbrugerombudsmanden vil få mulighed for at indbringe visse sager, herunder sager om forbud og påbud, jf. markedsføringslo-

vens § 32, stk. 1, jf. § 24, stk. 1, for retten. Henvisningen vil desuden medføre, at Forbrugerombudsmanden vil kunne nedlægge foreløbige forbud, jf. markedsføringslovens § 32, stk. 2-5, og meddele administrative påbud, jf. markedsføringslovens § 28, stk. 2. Henvisningen vil desuden skabe mulighed for, at Forbrugerombudsmanden kan udstede retningslinjer, jf. markedsføringslovens § 29, indhente tilsagn, jf. markedsføringslovens § 28, stk. 1, og afgive forhåndsbeskeder, jf. markedsføringslovens § 30.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 11.

Der henvises til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Der er i dansk ret ikke regler om sanktioner for overtrædelse af regler om et standardiseret reparationsoplysningsskema, en reparationsforpligtelse uden for sælgers køberetlige mangelsansvar eller om oplysningspligt vedrørende reparationsforpligtelsen.

Det foreslås i § 18, stk. 1, at overtrædelse af §§ 4-15 straffes med bøde.

Det foreslåede vil medføre, at overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i §§ 4-15 om det europæiske reparationsoplysningsskema, reparationsforpligtelsen og oplysningspligten vil kunne straffes med bøde.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 17, 2. pkt., jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor, føres tilsynet med loven efter markedsføringslovens regler, hvorfor der ved overtrædelse af §§ 4-15 i den foreslåede lov om reparation af varer i bødeudmålingen vil skulle tages udgangspunkt i de principper, der fremgår af forarbejderne til markedsføringsloven, og praksis i lignende sager.

Der vil følgelig ved udmåling af bøder skulle lægges vægt på overtrædelsens grovhed og den erhvervsdrivendes omsætning. Bødeniveauet vil skulle fastsættes efter en model, hvor de erhvervsdrivende inddeles i 8 kategorier efter deres størrelse målt på omsætning. For hver kategori vil der være fastsat tre overordnede bødeniveauer: nedsat bødeniveau, normalt bødeniveau og forhøjet bødeniveau. I forhold til placering af overtrædelsen inden for de tre kategorier for bødeniveau vil udgangspunktet være, at overtrædelsen skal placeres i kategorien normalt bødeniveau, idet udgangspunkt dog ville skulle fraviges, hvis en samlet vurdering af de konkrete forhold ved overtrædelsen tilsiger det. De konkrete forhold vil således skulle vurderes i forhold til overtrædelsens grovhed, omfang og den tilsigtede økonomiske gevinst i det omfang, denne kan opgøres. Der vil herunder skulle lægges vægt på bl.a., om der er tale om gentagelsestilfælde. Der henvises nærmere til bemærkningerne til strafbestemmelsen i markedsføringslovens § 37, jf. Folketingstidende 2021-2022, tillæg A, L 13 som fremsat, side 38ff.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås i § 18, stk. 2, at i regler, som udstedes i medfør af lovens § 16, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i regler, som udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 16, vil kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne.

Det foreslås i § 18, stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, ligesom det er tilfældet for overtrædelser af markedsføringsloven, jf. markedsføringslovens § 37, stk. 11. Det foreslåede har til formål at sikre, at juridiske personer vil kunne pålægges bødestraf for såvel overtrædelse af den foreslåede lov som overtrædelse af bekendtgørelser udstedt i medfør af loven.

Det følger af reglerne i straffelovens kapitel 5, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v., medmindre andet er bestemt, omfatter enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. straffelovens § 26, stk. 1.

Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med den ovenfor nævnte selskaber, jf. straffelovens § 26, stk. 2. Det følger videre, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Statslige myndigheder og kommuner kan alene straffes i anledning af overtrædelser, der begås ved udøvelse af virksomhed, der svarer til eller kan sidestilles med virksomhed udøvet af private, jf. straffelovens § 27, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 15.

Der henvises til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19

Det foreslås i § 19, stk. 1, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at loven vil træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 31. juli 2026 og træde i kraft samme dato, jf. artikel 22, stk. 1. Det har ikke været muligt at overholde denne frist. Med henblik på hurtigst muligt at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser foreslås det derfor, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås endvidere i § 19, stk. 2, at § 20 ikke finder anvendelse på købsaftaler indgået før lovens ikrafttræden. For sådanne købsaftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at lovforslagets § 20 om ændring af købeloven ikke vil finde anvendelse på købsaftaler indgået inden den 31. juli 2026, og at de hidtil gældende regler efter købeloven finder anvendelse for sådanne købsaftaler.

Til § 20

Til nr. 1

Det fremgår af købelovens § 75 a, at sælgeren skal levere en salgsgenstand til køberen, der opfylder kravene i §§ 75 b-75e, jf. dog § 77.

Efter gældende ret indgår muligheden for reparation af salgsgenstanden ikke i vurderingen af, om salgsgenstanden er i overensstemmelse med aftalen, og dermed ikke i grundlaget for vurderingen af, om salgsgenstanden lider af en mangel.

Købelovens § 75 c indeholder de objektive krav til salgsgenstandens overensstemmelse med aftalen mellem køber og sælger. Det fremgår herunder af købelovens § 75 c, stk. 1, nr. 4, at salgsgenstanden skal svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, funktionalitet, kompatibilitet, tilgængelighed, kontinuitet og sikkerhed, der er sædvanlige for genstande af samme type, og som køberen med rimelighed kan forvente under hensyn til salgsgenstandens art og offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning, jf. dog stk. 2, hvorefter sælgeren under visse omstændigheder ikke er bundet af offentlige udsagn.

Det foreslås, at der efter »holdbarhed,« i købelovens § 75 c, stk. 1, nr. 4, indsættes »reparationsmuligheder,«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en salgsgenstand vil skulle svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, reparationsmuligheder, funktionalitet, kompatibilitet, tilgængelighed, kontinuitet og sikkerhed, der er sædvanlige for

genstande af samme type, og som køberen med rimelighed kan forvente under hensyn til salgsgenstandens art og offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning, jf. dog stk. 2. Den foreslåede ændring vil således indebære, at reparationsmuligheder for salgsgenstanden fremover vil udgøre et af de objektive overensstemmelseskriterier, som indgår i vurderingen af, om en salgsgenstand lider af en mangel.

Den foreslåede ændring vil gennemføre direktivets artikel 16, nr. 1.

Der henvises til pkt. 2.10.2.1 og 2.10.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Købelovens § 78 giver køberen en række misligholdelsesbeføjelser, hvis salgsgenstanden lider af en mangel. Efter stk. 1 har køberen ret til afhjælpning, omlevering, forholdsmæssigt afslag i prisen eller ophævelse af købet efter reglerne i §§ 78 a-78 e, hvis salgsgenstanden lider af en mangel.

Det fremgår af købelovens § 78 a, stk. 1, at køberen kan vælge mellem afhjælpning (udbedring af manglen ved reparation) og omlevering (udlevering af en ny vare som erstatning for den vare, der lider af en mangel), jf. dog stk. 2 og 3. Efter stk. 2 kan sælgeren afvise at foretage afhjælpning eller omlevering, hvis afhjælpning henholdsvis omlevering er umulig eller ville påføre sælgeren uforholdsmæssigt store udgifter under hensyn til alle omstændigheder, herunder den værdi salgsgenstanden ville have, hvis den var mangelfri, manglens betydning, og om den alternative beføjelse kunne foretages uden væsentlig ulempe for køberen. Efter stk. 3 kan sælgeren afvise såvel afhjælpning som omlevering, hvis både afhjælpning og omlevering er umulig eller ville påføre sælgeren uforholdsmæssigt store udgifter under hensyn til de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2.

Med direktivets artikel 16, nr. 3, indsættes der et nyt stk. 2a i varedirektivets artikel 13, hvorefter sælgeren skal oplyse forbrugeren om forbrugers ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt om den mulige forlængelse af ansvarsperioden (det vil sige reklamationsfristen), der fremgår af direktivets artikel 10, stk. 2a, inden sælgeren foranstalter, at varen bringes i overensstemmelse.

Købeloven indeholder ikke i dag regler om sælgerens pligt til at oplyse køberen om retten til at vælge mellem afhjælpning eller omlevering samt om mulig forlængelse af reklamationsfristen, hvis der foretages afhjælpning.

Med henblik på at gennemføre den nævnte ændring af varedirektivet foreslås det, at der i købelovens § 78 a indsættes tre nye stykker, som bliver stk. 6-8.

Det foreslås i købelovens § 78 a, stk. 6, at inden sælgeren foretager afhjælpning af mangler ved salgsgenstanden, skal sælgeren oplyse køberen om dennes ret til at vælge mellem

afhjælpning og omlevering samt om den mulige forlængelse af købers frist for at give sælger meddelelse om mangler ved salgsgenstanden, jf. den foreslåede bestemmelse i § 83, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at sælgeren, inden sælgeren foretager afhjælpning af salgsgenstanden, vil skulle oplyse forbrugeren om forbrugers ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt om, at reklamationsfristen på to år efter den foreslåede bestemmelse i købelovens § 83, stk. 4, forlænges med 12 måneder, hvis en mangel ved salgsgenstanden udbedres ved afhjælpning (reparation), jf. lovforslagets § 20, nr. 5, og bemærkningerne hertil. Der vil være tale om en ny oplysningspligt for sælger. Oplysningspligten vil ikke gælde for så vidt angår de øvrige misligholdelsesbeføjelser.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 16, nr. 3.

Der henvises til pkt. 2.10.2.3 og 2.10.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med direktivets artikel 16, nr. 4, nyaffattes varedirektivets artikel 14, stk. 1, således at det bl.a. fremgår, at sælgeren under afhjælpingen, afhængigt af de særlige forhold, der gør sig gældende for den relevante kategori af varer, navnlig forbrugers behov for at have sådanne varer til rådighed permanent, gratis kan låne forbrugeren en erstatningsvare, herunder en istandsat vare.

Købeloven indeholder ikke i dag regler om, at sælgeren kan tilbyde køberen en erstatningsvare under afhjælpning.

Det foreslås i købelovens § 78 a, stk. 7, at mens sælgeren afhjælper manglen ved salgsgenstanden, kan sælgeren, afhængigt af de særlige forhold der gør sig gældende for genstande af samme type, navnlig købers behov for at have sådanne genstande til rådighed permanent, gratis låne køberen en erstatningsgenstand, herunder en istandsat genstand.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at sælgeren, mens sælgeren afhjælper manglen ved salgsgenstanden, afhængigt af de særlige forhold, der gør sig gældende for genstande af samme type, navnlig købers behov for at have sådanne genstande til rådighed permanent, vil kunne låne køberen en erstatningsgenstand, herunder en istandsat genstand, og at et sådant udlån af en erstatningsgenstand til forbrugeren køberen skal ske gratis.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med direktivets præambelbetragtning 42, hvor det fremgår bl.a., at sælgeren, i tilfælde, hvor der sker udlån af en erstatningsvare, stadig bør foretage reparationen inden for en rimelig tid, samt at lån af en vare til køberen, mens reparationen står på, kan modvirke væsentlig ulempe for køberen, men ikke berettige en urimeligt lang reparationsperiode.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 16, nr. 4.

Der henvises til pkt. 2.10.2.3 og 2.10.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det fremgår endvidere af nyaffattelsen af varedirektivets artikel 14, stk. 1, der følger af direktivets artikel 16, nr. 4, at sælgeren efter udtrykkelig anmodning fra forbrugeren kan levere en istandsat vare med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at omlevere varen. Købeloven indeholder ikke i dag en tilsvarende regel.

Det foreslås i købelovens § 78 a, stk. 8, at sælgeren efter udtrykkelig anmodning fra køberen kan levere en istandsat genstand med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at omlevere salgsgenstanden, jf. § 78, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at sælgeren efter udtrykkelig anmodning fra forbrugeren vil kunne levere en istandsat genstand med henblik på at sin opfylde forpligtelse til at omlevere salgsgenstanden, jf. § 78, stk. 1. Bestemmelsen vil finde anvendelse i tilfælde, hvor salgsgenstanden lider af en mangel, og forbrugeren i medfør af § 78, stk. 1, jf. §§ 78 a-78 e, har ret til omlevering af salgsgenstanden.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 16, nr. 4.

Der henvises til pkt. 2.10.2.3 og 2.10.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af købelovens § 78 a, stk. 6, at hvis manglen ved en salgsgenstand udbedres ved afhjælpning eller omlevering af andet end digitalt indhold eller en digital tjeneste, skal køberen stille salgsgenstanden til rådighed for sælgeren, samt at sælgeren for egen regning skal tage den salgsgenstand tilbage, der er sket omlevering for.

Det fremgår af købelovens § 78 a, stk. 7, at hvis en afhjælpning som nævnt i stk. 6 kræver fjernelse af en salgsgenstand, der er blevet installeret under hensyn til dens art og formål, inden manglen viste sig, eller hvis en sådan salgsgenstand skal omleveres, skal sælgeren fjerne den mangelfulde salgsgenstand og installere den omleverede eller afhjulpne salgsgenstand eller afholde udgifterne hertil.

Det fremgår af købelovens § 78 a, stk. 8, at køberen, i tilfælde som nævnt i stk. 6, ikke skal betale for normal brug af en omleveret salgsgenstand i tiden forud for omleveringen.

Det foreslås i købelovens § 78 a, stk. 7 og stk. 8, der bliver stk. 10 og stk. 11, at »stk. 6« ændres til »stk. 9«.

De foreslåede ændringerne er konsekvenser af lovforslagets § 20, nr. 2, hvorefter der vil blive indsat tre nye stykker i købelovens § 78 a efter stk. 5, hvilket vil medføre, at de nugældende stk. 6-8 bliver stk. 9-11.

Det foreslåede vil ikke medføre indholdsmæssig ændring af bestemmelserne.

Til nr. 4

Det fremgår af købelovens § 78 b, stk. 1, nr. 1, at køberen har ret til enten et forholdsmæssigt afslag i prisen eller ophævelse af købet, hvis sælgeren ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering eller ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering i overensstemmelse med § 78 a, stk. 6 og 7, eller ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering af digitalt indhold eller en digital tjeneste i overensstemmelse med § 78 a, stk. 4.

Det foreslås i købelovens § 78 b, stk. 1, nr. 1, at »§ 78 a, stk. 6 og 7« ændres til »§ 78 a, stk. 9 og 10«.

De foreslåede ændringer er konsekvenser af lovforslagets § 20, nr. 2, hvormed der vil blive indsat tre nye stykker i købelovens § 78 a, som nye stk. 6-8, hvilket vil medføre, at de nugældende stk. 6-8 bliver stk. 9-11.

Det foreslåede vil ikke medføre indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Til nr. 5

Det fremgår af købelovens § 83, stk. 1, som gennemfører varedirektivets artikel 10, at har køberen ikke inden to år efter salgsgenstandens overgivelse til ham meddelt sælgeren, at han vil påberåbe sig en mangel, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre sælgeren har påtaget sig at indestå for genstanden i længere tid eller har handlet i strid med almindelig hæderlighed, jf. dog stk. 2-4, vedrørende digitalt indhold og salgsgenstande omfattet af påbud fra offentlige myndigheder om tilbagekaldelse m.v.

Med direktivets artikel 16, nr. 2, litra a, indsættes et nyt stk. 2a i varedirektivets artikel 10, hvorefter ansvarsperioden (reklamationsfristen) forlænges én gang med 12 måneder, hvis afhjælpning i overensstemmelse med varedirektivets artikel 13, stk. 2, finder sted med henblik på at bringe varerne i overensstemmelse. Købeloven indeholder ikke i dag en tilsvarende regel.

Det foreslås i købelovens § 83 at indsætte et nyt *stk. 4*, der fastsætter, at udbedres en mangel ved salgsgenstanden ved afhjælpning, jf. købelovens § 78 a, forlænges perioden i stk. 1 én gang med 12 måneder.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reklamationsfristen på to år i købelovens § 83, stk. 1, vil blive forlænget én gang med 12 måneder, hvis en mangel ved salgsgenstanden udbedres ved afhjælpning (reparation).

Den forlængede reklamationsfrist vil gælde for alle mangler ved salgsgenstanden. Hvis køberen bliver opmærksom på øvrige mangler ved salgsgenstanden i den forlængede periode, som ikke relaterer sig til den mangel, der var årsag til afhjælpning og den medfølgende forlængelse af reklamationsfristen fra to til tre år, vil køberen således også kunne gøre disse mangler gældende, forudsat at dette sker inden for tre år fra salgsgenstandens oprindelige overgivelse.

Reklamationsfristen vil kun kunne forlænges én gang i medfør af den foreslåede bestemmelse. Hvis en efterfølgende mangel afhjælpes ved reparation, vil dette således ikke medføre, at perioden forlænges yderligere. Perioden, hvorefter køberen kan gøre mangler ved salgsgenstanden gældende overfor sælger, kan derfor maksimalt udgøre tre år.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre direktivets artikel 16, nr. 2.

Der henvises til pkt. 2.10.2.2 og 2.10.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af købelovens § 86 a, stk. 2, at når producenten giver køberen en handelsmæssig garanti for holdbarhed i en bestemt periode, er producenten direkte ansvarlig over for køberen i hele perioden for den handelsmæssige garanti for holdbarhed, for så vidt angår afhjælpning eller omlevering af salgsgenstanden i overensstemmelse med § 78 a, stk. 4-8. Producenten kan tilbyde køberen gunstigere betingelser i erklæringen om den handelsmæssige garanti for holdbarhed.

Det foreslås i købelovens § 86 a, stk. 2, at »§ 78 a, stk. 4-8« ændres til »§ 78 a, stk. 4-11«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at når producenten giver køberen en handelsmæssig garanti for holdbarhed i en bestemt periode, vil producenten være direkte ansvarlig over for køberen i hele perioden for den handelsmæssige garanti for holdbarhed, for så vidt angår afhjælpning eller omlevering af salgsgenstanden i overensstemmelse med § 78 a, stk. 4-11. Producenten vil kunne tilbyde køberen gunstigere betingelser i erklæringen om den handelsmæssige garanti for holdbarhed.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 20, nr. 2, hvormed der vil blive indsat tre nye

stykker i købelovens § 78 a efter stk. 5, hvilket vil medføre, at de nugældende stk. 6-8 bliver stk. 9-11.

Den foreslåede ændring vil ikke ændre det forhold, at producenten, når producenten giver køberen en handelsmæssig garanti for holdbarhed i en bestemt periode, er direkte ansvarlig over for køberen i hele perioden for den pågældende handelsmæssige garanti, for så vidt angår de gældende regler i stk. 4-8, hvoraf stk. 6-8 i medfør af lovforslagets § 20, nr. 2, vil blive stk. 9-11. Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at producenten ved afgivelse af en sådan handelsmæssig garanti også vil være direkte ansvarlig over for køberen for så vidt angår de foreslåede nye stk. 6-8, om køberens ret til afhjælpning og omlevering, der i medfør af lovforslagets § 20, nr. 2, vil blive indsat i § 78 a. Disse bestemmelser vil således også skulle iagttages af producenten, hvis denne giver køberen en handelsmæssig garanti, som beskrevet i købelovens § 86 a, stk. 2.

For en nærmere beskrivelse af købelovens § 78 a, stk. 6-8, henvises til lovforslagets § 20, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse angår lovens territoriale anvendelsesområde.

Det foreslås i § 21, 1. pkt., at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland, med de ændringer som de grønlandske forhold tilsiger.

Færøerne har pr. 1. januar 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det formueretlige område. Lovforslaget vil derfor hverken gælde eller ved kongelig anordning kunne sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne.

Det foreslås i § 21, 2. pkt., at lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter for Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 20. I købeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1853 af 24. september 2021, foretages følgende ændringer:

§ 75 c. Salgsgenstanden skal endvidere, jf. dog stk. 3,

1-3) ---

4) svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, funktionalitet, kompatibilitet, tilgængelighed, kontinuitet og sikkerhed, der er sædvanlige for genstande af samme type, og som køberen med rimelighed kan forvente under hensyn til salgsgenstandens art og offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. ---

§ 78 a. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvis en afhjælpning som nævnt i stk. 6 kræver fjernelse af en salgsgenstand, der er blevet installeret under hensyn til dens art og formål, inden manglen viste sig, eller hvis en sådan salgsgenstand skal omleveres, skal sælgeren fjerne den mangelfulde salgsgenstand og installere den omleverede eller afhjulpne salgsgenstand eller afholde udgifterne hertil.

Stk. 8. Køberen skal i tilfælde som nævnt i stk. 6 ikke betale for normal brug af en omleveret salgsgenstand i tiden forud for omleveringen.

§ 78 b. Køberen har ret til enten et forholdsmæssigt afslag i prisen eller ophævelse af købet, hvis

1. I § 75 c, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »holdbarhed,«: »reparationsmuligheder,«.

2. I § 78 a indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Inden sælgeren foretager afhjælpning af mangler ved salgsgenstanden, skal sælgeren oplyse køberen om dens ret til at vælge mellem afhjælpning og omlevering samt om den mulige forlængelse af købers frist for at give sælger meddelelse om mangler ved salgsgenstanden, jf. § 83, stk. 4.

Stk. 7. Mens sælgeren afhjælper manglen ved salgsgenstanden, kan sælgeren, afhængigt af de særlige forhold, der gør sig gældende for genstande af samme type, navnlig køberens behov for at have sådanne genstande til rådighed permanent, gratis låne køberen en erstatningsgenstand, herunder en istandsat genstand.

Stk. 8. Sælgeren kan efter udtrykkelig anmodning fra køberen levere en istandsat genstand med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at omlevere salgsgenstanden, jf. § 78, stk. 1.«.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 9-11.

3. I § 78 a, stk. 7 og stk. 8, der bliver stk. 10 og stk. 11, ændres »stk. 6« til: »stk. 9«.

1) sælgeren ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering eller ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering i overensstemmelse med § 78 a, stk. 6 og 7, eller ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering af digitalt indhold eller en digital tjeneste i overensstemmelse med § 78 a, stk. 4.

2-4) ---

Stk. 2-4. ---

§ 83. ---

Stk. 2-4. ---

§ 86 a. ---

Stk. 2. Når producenten giver køberen en handelsmæssig garanti for holdbarhed i en bestemt periode, er producenten direkte ansvarlig over for køberen i hele perioden for den handelsmæssige garanti for holdbarhed, for så vidt angår afhjælpning eller omlevering af salgsgenstanden i overensstemmelse med § 78 a, stk. 4-8. Producenten kan tilbyde køberen gunstigere betingelser i erklæringen om den handelsmæssige garanti for holdbarhed.

Stk. 3. ---

4. I § 78 b, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 78 a, stk. 6 og 7« til: »§ 78 a, stk. 9 og 10«.

5. I § 83 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Udbedres en mangel ved salgsgenstanden ved afhjælpning, jf. § 78 a, forlænges perioden i stk. 1 én gang med 12 måneder.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

6. I § 86 a, stk. 2, ændres »§ 78 a, stk. 4-8« til: »§ 78 a, stk. 4-11«.